

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ ครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ในการขอมีหรือเลื่อนวิทยฐานะชำนาญการพิเศษหรือเชี่ยวชาญ หรือเชี่ยวชาญพิเศษ
(สายบริหารสถานศึกษา)

โดย

นางนันทวัน เทียงธรรม

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการ (คศ.2)

วิทยาลัยเทคนิคพัทยา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความอนุเคราะห์และความกรุณาอย่างยิ่งจาก ว่าที่พันตรี ดร.วานิช สมชาติ ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา และ ดร.สิริอร สุกุลเดช ครูชำนาญการพิเศษ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และได้กรุณาช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตลอดทุกขั้นตอนของการวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้และประสบการณ์ซึ่งช่วยเป็นแนวทางในการ ทำให้งานวิจัยได้รับความรู้ และประสบการณ์ซึ่งช่วยเป็นแนวทางในการทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้อง สมบูรณ์ยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านได้กรุณาให้คำแนะนำ ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จนทำให้งานวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ฉบับนี้ มีความสอดคล้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ถูกต้อง และสมบูรณ์

ขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณะครู และบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคพัทธยาทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเป็นอย่างดี ขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่าน รวมทั้งครอบครัวที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนอย่างยิ่ง จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า เอกสารงานวิจัยฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการอ้างอิงถึงการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาและสถานศึกษาอื่นๆ

นางนันทวัน เทียงธรรม

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	
สารบัญภาพ.....	
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม.....	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ.....	13
ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ.....	17
บริบทของวิทยาลัยเทคนิคพัทยา.....	55
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	66
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	72
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	72
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย.....	74
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	75
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	78
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	79
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	165
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	165
สรุปผลการวิจัย.....	165
อภิปรายผล.....	165
บรรณานุกรม.....	
ภาคผนวก.....	
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการวิจัย.....	
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC ของผู้เชี่ยวชาญ.....	
ภาคผนวก ง เอกสารการเผยแพร่ในเว็บไซต์วิทยาลัยเทคนิคพัทยา.....	
ภาคผนวก จ เอกสารการตอบรับการเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ.....	
ประวัติผู้วิจัย.....	

PARTICIPATION IN ACADEMIC ADMINISTRATION OF PATTAYA TECHNICAL COLLEGE TEACHERS UNDER THE VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION

Abstract

The purposes of this research were to 1) To study the level of participation in the academic administration of Pattaya Technical College teachers. 2) To study the level of participation in the academic administration of Pattaya Technical College teachers, they were classified by educational level. 3) To study and compare teachers' level of academic administration participation, they were classified by work experience. 4) To study and compare teachers' level of academic administration participation, they were classified by subjects and departments. The population used in this research was 86 teachers from Pattaya Technical College, which was acquired by purposive sampling. The research instrument was a questionnaire on opinions on participation in the academic administration of Pattaya Technical College teachers. The discrimination rating scales were from .34 to .65. The reliability was .86. The statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation. The hypothesis test was a T-test and the analysis of variance was F-test.

The results were as follows.

1. The overall level of participation in the academic management of Pattaya Technical College teachers was high. ($\bar{x}$ = 3.71 S.D. = 0.14) As an individual, the highest level was in assessment and evaluation, and course transfer. ($\bar{x}$ = 4.01 S.D. = 0.21) This was followed by learning process development. ($\bar{x}$ = 3.87 S.D. = 0.27) Media innovation and educational technology development were excellent. ($\bar{x}$ = 3.79 S.D. = 0.22) and instructional supervision was also excellent. ($\bar{x}$ = 3.77 S.D. = 0.35) The lowest mean score was for collaboration in academic development with other schools. ($\bar{x}$ = 3.26 S.D. = 1.04)
2. The degree of involvement in academic management of Pattaya Technical College teachers was ranked by educational level, with a mean of The bachelor's degree was excellent. ($\bar{x}$ = 3.69 S.D. = 1.13) The following was the master's degree ($\bar{x}$ = 3.85 S.D. = 0.07) The level study of involvement in academic management of Pattaya Technical College teachers, they were classified by educational level between bachelor's degree and master's degree is different and significance level was 0.5, according to the hypothesis.
3. The study and the comparison of participation in academic administration, they were classified by work experience found the highest rank was 16 years and above. ($\bar{x}$ = 3.89 S.D. = 0.66) The following was 6-10 year. ($\bar{x}$ = 3.73 S.D. = 0.10) and the other was less than 15 years. ($\bar{x}$ = 3.62 S.D. = 0.92) The lowest rank was 11-15 years. ($\bar{x}$ = 3.58 S.D. = 0.10) The significance level was 0.5, according to the hypothesis.

4. The study and comparison of participation in academic administration divided by subjects and departments showed that the industry department had the highest rank. ($\bar{x} = 3.74$ S.D. = 0.10), followed by the travel department ($\bar{x} = 3.65$ S.D. = 0.82), and the commerce department. ($\bar{x} = 3.62$ S.D. = 0.10) The General Relations Department had the lowest participation. ($\bar{x} = 3.55$ S.D. = 0.13) The significance level was 0.5, according to the hypothesis.

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญ

การพัฒนาคุณภาพการศึกษากับการสร้างโรงเรียนแห่งการเรียนรู้ เป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษานั้นต้องตระหนักถึง ผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner Focus) โดยเฉพาะการพัฒนาให้นักเรียนไปสู่เป้าหมายทั้งในด้านเก่งดี และมีความสุขได้นั้น จำเป็นต้องพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นหน่วยงานที่เป็นมาตรฐานมีคุณภาพอย่างพร้อมเพรียง รวมทั้งมีองค์ประกอบที่สมบูรณ์ในการส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงต้องพัฒนาสถานศึกษาสู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ (Learning School) เพราะเชื่อว่าโรงเรียนจึงต้องเน้นที่การเรียนรู้เป็นสำคัญมากกว่าการสอนแต่การที่จะสามารถสร้างให้ทุกโรงเรียนเกิดขึ้นได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆเพื่อขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายปลายทาง (สุวิมล ว่องวานิช. 2558) องค์ประกอบที่สำคัญ ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพการศึกษาและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ให้สอดคล้องกับการพัฒนาเยาวชนไทยแห่งยุคศตวรรษที่ 21 คือ การบริการงานวิชาการในสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการเป็นงานบริหารที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรก คิดเป็นร้อยละ 40 ของการบริหารงานทั้งหมด จะเห็นว่า ครูต้องสนใจ สนับสนุน และปฏิบัติงานด้านวิชาการซึ่งถือเป็นครึ่งหนึ่งของการบริหารการศึกษา การบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นการบริหารจัดการกิจกรรมทุกชนิด ทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน (รุ่ง ลอยเลิศ. 2543) ซึ่งมีอิทธิพลมากต่อการบริหารสถานศึกษา เปรียบเหมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดของการบริหารงานวิชาการที่จะทำให้งานวิชาการเกิดพลวัตอยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษา การบริหารงานวิชาการให้ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในงานวิชาการ ทราบขอบข่ายและปฏิบัติการกิจการบริหารงานวิชาการ กระจายอำนาจในการบริหารงานอย่างชัดเจน มีการวางแผนงานที่เป็นระบบ ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการสามารถปฏิบัติงาน ปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยมุ่งประโยชน์ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถปรับตัวในสังคม มีคุณธรรม ชยันตมั่นเพียร มีความรู้ ทักษะตามศักยภาพ และเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตย (ธรรมรส โชติกุลชร. 2544) การบริหารงานวิชาการจึงเป็นตัวกำหนดในการจัดการของสถานศึกษาทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของการบริหารสถานศึกษาจะดีหรือไม่นั้น จะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการซึ่งจะส่งผลไปยังตัวผู้เรียนชี้ให้เห็นคุณภาพของนักเรียน นักศึกษาในสถานศึกษา ระบบการบริหารและการจัดการนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและความจำเป็นต่อการสร้างโรงเรียนให้เป็นองค์กรต้องการเรียนรู้ ซึ่งระบบการบริหารและการจัดการที่สอดคล้องกับสถานศึกษาในลักษณะแห่งนี้ ได้แก่ การจัดการคุณภาพ โดยเน้นคุณภาพเป็นสำคัญ โดยเฉพาะคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนประกอบด้วย การเน้นลูกค้าเป็นสำคัญนั่นคือนักเรียน การปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ คือ การจัดการคุณภาพถือว่ามนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญต้องพัฒนาเริ่มที่ ครู ก่อนการเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการทำงาน และสุดท้ายการจัดการสภาพการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูปรับปรุงยุทธศาสตร์การสอน ปฏิรูปการเรียนการสอนโดยมุ่งสู่โรงเรียนแห่งการเรียนรู้ จัดสภาพโรงเรียนที่มีบรรยากาศแห่งการเรียนรู้

ครูหรือผู้สอนมีส่วนร่วม มีความสำคัญต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เพราะฉะนั้นครูหรือผู้สอนก็ต้องมีความรู้ทางด้านงานวิชาการซึ่งบทบาทของงานวิชาการแทบทั้งหมดที่ต้องเกี่ยวข้องกับครู เพราะไม่ว่าจะเป็นงานด้านหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน งานวิจัย การนิเทศ การประกันคุณภาพ การวัดและประเมินผลรวมทั้งติดตามผล ตลอดจนเรื่องของการจัดการเรียนการสอนรวมถึงการพัฒนาผู้สอน ตลอดจนการดำเนินงานกิจการของสถานศึกษาจะต้องเป็นไปตามหลักสูตร ครูต้องมีความรู้และความเข้าใจตลอดจนทราบถึงขอบเขตของงานแต่ละงาน ต้องให้ความสำคัญกับทุกงานวิชาการที่กล่าวข้างต้น (รุ่งรัชดาพร เวหะชาติ. 2553) ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมทุกระยะ ด้วยการเพิ่มรายวิชาใหม่ที่มีเนื้อหาสาระทันสมัย เพื่อให้เกิดผลกับผู้เรียนอย่างแท้จริง เพราะการใช้หลักสูตรในสถานศึกษาจะมีส่วนเกี่ยวข้องไปถึงการจัดตารางสอน การจัดชั้นเรียน วิธีสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนถึงการวัดและประเมินผล ถ้ามองในด้านของงานสถานศึกษา การบริหารงานวิชาการได้แก่ งานควบคุมดูแลหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การนิเทศ การจัดทำวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหาในตัวผู้เรียน ซึ่งจะเห็นได้ว่างานทางด้านวิชาการเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพราะจะเกี่ยวข้องกับครูหรือผู้สอนในทุกๆด้าน

ดังนั้นสรุปได้ว่า งานวิชาการถือว่าเป็นหัวใจของการบริหารการศึกษา เพราะจุดมุ่งหมายของสถานศึกษาก็คือ การจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ ซึ่งขึ้นอยู่กับงานวิชาการทั้งสิ้น งานวิชาการเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การจัดการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวัดและประเมินผล งานห้องสมุด งานนิเทศการเรียนการสอน งานวางแผนการศึกษา เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนงานด้านอื่นๆเป็นองค์ประกอบให้สถานศึกษาดำเนินไปด้วยความราบรื่น ผู้บริหารสถานศึกษาทุกควรควรจะรับผิดชอบเป็นผู้นำของครูในด้านวิชาการเป็นอันดับแรก เพราะหน้าที่ของสถานศึกษาทุกแห่ง คือ การให้ความรู้แก่นักเรียน นักศึกษาในด้านวิชาการ โดยทำงานร่วมกับครูผู้สอน กระตุ้นเตือนครูให้คำแนะนำและชี้แนะ และประสานงานให้ครูทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพในการสอน งานวิชาการถือว่าเป็นงานหลักของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะมีขนาดใด เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียน และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษาซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องทางตรงหรือทางอ้อม ก็อยู่ที่ลักษณะงานนั้น จะเห็นได้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่มีขอบข่ายครอบคลุมหลายด้าน อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพแก่ผู้เรียนทุกด้าน ซึ่งสามารถสรุปขอบเขตของงานวิชาการในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาในหลายด้านดังนี้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการชุมชน ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ซึ่งงานในแต่ละด้านล้วนมีส่วนร่วมและเกี่ยวข้องกับครูผู้สอน บุคลากรทางการศึกษา รวมถึงผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีความเข้าใจและตระหนักรวมถึงต้องแก้ไขปัญหาต่างๆและพัฒนาในการทำงานด้านวิชาการ เพราะถ้าครูขาดความเข้าใจในงานวิชาการไม่ว่าจะเป็นในด้านใดส่งผลให้การทำงานเป็นไปอย่างล่าช้าและขาดประสิทธิภาพทำให้การบริหารงานวิชาการของครูจึงต้องเป็นผู้มีความรู้

ความเข้าใจในการบริหารงานวิชาการอย่างลึกซึ้งและต้องให้ความสำคัญในการปฏิบัติงานด้านวิชาการอย่างเต็มที่ เพื่อสามารถนำพาการปฏิบัติงานวิชาการประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาเป็นอีกแง่มุมหนึ่งที่น่าสนใจเพราะครูเป็นบุคลากรที่เป็นกำลังสำคัญเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับงานทุกงานภายในสถานศึกษา เป็นผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงในปัจจุบันและทำให้ครูเกิดความรู้สึกเป็นเกียรติในการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาย่อมเกิดความพอใจและผูกพันกับงาน มีขวัญและกำลังใจและเกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน เกิดการยอมรับในการบริหารงานวิชาการ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร การบริหารสถานศึกษาจึงจำเป็นต้องบริหารโดยการกระจายอำนาจและการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่ายเพื่อให้การบริหารงานวิชาการเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนและสถานศึกษา

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.2.2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

1.2.4 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 ครูวิทยาลัยเทคนิคพญาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.2 ครูวิทยาลัยเทคนิคพญาที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.3.3 ครูวิทยาลัยเทคนิคพญาที่สังกัดประเภทวิชาและแผนกวิชาแตกต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนี้

1.4.1 ทำให้ทราบถึงระดับการมีส่วนร่วมและความเข้าใจการบริหารงานวิชาการ ของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.4.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิค พัทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพการศึกษาในปัจจุบัน

1.4.3 นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิค พัทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นในการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิค พัทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1.5.1 กลุ่มประชากร

กลุ่มประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำนวน 86 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

1.5.2 พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพัทยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ อาชีวศึกษา

1.5.3 ระยะเวลาที่ใช้ในวิจัย ตั้งแต่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2564 ถึงเดือน มีนาคม พ.ศ. 2565

1.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพัตยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

สถานภาพของครูและผู้บริหาร
สถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคพัตยา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการ
อาชีวศึกษา

1. ระดับการศึกษา
2. ประสบการณ์ทำงาน
3. ประเภทวิชาและแผนกวิชา

ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู
วิทยาลัยเทคนิคพัตยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ
การอาชีวศึกษา

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดและประเมินผล การเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี
6. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
8. ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน
9. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

1.7 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.7.1 การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยการจัดกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนนักเรียน นักศึกษาให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพ แต่การทำงานวิชาการจะมีประสิทธิภาพนั้นก็ขึ้นอยู่กับผู้บริหารและครูเพราะผู้บริหารคือผู้นำทางวิชาการทำงานร่วมกับครูให้คำแนะนำประสานงานให้ครูทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ งานบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพัตยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

1.7.2 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นการกำหนดแผนการจัดประสบการณ์หรือการกำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติตามเป้าหมายที่วางไว้ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน การกำหนดเนื้อหาควรกำหนดให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร

1.7.3 ด้านการจัดการเรียนการสอน หมายถึง การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู

1.7.4 ด้านการวัด ประเมินผล และการเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ โดเน้นการประเมินตามสภาพจริง การเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ผลกาเรียนจากสถานศึกษาอื่น รวมถึงการสร้างพัฒนาและพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

1.7.5 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการวิจัยที่เหมาะสม การแสวงหาวิธีการ แนวทาง หรือนวัตกรรม การศึกษาที่หลากหลายในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ปัญหา และพัฒนาการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนเผยแพร่ผลงานการวิจัยทางการศึกษากับสถานศึกษา องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นๆ

1.7.6 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี หมายถึง การศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

1.7.7 ด้านการนิเทศการสอน หมายถึง งานที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา โดยการสำรวจปัญหาและความต้องการนิเทศ การจัดทำแผนและปฏิทินการนิเทศ การจัดทำเครื่องมือนิเทศ การติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการนิเทศ เพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู

1.7.8 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมาย วางแผนการประกันคุณภาพ การปรับปรุงและพัฒนา ระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นๆ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในตามเกณฑ์มาตรฐาน

1.7.9 ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน หมายถึง การสำรวจความต้องการการจัดความรู้ให้กับชุมชน และการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หรือจัดกิจกรรมร่วมกับสถานศึกษา

1.7.10 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น หมายถึง การวางแผน ประสานความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และช่วยเหลืองานวิชาการ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีประเด็นตามลำดับดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม
- 2.2 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ
- 2.3 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ
- 2.4 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ
- 2.5 บริบทของวิทยาลัยเทคนิคพญา
- 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานแบบมีส่วนร่วม

การบริหารแบบมีส่วนร่วมมีวิวัฒนาการมาจากแนวคิดการบริหารเชิงมนุษยสัมพันธ์ (Human relation approach) และการบริหารเชิงพฤติกรรม (Behavioral approach) บุคคลที่เป็นผู้บุกเบิกแนวคิดนี้คือ Mary Parker Follet โดยได้เขียนบทความชื่อ Dynamics administration บรรยายให้ผู้บริหารแก้ปัญหาความขัดแย้งในองค์กรด้วยวิธีการสร้างมนุษยสัมพันธ์และพยายามให้นายทุนคิดถึงคนงานบ้างไม่ใช่คิดแต่เรื่องเงินอย่างเดียวแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนโดย Elton Mayo และ F.J. Roethlisberger แห่งมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด การบริหารโดยให้บุคคลในองค์กรหรือบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการ ร่วมการตัดสินใจใช้ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ กำหนดเป้าหมาย ใช้ความเชี่ยวชาญในการบริหารให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดจากการบริหารงานคือ ความสำคัญของการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมก่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในการปฏิบัติที่มุ่งหวัง และกระบวนการการตัดสินใจสามารถรองรับพฤติกรรมของบุคคลในองค์กรได้กว้างขวางและเกิดการยอมรับได้เป็นหลักการของการบริหารงานที่มีผลต่อการดำเนินการเชิงวิเคราะห์ ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจได้ ลดช่องว่างของระบบการสื่อสารในองค์กรและขจัดปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งการบริหารงานแบบมีส่วนร่วมเป็นการบริหารที่เปิดโอกาสให้บุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้เข้ามามีส่วนร่วมคิดตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมทำงาน จึงก่อให้เกิดความรู้สึกร่วมกัน ผูกมัดและตกลงใจร่วมกันในการบริหารโรงเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการบริหารแบบมีส่วนร่วม จึงทำให้เกิดประโยชน์ได้แก่การมีส่วนร่วมก่อให้เกิดระดมความคิดทำให้เกิดความคิดที่หลากหลาย ซึ่งดีกว่าการคิดและตัดสินใจเพียงบุคคลเดียว เป็นการลดการต่อต้านและก่อให้เกิดความยอมรับมากขึ้น เปิดโอกาสให้มีการสื่อสารที่ดี สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการทำงานร่วมกัน เสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อการมีส่วนร่วมทำให้เกิดการตัดสินใจมีคุณภาพและทำให้เกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานมากขึ้นด้วย แนวคิดทฤษฎีการมีส่วนร่วม ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมมี 5 ทฤษฎี ซึ่ง อคิน รพีพัฒน์ (อ้างถึงใน ยุพาพร รูปงาม. 2547) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเกลี้ยกล่อมมวลชน (Mass Persuasion)

Masiow (อ้างถึงใน อคิน รพีพัฒน์. 2547) กล่าวว่า การเกลี้ยกล่อม หมายถึง การใช้คำพูด หรือการเขียน เพื่อมุ่งให้เกิดความเชื่อถือและการกระทำ ซึ่งการ เกลี้ยกล่อมมีประโยชน์ในการแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งในการปฏิบัติงานและถ้าจะให้ เกิดผลดีผู้เกลี้ยกล่อมจะต้องมีศิลปะในการสร้างความสนใจในเรื่อง ที่จะเกลี้ยกล่อม โดยเฉพาะในเรื่อง ความต้องการของคนตามหลักทฤษฎีของ Maslow ที่เรียกว่าลำดับขั้น ความต้องการ (hierarchy of needs) คือความต้องการของคนจะเป็นไปตามลำดับจาก น้อยไปมาก มีทั้งหมด 5 ระดับ ดังนี้

1.1 ความต้องการทางด้านสรีระวิทยา (physiological needs) เป็นความต้องการขั้น พื้นฐานของมนุษย์ (survival needs) ได้แก่ ความต้องการด้านอาหาร ยา เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย และความต้องการทางเพศ

1.2 ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยของชีวิต (safety and security needs) ได้แก่ ความต้องการที่อยู่อาศัยอย่างมีความปลอดภัยจากการถูกทำร้าย หรือถูก ขโมยทรัพย์สิน หรือความมั่นคงใน การทำงานและการมีชีวิตอยู่อย่างมั่นคงในสังคม

1.3 ความต้องการทางด้านสังคม (social needs) ได้แก่ ความต้องการความรัก ความ ต้องการที่จะให้สังคมยอมรับว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

1.4 ความต้องการที่จะเกียรติยศชื่อเสียง (self-esteem needs) ได้แก่ ความภูมิใจ ความ ต้องการดีเด่นในเรื่องหนึ่งที่จะได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ความต้องการ ด้านนี้เป็นความต้องการ ระดับสูงที่เกี่ยวกับความมั่นใจในตนเองในเรื่องความสามารถ และความสำคัญของบุคคล

1.5 ความต้องการความสำเร็จแห่งตน (self-actualization needs) เป็นความต้องการใน ระบบสูงสุด ที่อยากจะทำให้เกิดความสำเร็จในทุกสิ่งทุกอย่างตามความนึกคิด ของตนเองเพื่อจะพัฒนาตนเองให้ ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ความต้องการนี้จึงเป็นความต้องการ พิเศษของบุคคลที่จะพยายามผลักดันชีวิตของ ตนเองให้เป็นแนวทางที่ดีที่สุด

2. ทฤษฎีการระดมสร้างขวัญของคนในชาติ (National Morale)

คนเรามีความต้องการทางกายและใจถ้าคนมีขวัญดีพอ ผลของการทำงานสูง ตามไปด้วย แต่ถ้าขวัญไม่ดีผลงานก็ต่ำไปด้วย ทั้งนี้เนื่องจากขวัญเป็นสถานการณ์ทางจิตใจที่แสดงออกในรูปพฤติกรรมต่างๆ นั้นเอง การจะสร้างขวัญให้ดีต้องพยายามสร้าง ทศณคติที่ดีต่อเพื่อนร่วมงาน เช่น การไม่เอาัดเอาเปรียบ การ ให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับงาน การเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น เป็นต้น และเมื่อใดก็ตามถ้าคนทำงานมีขวัญดี จะเกิดสำนึกในความรับผิดชอบ อันจะเกิดผลดีแก่หน่วยงานทั้งในส่วนที่เป็นขวัญส่วนบุคคล และของขวัญกลุ่ม ดังนั้น จะเป็นไปได้ว่าขวัญของเราโดยเฉพาะคนมีขวัญที่ดีย่อมเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะนำไปสู่การมีส่วนร่วมใน กิจกรรมต่างๆได้เช่นกัน

3. ทฤษฎีสร้างความรู้สึกราชาตินิยม (Nationalism)

ปัจจัยประการหนึ่งที่น่าสู่การมีส่วนร่วมคือ การสร้างความรู้สึกราชาตินิยมให้ เกิดขึ้น หมายถึง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศหรือเน้นค่านิยมให้เกิดขึ้น หมายถึง ความรู้สึกเป็นตัวของตัวเองที่จะอุทิศ

หรือเน้นค่านิยมเรื่องผลประโยชน์ ส่วนร่วมของชาติ มีความพอใจในชาติของตัวเอง พอใจเกียรติภูมิ จงรักภักดี ผูกพันต่อท้องถิ่น

4. ทฤษฎีการสร้างผู้นำ (Leadership)

การสร้างผู้นำจะช่วยจูงใจให้ประชาชนทำงานด้วยความเต็มใจเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ร่วมกัน ทั้งนี้เพราะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญของการรวมกลุ่มคน จูงใจไปยังเป้าหมายโดยทั่วไปแล้ว ผู้นำอาจจะมีทั้งผู้นำที่ดีเรียกว่า ผู้นำปฏิฐาน (positive leader) ผู้นำพลวัต คือ เคลื่อนไหวทำงานอยู่เสมอ (dynamic leader) และผู้นำไม่มีกิจ ไม่มีผลงานสร้างสรรค์ ที่เรียกว่า ผู้นำเสถียร (negative positive) ผลของการให้ทฤษฎีการสร้างผู้นำ จึงทำให้เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจ งานมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การสร้างผู้นำที่ดี ย่อมจะนำไปสู่ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆด้วยดีนั่นเอง

5. ทฤษฎีการใช้วิธีและระบบทางการบริหาร (Administration and Method)

การใช้ระบบบริหารในการระดมความร่วมมือเป็นวิธีหนึ่งที่ยั่งยืนเพราะใช้กฎหมาย ระเบียบแบบแผน เป็นเครื่องมือในการดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตามผลของความร่วมมือยังไม่มีระบบใดดีที่สุดในเรื่องการบริหาร เพราะธรรมชาติของคน ถ้าทำงานตามความสมัครใจอย่างตั้งใจไม่มีใครบังคับก็จะทำงานด้วยความรัก แต่ถ้าไม่ควบคุมเลยก็ไม่เป็นไปตามนโยบายและความจำเป็นของรัฐ เพราะการใช้ระบบบริหาร เป็นการให้ปฏิบัติตามนโยบายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเพิ่มความคาดหวัง

การบริหารแบบมีส่วนร่วมหรือการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาในรูปแบบที่สอดคล้องกับการปฏิบัติการศึกษาเป็นกระบวนการที่สนับสนุนส่งเสริม พัฒนามาตรฐานการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดต่างๆเกี่ยวกับการให้ความหมายของการมีส่วนร่วม สำหรับความหมายของการมีส่วนร่วม มีนักวิชาการทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศที่มีความรู้ ความสามารถ ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมไว้ดังนี้

จินตนา สุธัจฉานนท์ (2549) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการดำเนินงานร่วมพลังประชาชนกับองค์กรของรัฐหรือองค์กรเอกชนเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาหรือแก้ปัญหาของชุมชน โดยให้สมาชิกเข้ามาร่วมวางแผน ปฏิบัติและประเมินงานเพื่อแก้ปัญหาของชุมชน

ทรงวุฒิ เรืองวาทศิลป์ (2550) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ประชาชนทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีบทบาทร่วมในกิจกรรมทุกประการตามกำลังความสามารถของสมาชิกไม่ว่าจะเป็นการตัดสินใจ การดำเนินกิจกรรม การติดตามตรวจสอบ และการประเมินผลร่วมกัน นำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขพัฒนางานในกลุ่มให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

สัญญา เคนาภูมิ (2551) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่สมาชิกได้มีโอกาสร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติตามโครงการ ร่วมติดตามประเมินผลเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ทั้งนี้ การมีส่วนร่วมจะต้องมาจากความสมัครใจ พึงพอใจ และได้รับผลประโยชน์ที่เกิดจากชุมชนโดยส่วนร่วม

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรม ไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะของการรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตาม

สมยศ นาวิการ (2554) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการของผู้ได้บังคับบัญชาได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ (Participative Management) เน้นการมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างเข้มแข็งของบุคคล PM ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความเชี่ยวชาญของพวกเขาในการแก้ปัญหาของการบริหาร

ดิเรก อนันต์ (2556. อ้างถึงในสุเมธ พุทธนันท์เมธา. 2549) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมในการศึกษา หมายถึง การดำเนินการต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษาที่เปิดโอกาสให้บุคคลในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การร่วมทำในรูปแบบของคณะกรรมการเพื่อคอยให้คำแนะนำความคิดให้เป็นจุดเชื่อมโยงอันจะนำมาซึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษาและชุมชน ทั้งนี้ทุกฝ่ายต้องสื่อสารแบบเปิดระดมความคิด เพราะชุมชนย่อมมีทรัพยากรอันทรงคุณค่าแอบแฝงอยู่ ถ้าครูหรือผู้บริหารใช้โอกาสให้เป็นประโยชน์แล้วประโยชน์ก็จะตามมามากมาย

Arnstien (1969) การมีส่วนร่วมหมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมโดยไม่มีบทบาทอะไรเลย ย่อมไม่ได้ผล การมีส่วนร่วมที่มีคุณภาพนั้นผู้เข้าร่วมจะต้องรู้จักใช้อำนาจและสามารถควบคุมกิจกรรมนั้นได้จึงจะทำให้เกิดผลอย่างมีประสิทธิภาพ

Berkley (1975) การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้นำเปิดโอกาสให้ผู้ตามทุกคนเข้ามามีส่วนร่วมตัดสินใจในการทำงานเท่าที่จะสามารถกระทำได้

William Erwin (1976) การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวข้องในการดำเนินการพัฒนา ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ แก้ปัญหาของตนเอง

Cohen และ Uphoff (1981) การมีส่วนร่วม หมายถึง สมาชิกของชุมชนต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องใน 4 มิติ ได้แก่ 1) การมีส่วนร่วมการตัดสินใจว่าควรทำอะไรและทำอย่างไร 2) การมีส่วนร่วมในการเสียสละและพัฒนารวมทั้งลงมือปฏิบัติตามที่ได้ออกมติ 3) การมีส่วนร่วมในการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงาน 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผลโครงการ

United Nations (1981) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าร่วมอย่างกระตือรือร้นและมีพลังของประชาชนในด้านต่างๆ ได้แก่ ในการตัดสินใจเพื่อกำหนดเป้าหมายของสังคมและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และปฏิบัติตามแผนการหรือโครงการต่างๆด้วยความเต็มใจ

Putti (1987) การมีส่วนร่วม หมายถึง พื้นฐานของกิจกรรมต่างๆที่จะส่งผลให้การบริหารจัดการมีลักษณะกว้างซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การมีส่วนร่วมขยายไปสู่การปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์กร

จากแนวคิดกระบวนการมีส่วนร่วมที่นักวิชาการทั้งหลายได้ให้ความหมายไว้เบื้องต้นที่กล่าวมา มีความหลากหลายในประเด็นมากพอสมควร แต่อย่างไรก็ตามหากนำมาประมวลให้เป็นลักษณะที่เป็นระบบตามแนวคิดของ Cohen, J.M, และ Uphoff, N.T. (1981) จะเห็นว่า มีความเป็นระบบในเรื่องของประเด็นสำคัญ โดยเขาได้มีการนำเอากระบวนการมีส่วนร่วมจากนักวิชาการทั้งหลายมาประมวลเป็นแนวคิดหลักและได้จำแนก รูปแบบกระบวนการมีส่วนร่วม ดังนี้

ขั้นที่ 1 การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Decision Making) ในกระบวนการของการตัดสินใจนั้น ประการแรกสุดที่ต้องกระทำ คือ การกำหนดความต้องการและจัดลำดับความสำคัญ ต่อจากนั้นก็เลือกนโยบายและประชาชนที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจในช่วงเริ่มต้น การตัดสินใจในช่วงดำเนินการวางแผน และการตัดสินใจในช่วงปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน (Implementation) ในส่วนที่เป็นองค์ประกอบของการดำเนินงานโครงการนั้นได้มาจากคำถามว่าใครจะทำประโยชน์ให้แก่โครงการได้บ้างและจะทำได้ประโยชน์ได้โดยวิธีใด เช่น การช่วยเหลือด้านทรัพยากรการบริหารงานและการประสานงานและการขอความช่วยเหลือ เป็นต้น

ขั้นที่ 3 การมีส่วนร่วมในการได้รับผลประโยชน์ (Benefits) ในส่วนที่เกี่ยวกับผลประโยชน์นอกจากความสำคัญของผลประโยชน์ในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึงการกระจายผลประโยชน์ภายในกลุ่มด้วย

ขั้นที่ 4 การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Evaluation) การมีส่วนร่วมในการประเมิน ผลนั้นสิ่งสำคัญจะต้องสังเกต คือ ความเห็น (Views) ความชอบ (Preferences) และความคาดหวัง (Expectation) ซึ่งมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มสิ่งต่างๆได้

Putti (1987) การมีส่วนร่วม หมายถึง พื้นฐานของกิจกรรมต่างๆที่จะส่งผลให้การบริหารจัดการมีลักษณะกว้างซึ่งเป็นทางหนึ่งที่จะทำให้การมีส่วนร่วมขยายไปสู่การปฏิบัติงานในระดับล่างขององค์กร

สรุป ทฤษฎีการมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรไม่ว่าจะมีตำแหน่งใดๆก็ตามเมื่อทำงานร่วมกันทุกคนมีสิทธิเสนอความคิดเห็น เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะในการทำงาน ร่วมกันวางแผน ร่วมกันตัดสินใจ ลงมือปฏิบัติ ร่วมติดตามประเมินผล บุคลากรเกิดขวัญกำลังใจมีความกระตือรือร้นที่อยากจะทำงาน ลดการต่อต้านในการทำงาน มีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน มีความผูกพันในองค์กร ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานขององค์กรมีความคล่องตัวในการบริหารงานได้บรรลุตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนด อีกทั้งยังทำให้ทุกคนในองค์กรรู้สึกว่าคุณค่าตนเองมีความสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในองค์กรที่จะทำให้องค์กรมีความเจริญก้าวหน้า โดยยึดหลักทฤษฎีการสร้างผู้นำมาใช้ในองค์กร จึงทำให้เกิดการระดมความร่วมมือปฏิบัติงานอย่างมีขวัญกำลังใจ งานที่เกิดขึ้นจะมีคุณภาพ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และร่วมรับผิดชอบ ดังนั้น การมีส่วนร่วมในการบริหารงานของบุคลากรในองค์กรย่อมจะนำไปสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆด้วยดีนั่นเอง

2.2 ความหมายของการบริหารงานวิชาการ

ในการบริหารสถานศึกษางานวิชาการถือว่าเป็นงานสำคัญ ซึ่งเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร เพราะงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของสถานศึกษาโดยทั่วไปมีความมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ การบริหารจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์เป็นงานหลักและการบริหารงานวิชาการนั้นเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษา และส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษาที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่ง ส่วนการบริหารงานด้านอื่นนั้นแม้จะมีความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ก็เป็นเพียงส่วนส่งเสริมให้งานวิชาการดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งมีบทบาทหน้าที่ในการบริหาร จะต้องสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญตามขอบข่ายงานวิชาการเป็นอย่างดี ซึ่งเป็นตัวชี้วัดความสำเร็จคุณภาพ

ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษาของสถานศึกษา (จันทร์ธานี สงวนนาม 2551) ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการไว้ดังนี้

ภาวิตา ธาราศรีสุทธิ (2550) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึงการบริหารงานหรือดำเนินงานทุกชนิดในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูงสุด โรงเรียนเป็นหน่วยปฏิบัติการที่มีหน้าที่ และภาระกิจโดยตรงในการจัดการศึกษา มีหน้าที่พัฒนานักเรียนให้มีความรู้ความสามารถ นำไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณค่า และมีศักดิ์ศรี

ธนสาร บัลลังก์ปัทมา (2551) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการว่า ผลจากการกระจายอำนาจการศึกษาตามโครงการโรงเรียนผู้นำการเปลี่ยนแปลงเพื่อรองรับการกระจายอำนาจ ทำให้สถานศึกษาต้องบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยวงจรคุณภาพเดมมิง (Demming cycle's) คือ วงจร PDCA ในการขับเคลื่อนงาน ได้แก่ การวางแผน P-Plan การดำเนินการ D-DO การติดตามผล C-Check และการพัฒนาปรับปรุง A-Act วิชาการโรงเรียนนิติบุคคล 12 ด้าน มีแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของครูแยกรายด้านดังนี้

ด้านการวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยการศึกษาวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร จัดทำสารสนเทศเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม ชุมชนท้องถิ่น เพื่อพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้และส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการปรับปรุงระเบียบและแนวปฏิบัติในการวัดผลประเมินผลให้มากขึ้น โดยให้ครูจัดทำแผนการวัดและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สารการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ และกิจกรรมการเรียนรู้ ให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลตามสภาพจริง

ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา และการมีส่วนร่วมปรับปรุงพัฒนาและเผยแพร่งานวิจัยของสถานศึกษามากขึ้น

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจกำกับติดตามและประเมินผลการใช้สื่อการเรียนรู้ให้มากขึ้น

ด้านการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมในการปรับปรุงและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยการสำรวจแหล่งเรียนรู้ จัดทำเอกสารเผยแพร่แหล่งเรียนรู้ รวมทั้งนำนักเรียนไปศึกษาแหล่งเรียนรู้ให้มากขึ้น

ด้านการนิเทศการศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนนิเทศงานวิชาการของสถานศึกษาให้มากขึ้น โดยจัดระบบการนิเทศงานวิชาการ นิเทศการเรียนการสอนในรูปแบบที่หลากหลาย

ด้านการแนะแนวการศึกษา สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการจัดบริการแนะแนวของสถานศึกษา และการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผลการจัดกิจกรรมแนะแนวให้มากขึ้น

ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนและกำหนดนโยบายการประกันคุณภาพภายในให้มากขึ้นโดยดำเนินการให้ครอบคลุมระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ที่ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก

ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน สถานศึกษาควรให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินการบริการความรู้สู่ชุมชนให้มากขึ้น ชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ข้อมูล ข่าวสารและรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและนำวิทยาการต่าง ๆ มาใช้เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ

ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น สถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนความร่วมมือเพื่อพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นให้มากขึ้น ในรูปแบบการสนับสนุนวิทยากร การสร้างเครือข่าย การแลกเปลี่ยนข้อมูล

ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ (2551) ได้กล่าวถึงหลักการบริหารงานวิชาการที่สำคัญพบว่าการบริหารวิชาการต้องอาศัยหลักการมีส่วนร่วม (Participation) การปรับปรุงคุณภาพของกระบวนการบริหารได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สม่าเสมอ โดยหลักการมีส่วนร่วม การเสนอแนะและการพัฒนาในงานวิชาการ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลายฝ่าย จึงอาจดำเนินงานในรูปของคณะกรรมการวิชาการ โดยมีเป้าหมายนำไปสู่การพัฒนาได้มากขึ้น การมีส่วนร่วมต้องเริ่มจากการร่วมคิดร่วมทำร่วมประเมิน

ถาวร ศรีเกตุ (2551) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงการพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ตรีโชค กางกั้น (2552) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง เป็นการดำเนินงานที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุง แก้ไขและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

ดอกฝ้าย ทศเกตุ (2553) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การดำเนินงานในภารกิจทุกอย่างของโรงเรียนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายของหลักสูตร

จันทราณี สงวนนาม (2551) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้เกิดผลตามเป้าหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

สันติ บุญภิรมย์ (2552) ได้ให้ความหมายของการบริหารงานวิชาการ คือ การบริหารจัดการกิจกรรมทุกประเภทที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนและบริหารสิ่งแวดล้อมต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่น เปรียบเหมือนเส้นเลือดใหญ่ไปหล่อเลี้ยงหัวใจ การบริหารจึงเป็น

กิจกรรมที่สำคัญที่สุดของงานวิชาการที่สามารถทำให้งานเกิดพลวัต (Academic affairs dynamic) อยู่ตลอดเวลา ส่งผลต่อประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และคุณภาพของการศึกษาอย่างต่อเนื่องตลอดไป

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารสถานศึกษา โดยมีการจัดกิจกรรมทุกอย่างเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน

วิเชียร ยอดจักร (2555) การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพสูงสุดเกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อปรับปรุง ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพมาตรฐานได้ชัดเจนตามเจตนารมณ์ของการศึกษา พัฒนาการให้มีประสิทธิภาพให้มากที่สุด

Sergiovanni (1980) ได้กล่าวถึงความหมายว่า การบริหารงานวิชาการจะเกี่ยวข้องกับปรัชญาการศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ จัดทำโครงการต่างๆการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร การสร้างบรรยากาศในสถานศึกษาและการจัดหาหลักสูตรการเรียนการสอน

Lee M. และ Jame C. Vanhorn. (1983). ให้ความเห็นเกี่ยวกับงานวิชาการว่าเป็นกระบวนการวางแผนด้านต่างๆโดยการหาวิธีการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารสถาบัน

สรุปได้ว่า การบริหารงานวิชาการ หมายถึง การบริหารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เป็นกระบวนการบริหารในกิจกรรมต่างๆ ที่สถานศึกษาจัดขึ้น ซึ่งส่งผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้เรียน เพื่อให้เกิดการพัฒนาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนหรือกิจกรรมทุกอย่างที่จัดขึ้นภายในสถานศึกษา เพื่อให้เกิดความรู้และการศึกษาของผู้เรียน เพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ บรรลุตามวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร อีกทั้งยังทำให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการบริหารงาน รวมไปถึงการปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน ตลอดจนการประเมินผลการสอน เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของการศึกษา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน ซึ่งเป็นภารกิจหลักให้เกิดการปรับปรุงพัฒนาและเป็นประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนหรือผู้รับบริการ กระบวนการดังกล่าวนี้ได้แก่ การวางแผน การจัดระบบโครงสร้าง และการกำหนดบทบาทหน้าที่ การจัดดำเนินการทางวิชาการ การผลิตสื่อและอุปกรณ์การศึกษา การวัดและประเมินผล การจัดบรรยากาศเพื่อส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพทางวิชาการ ตลอดจนการให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา รวมทั้งการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ และการนิเทศภายในเพื่อให้งานวิชาการมีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา

2.3 ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการ

การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ซึ่งเป็นงานที่มีความสำคัญที่สุดของสถานศึกษา งานวิชาการเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จ และความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากงานวิชาการเป็นงานหลักในสถานศึกษา ที่ผู้บริหารสถานศึกษาต้องดำเนินการ กระตุ้นและส่งเสริมให้ครูมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ซึ่งงานด้านวิชาการล้วนแต่ครูผู้สอนเป็นผู้ปฏิบัติทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของ

หลักสูตรการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอน งานวัดผลและประเมินผล งานนิเทศการเรียนการสอน งานสื่อการเรียนการสอน งานวิชาการในแต่ละด้านนอกจากเกี่ยวข้องกับครูผู้สอนแล้ว ยังส่งเสริมให้ผู้เรียน มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม บรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่สถานศึกษากำหนด ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องให้ความสำคัญและพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถอยู่เสมอ สอดคล้องกับแนวคิดของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ ดังนี้

ปรียาภรณ์ วงศ์อนุตรโรจน์ (2555) กล่าวถึง ความสำคัญของการบริหารงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานหลักของการบริหารของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษาจะเป็นประเภทใดมาตรฐานและคุณภาพของสถานศึกษาจะพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดโปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจของสถานศึกษา กล่าวได้ว่า ความสำคัญของงานวิชาการมี ดังนี้

1. งานวิชาการเป็นงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาสติปัญญาความรู้ความสามารถคุณธรรม จริยธรรม เจตคติ และค่านิยมให้ผู้เรียนเป็น คนเก่ง คนดีและมีความสุขในการดำรงชีวิตตลอดจนเป็นผู้มีคุณค่าในสังคม
2. งานวิชาการเป็นตัวกำหนดปริมาณงานของโรงเรียน เมื่อโรงเรียนมีงานวิชาการมากปริมาณงานด้านอื่นๆย่อมมีมากตามไปด้วย
3. งานวิชาการเป็นเครื่องกำหนดการจัดสรรทรัพยากรให้แก่โรงเรียน ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของงบประมาณวัสดุ ครุภัณฑ์จะจัดให้ตามสัดส่วนของปริมาณงานวิชาการของโรงเรียน โรงเรียนจะได้รับการจัดสรรงบประมาณมากขึ้นขึ้นอยู่กับปริมาณงานของโรงเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปริมาณงานด้านวิชาการ
4. งานวิชาการเป็นเครื่องตัดสินคุณภาพของโรงเรียน การพิจารณาคุณภาพของโรงเรียนต้องอาศัยงานทางด้านวิชาการของโรงเรียน โดยพิจารณาวิธีการและผลผลิตของระบบงาน วิชาการอันได้แก่ วิธีการสอนของครูการบริหารงานวิชาการ ผลสำเร็จของครู ทั้งด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นต้น

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการจะประสบความสำเร็จผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแนวโน้มการบริหารงานใหม่ๆหลายอย่างจึงจะทำให้การจัดการศึกษาบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้)

รัตน อนันตชาติ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นงานที่สำคัญที่สุด ใช้เวลาในการบริหารงานมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญกับการบริหารงานวิชาการเป็นอันดับแรก และถือว่าผู้บริหารโรงเรียนเป็นบุคคลสำคัญที่จะดำเนินงานให้เป็นไปอย่างราบรื่น

ชาลินี ฉายารัตน์ (2550) ได้กล่าวไว้ว่า การบริหารงานวิชาการจัดเป็นงานหลักหรือภารกิจหลักของสถานศึกษาที่เป็นปัจจัยสำคัญทำให้สถานศึกษาเข้มแข็งในการบริหารจัดการสามารถพัฒนาหลักสูตรและกระบวนการเรียน ตลอดจนการวัดประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุน การพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่นอย่างมีคุณภาพและมีประสิทธิผล

สันติ บุญภิรมย์ (2552) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา เนื่องจากการบริหารงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกชนิดในสถานศึกษาโดยเฉพาะเกี่ยวกับการปรับปรุง

คุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายหลักของสถานศึกษา และเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จและความสามารถของผู้บริหาร

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (2552) ได้กล่าวถึงการบริหารงานวิชาการ ว่าเป็นหัวใจสำคัญของโรงเรียน มีขอบข่ายกว้างขวาง ผู้บริหารโรงเรียนจะต้องกระจายอำนาจในการบริหารงานวิชาการอย่างชัดเจน มีการวางแผนงานที่เป็นระบบ ต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ สามารถปฏิบัติงานปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด โดยมุ่งประโยชน์ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสามารถปรับตัวในสังคม มีคุณธรรม มีความขยันหมั่นเพียร มีความรู้และทักษะตามศักยภาพ และมีความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย

อุณากรณ์ สอนมะม่วง (2553) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญอย่างมากเพราะเป็นกิจกรรมการจัดการเกี่ยวกับงานด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาด้านวัดผลประเมินผล ด้านพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศ ด้านการจัดการเรียนการสอนที่จะสร้างผู้เรียนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีจริยธรรมและคุณสมบัติตามที่ต้องการ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมต่อไปได้เป็นอย่างดี

ทวี ผึ้งผาย (2554) กล่าวว่า การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นงานหลักและงานหัวใจสำคัญของโรงเรียน สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภทมีภารกิจที่สำคัญอยู่ที่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามที่คาดหวังไว้ การที่จะคว่ำสถาบันใดมีมาตรฐานก็มักจะเอาผลงานทางวิชาการเป็นสำคัญ

สรุปได้ว่า จากความหมายข้างต้นถือว่าการบริหารงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในสถานศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาผู้เรียน เป็นตัวกำหนดปริมาณงานของสถานศึกษา เป็นภารกิจหลักของสถานศึกษา ไม่ว่าสถานศึกษานั้นจะมีขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ สถานศึกษานั้นจะมีคุณภาพมากน้อยแค่ไหนพิจารณาได้จากผลงานด้านวิชาการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอน ฯลฯ ตลอดจนกิจกรรมที่เป็นการพัฒนาผู้เรียน เมื่อสถานศึกษาที่มีความเข้มแข็งในการบริหารงานวิชาการความผิดพลาดในการทำงานต่างๆก็จะน้อยลง นอกจากนี้การบริหารงานวิชาการต้องทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีอีกด้วย ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำทางวิชาการ มีการวางแผนในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มอบหมายงานวิชาการให้ทุกคนในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ครูผู้สอนสามารถปฏิบัติงานปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพที่สุด โดยมุ่งประโยชน์ให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและสามารถปรับตัวในสังคม มีคุณธรรม มีความขยันหมั่นเพียร มีความรู้และทักษะตามศักยภาพ และมีความเป็นพลเมืองดีในระบอบประชาธิปไตย

2.4 ขอบข่ายการบริหารงานวิชาการ

งานวิชาการมีหน้าที่ในการพัฒนาครูผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มุ่งพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนสู่มาตรฐานคุณภาพระดับสากล มีคุณธรรมจริยธรรมและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ขอบข่ายงานวิชาการในสถานศึกษามีความหลากหลาย ซึ่งทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบริบทของสถานศึกษานั้น จะมากหรือน้อยย่อมแตกต่างกันไปตามสภาพและขนาดของสถานศึกษา ซึ่งมีผู้ศึกษาหลายท่านได้กำหนดขอบข่ายไว้ ดังนี้

รุจิรัฐ ภู่อาระ และจันทราณี สงวนนาม (2545) มีความเห็นว่า งานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ ควรประกอบด้วย

1. หลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย
 - 1.1 การศึกษาสาระการเรียนรู้ของหลักสูตร และการจัดการระบบ
 - 1.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้
 - 1.3 สื่อการเรียนรู้
 - 1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
2. การวิจัยในชั้นเรียน
3. การสอนซ่อมเสริม
4. การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร
5. การนิเทศภายในสถานศึกษา
6. การประกันคุณภาพการศึกษา

อารีย์ เอ็มโอด (2548) กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการ 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน
3. ด้านการนิเทศภายใน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา
5. ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา

สุวิภาตา ทองน้อย (2558) กล่าวถึงขอบข่ายงานวิชาการ 8 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้
7. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
8. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้ระบุถึงขอบข่ายการบริหารงานวิชาการว่า ประกอบด้วย 17 ด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหรือการดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น
2. การวางแผนงานด้านวิชาการ
3. การจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา
4. การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
5. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้

6. การวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียน
7. การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา
8. การพัฒนาส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้
9. การนิเทศการศึกษา
10. การแนะแนว
11. การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. การส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ
13. การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น
14. การส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการของสถานศึกษา
15. การจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับงานวิชาการของสถานศึกษา
16. การคัดเลือกหนังสือแบบเรียนใช้ในสถานศึกษา
17. การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

พงษ์ศักดิ์ ขอจดี (2552) กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนตามภารกิจหลัก 6 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา
2. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
3. ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
6. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
9. ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้
10. ด้านการวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน
11. ด้านการประกันคุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา
12. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา
13. ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งการเรียนรู้
14. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา
15. ด้านการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

Miller (1965) กล่าวถึงขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการโรงเรียน ประกอบด้วยสิ่งสำคัญ 4 ประการ นั่นคือ การจัดโปรแกรมการเรียน การปฏิบัติตามโปรแกรม การติดตามการเรียนการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

Faber และ Shearron (1970) ได้กำหนดขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการโรงเรียนออกเป็น 6 ด้าน คือ การจัดวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การจัดเนื้อหาของหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การจัดอุปกรณ์การสอน การนิเทศการสอน และการส่งเสริมครูประจำการ

จากแนวคิดของนักวิชาการและหน่วยงานทางการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการไว้สอดคล้องและคล้ายคลึงกัน แตกต่างเพียงรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปและสังเคราะห์ขอบข่ายของการบริหารงานวิชาการที่เหมาะสมกับบริบทของวิทยาลัยเทคนิคพญา ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกมาทั้งหมด 9 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) ด้านการวัดและประเมินผล การเทียบโอนผลการเรียน 4) ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา 5) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี 6) ด้านการนิเทศการเรียนการสอน 7) ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 8) ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน 9) ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ดังจะอธิบายลักษณะการบริหารงานวิชาการ ดังนี้

2.4.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

การบริหารการใช้หลักสูตร เป็นกระบวนการจัดการในการใช้หลักสูตรทั้งหมดเพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาได้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การบริหารการใช้หลักสูตรจึงเป็นกระบวนการจัดการที่สำคัญยิ่ง ผู้มีหน้าที่ในการบริหารการใช้หลักสูตรของแต่ละสถานศึกษา จะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร และกระบวนการใช้หลักสูตรเป็นอย่างดี จึงจะสามารถบริหารการใช้หลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้หลายท่าน ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของหลักสูตร คือ หลักสูตรสามารถสนองการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ และการเปลี่ยนแปลงไปตามธรรมชาติของการศึกษา การศึกษาจะเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นถ้าหลักสูตรมีการปรับปรุงให้เป็นไปตามความต้องการและความจำเป็นของสังคมตลอดเวลา

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตรเป็นศาสตร์ที่มีทฤษฎี หลักการ และการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามที่มุ่งหมายไว้
2. หลักสูตรเป็นระบบในการจัดการศึกษา โดยมีปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ผลผลิต (Output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสำเร็จทางการศึกษา เป็นต้น
3. หลักสูตรเป็นแผนการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งประสงค์จะอบรมฝึกฝนผู้เรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของหลักสูตรไว้ว่าเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทย เพื่อสร้างคนไทยให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในเวทีโลก

ฉันท ชาติทอง (2550) กล่าวว่า หลักสูตรมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนในสังคมให้มีลักษณะที่คนในสังคมคาดหวัง หลักสูตรเป็นเครื่องมือที่จะทำให้การศึกษาบรรลุตามจุดหมายที่กำหนดไว้ โดยหลักสูตรมีส่วนสำคัญในการส่งเสริมความเจริญงอกงามของบุคคลสามารถปลูกฝัง พฤติกรรม คุณธรรม จริยธรรม วางรากฐานความคิด ที่เป็นการสนับสนุนและสอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง เพื่อให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม สามารถทำให้ผู้เรียนค้นพบความสามารถ ความสนใจ ความถนัด ที่

แท้จริงของตนเอง และพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ นอกจากนี้ยังเป็นโครงการ แผนงาน ข้อกำหนด ที่ชี้แนะให้ผู้บริหารการศึกษา ครู อาจารย์ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นำไปดำเนินงานสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

สมเดช สีแสง (2554) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรสถานศึกษาไว้ว่าเป็นแผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดของการจัดการศึกษาที่พัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตน รวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง มีชีวิตอยู่ในโรงเรียน ชุมชน สังคมโลก อย่างมีความสุข

อรอนงค์ นิยมธรรม. (2555) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า หมายถึง โครงการและมวลประสบการณ์ที่จัดทำขึ้นไว้เป็นระบบในแต่ละแผนการเรียน เหมาะสมกับบริบทของสถานศึกษาและความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของสังคม เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาการในด้านต่างๆตามที่จุดมุ่งหมายที่กำหนด

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. งานด้านหลักสูตรและการสอน ทำให้การศึกษาดำเนินไปสู่เป้าหมายที่วางไว้
2. งานด้านหลักสูตร ทำให้การศึกษามีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลตามเป้าหมาย
3. หลักสูตรเปรียบเหมือนแบบแปลนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะบอกไว้ว่าวัตถุประสงค์

ที่ต้องการมีอะไรบ้าง จะใช้อะไรเป็นวัสดุและอุปกรณ์ จะสอนอย่างไร หลักสูตรจึงมีความสำคัญเป็นแผนยุทธศาสตร์นำไปสู่ความสำเร็จที่ต้องการ เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครูที่จะจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ ความประพฤติ และมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

การพัฒนาหลักสูตรอาชีวศึกษาเป็นการนำสมรรถนะในงานอาชีพของมาตรฐานอาชีพหรือมาตรฐานสมรรถนะ (Occupation Standards/Competency Standards) ตามระดับคุณวุฒิวิชาชีพ มากำหนดเป็นมาตรฐานการศึกษาวิชาชีพของสาขาวิชาชีพและสาขางานในแต่ละหลักสูตรแต่ละระดับคุณวุฒิอาชีวศึกษา แล้วพัฒนารายวิชาตามโครงสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานสมรรถนะ ทั้งนี้เนื่องจากนโยบายยุทธศาสตร์ สภาพเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี รวมทั้งความต้องการกำลังคนมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องในทุก 5 ปี นอกจากนี้ ก็อาจจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาหลักสูตรเพิ่มเติมในระหว่างวงรอบของการใช้หลักสูตรนั้นๆเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความต้องการของอาชีพได้เช่นกันการพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการพัฒนาประสบการณ์การเรียนรู้ที่สถานศึกษาแต่ละแห่งกำหนดเป็นกรอบหรือแนวทางการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ มีทักษะกระบวนการและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามความต้องการของผู้เรียน ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงความต้องการของสถานประกอบการ เบญจวรรณ กี่สุขพันธ์ (2558) อย่างไรก็ตามได้มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการพัฒนาหลักสูตรไว้ ดังนี้

Taba (1962) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นทั้งในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาวิชา การเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลอื่นๆเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายอันที่วางไว้ การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรนี้จะมีผลกระทบทางด้านความคิดและ

ความรู้สึกผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่วนการปรับปรุงหลักสูตร หมายถึง การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพียงบางส่วน โดยไม่เปลี่ยนแปลงแนวคิดพื้นฐานหรือรูปแบบของหลักสูตร

Good (1973) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเกิดขึ้นได้ใน 2 ลักษณะ คือ การปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร การปรับปรุงหลักสูตรเป็นวิธีการพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เหมาะกับโรงเรียน จุดมุ่งหมายของการสอน วัสดุอุปกรณ์ วิธีสอน รวมทั้งการประเมินผล ส่วนคำว่า การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร หมายถึง การแก้ไขหลักสูตรให้แตกต่างไปจากเดิมเป็นการสร้างโอกาสใหม่ทางการเรียน

Oliva (1992) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ และยังต้องวางแผนประเมินให้ทราบชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนนั้นได้ตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์จริงหรือไม่ เพื่อให้ผู้มีส่วนที่รับผิดชอบได้รับรู้และแก้ไขปรับปรุงต่อไปหลักสูตรที่ดีจะต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเวลา เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีต่างๆ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2555) ได้กล่าวถึง การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา โดยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเตรียมหลักสูตร เป็นการวางแผนการใช้หลักสูตร โดยต้องเตรียมการล่วงหน้าก่อนเปิดหลักสูตร การวางแผนการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ และนำนวัตกรรมทางการศึกษามาช่วยเป็นสิ่งจำเป็น การเตรียมการเกี่ยวกับหลักสูตร มีดังนี้

- 1.1 การตรวจสอบหลักสูตรแม่บทก่อนที่จะนำไปใช้
- 1.2 การประชาสัมพันธ์หลักสูตร
- 1.3 การเตรียมความพร้อม
- 1.4 การจัดทำโครงการสอน
- 1.5 การตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน
- 1.6 การตรวจสอบการยอมรับจากสังคม
- 1.7 การจัดโครงสร้างของหน่วยงาน

2. การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรเป็นการนำหลักสูตรไปใช้ซึ่งจะมีทั้งฝ่ายปฏิบัติการหลักสูตรและฝ่ายสนับสนุน ตลอดจนฝ่ายควบคุมการใช้หลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตรมีดังนี้

- 2.1 การประชุมครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
- 2.2 การปฐมนิเทศนักเรียน
- 2.3 การจัดทำคู่มือครู
- 2.4 การจัดตารางสอน
- 2.5 การจัดครูเข้าสอน
- 2.6 การจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
- 2.7 การฝึกงาน

3. การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตร เมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ ควรมีการจัดการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตรวัตถุประสงค์ของการประเมินผล เพื่อพิจารณาว่าตรงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หรือเพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับหลักสูตร

บุญชม ศรีสะอาด (2541) ได้กล่าวถึงหลักการพัฒนาหลักสูตร โดยทั่วไป มีดังนี้

1. ใช้พื้นฐานจากประวัติศาสตร์ ปรัชญา สังคม จิตวิทยา และวิชาความรู้ต่างๆ
2. พัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม โดยวิเคราะห์ปัญหาความต้องการและความจำเป็นต่างๆของสังคม
3. พัฒนาให้สอดคล้องกับระดับพัฒนาการ ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน
4. พัฒนาให้สอดคล้องกับหลักของการเรียนรู้
5. การเลือกและการจัดแผนการเรียน จะต้องพิจารณาความเหมาะสมในด้านความยากง่าย ลำดับก่อนหลัง ความต่อเนื่อง และบูรณาการของประสบการณ์ต่างๆ
6. พัฒนาในทุกจุดอย่างประสานสัมพันธ์กันตามลำดับ จากจุดประสงค์ สาระความรู้ ประสบการณ์ กระบวนการเรียนการสอน และการประเมินผล
7. พิจารณาถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
8. พัฒนาอย่างเป็นระบบ
9. พัฒนาอย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง
10. มีการวิจัยติดตามผลอยู่ตลอดเวลา
11. ดำเนินการในรูปของคณะกรรมการ
12. อาศัยความร่วมมืออย่างจริงจังของผู้เชี่ยวชาญและผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลาย

หลักของการพัฒนาหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของสถานศึกษา อย่างไรก็ตาม หลักการพัฒนาหลักสูตรกระทำไปเพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนา โดยผ่านทางกระบวนการบริหารสถานศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างคน และสร้างชาติต่อไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาว่าโรงเรียนมีหน้าที่สำคัญในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การวางแผนและดำเนินการใช้หลักสูตรการเพิ่มพูนคุณภาพการใช้หลักสูตรด้วยการวิจัยและพัฒนา การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จัดทำระเบียบการวัดและประเมินผล ในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและรายละเอียดของเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่นๆ ในระดับท้องถิ่นได้จัดทำเพิ่มเติม รวมทั้งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน โดยทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

นิตยธิดา จันดาสงค์ (2558) กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ดังนี้

1. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเป็นของตนเอง ด้วยวิธีการดังนี้
 - 1.1 จัดให้มีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตรขึ้นใช้เองให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคม และเป็นต้นแบบให้กับโรงเรียนอื่น

1.2 จัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้และคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

1.3 จัดให้มีวิชาต่างๆครบถ้วนตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของวิชาให้สูงและลึกซึ้งมากขึ้น สำหรับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ได้แก่ การศึกษาด้านศาสนา ดนตรี นาฏศิลป์ กีฬา อาชีวศึกษา การศึกษาที่ส่งเสริมความเป็นเลิศ ผู้บกพร่อง พิการ และการศึกษาทางเลือก

1.5 เพิ่มเติมเนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน สังคม และโลก

2. สถานศึกษาสามารถจัดทำหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ การสอนและอื่นๆให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนตามกลุ่มเป้าหมายพิเศษ โดยความร่วมมือของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและเครือข่ายสถานศึกษา

3. คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้ความเห็นชอบหลักสูตรสถานศึกษา

4. นิเทศ ติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงหลักสูตรสถานศึกษา อีกทั้งรายงานผลให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษารับทราบ

สรุปได้ว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพเป็นไปตามเป้าหมาย และมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ดั่งนั้น หลักสูตรจึงมีความสำคัญในการเป็นเครื่องมือที่จะเปลี่ยนแปลง จุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติในสถาบันการศึกษาระดับต่างๆ หลักสูตรเป็นมวลประสบการณ์ ข้อกำหนด แนวทางในการจัดประสบการณ์ให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ พัฒนาคุณภาพชีวิต และนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพสังคมและประเทศชาติการพัฒนาหลักสูตรจึงจะต้องพิจารณาถึงข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวข้องรวมทั้งความเหมาะสมตามสภาพแวดล้อมและสังคมในปัจจุบันและอนาคต เพื่อให้สามารถกำหนด จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระและประสบการณ์การเรียนรู้ของหลักสูตรแต่ละระดับได้อย่างชัดเจน และนำไปพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ เจตคติกิจนิสัยและทักษะความชำนาญได้ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร การพัฒนาหลักสูตรเป็นการพัฒนาหลักสูตรเดิมที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือเป็นการจัดทำหลักสูตรใหม่เพิ่มเติมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษา และสอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการ มีการส่งเสริมชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตร การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาและสาระการเรียนรู้ต่างๆการนำหลักสูตรไปใช้ การนิเทศ การประเมินผลการใช้หลักสูตร และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร อย่างไรก็ตามเมื่อสถานศึกษานำหลักสูตรไปใช้ ก็ต้องมีการประเมินผลหลักสูตรเพื่อหาข้อดีและข้อบกพร่องของหลักสูตรเพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.4.2 ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเกิดจากพื้นฐานความเชื่อที่ว่า การจัดการศึกษามีเป้าหมายสำคัญที่สุด คือ การจัดการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้พัฒนาตนเองสูงสุด ตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน แต่เนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งด้านความต้องการ ความสนใจ ความถนัด และยังมีทักษะพื้นฐานอันเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้ในการเรียนรู้ อันได้แก่ความสามารถในการฟังพูด

อ่าน เขียน ความสามารถทางสมอง ระดับสติปัญญา และการแสดงผลของการเรียนรู้ออกมาในลักษณะที่ต่างกันควรมีการจัดการที่เหมาะสมในลักษณะที่แตกต่างกัน ตามเหตุปัจจัยของผู้เรียนแต่ละคน และผู้ที่มีบทบาทสำคัญในกลไกของการจัดการนี้คือ ครูแต่จากข้อมูลอันเป็นปัญหาวิกฤตทางการศึกษา และวิกฤตผู้เรียนที่ผ่านมา จึงต้องทบทวนทำความเข้าใจ ซึ่งนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตทางการศึกษาและวิกฤตของผู้เรียนต่อไป

การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ควรเริ่มจากการทบทวนและปรับแต่งความคิด ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของการเรียนโดยต้องถือว่าแก่นแท้ของการเรียนคือการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนต้องตั้งผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูต้องคำนึงถึงหลักความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ ครูต้องศึกษาทำความเข้าใจศึกษาข้อมูลถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน และหาวิธีสอนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มที่ เพื่อพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนนั้นให้บรรลุถึงศักยภาพสูงสุดที่มีอยู่ และจากข้อมูลวิกฤตทางการศึกษา และวิกฤตผู้เรียนอีกประการหนึ่ง คือ การจัดการศึกษาที่ไม่ส่งเสริมผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนรู้มาปฏิบัติในชีวิตจริง ทำให้ไม่เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน ครูจึงต้องหันมาทบทวนบทบาทและหน้าที่ที่จะต้องแก้ไข โดยต้องตระหนักว่า คุณค่าของการเรียนรู้คือการได้นำสิ่งที่เรียนรู้มานำไปปฏิบัติให้เกิดผลด้วย ดังนั้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงมีสาระสำคัญหลักๆอยู่ 2 ประการ คือ การจัดการโดยคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียน และการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ไปปฏิบัติในการดำเนินชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่ศักยภาพสูงสุดที่แต่ละคนจะมีและเป็นไปได้ การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายกระบวนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

นวลจิตต์ เชาวดีกรีพิงส์ (2545) ได้ให้ความหมายของกระบวนการเรียนรู้ คือ การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ โดยถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติเต็มตามศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย
2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดกิจกรรม การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้เพื่อความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่างๆให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้เรียนรู้และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ให้รู้จักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้สถานศึกษาจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม
3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในแผนกวิชา โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน หรือแบบอื่นๆตามความเหมาะสม
4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา) พรบ.ฉบับนี้ ประกอบด้วย 6 หมวด 1 บทเฉพาะกาล 63 มาตรา

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาในระบบ ที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน
2. การศึกษานอกระบบ เนื้อหาและหลักสูตร ยืดหยุ่นตามความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม
3. การศึกษาระบบทวิภาคี ผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งเรียนอยู่ในวิทยาลัย และเรียนภาคปฏิบัติในสถาน

ประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2563
3. หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง

1. มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน
2. การศึกษาในด้านวิชาชีพต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
3. การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการ
4. มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงาน

ทำงานของบุคคล

5. ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
6. การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชน
7. พัฒนาครูผู้สอนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

สถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชนอาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบันเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพอาชีวศึกษาเอกชน

จัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้การรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้ และผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่างๆได้

จัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และสถานประกอบการ

สถานประกอบการที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ครูฝึกในสถานประกอบการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมวิชาการศึกษาด้านอาชีพ

2. เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

3. เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาวิชาชีพไม่ต่ำกว่าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือสำเร็จการศึกษาวิชาชีพระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี

4. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคม และท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

เอมอร์ บุรณศักดิ์ (2548) กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ การปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวกับวิธีการเรียนการสอนของผู้เรียนและวิธีการสอน ซึ่งครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์ และศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง รู้จักวิธีคิด วิธีดำเนินชีวิต และมีทักษะเผชิญกับปัญหาต่างๆได้

ปิยนุช ทองพรม (2550) ได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้ครูอาจารย์จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสรุปองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีการศึกษาผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพื่อเป็นข้อมูลในการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความถนัด ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง

จันทราณี สงวนนาม (2551) กล่าวว่ากระบวนการพัฒนาการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนการสอนของผู้เรียนและวิธีการสอนของครู ซึ่งครูจะต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกคิดวิเคราะห์และศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีครูเป็นผู้ควบคุมดูแล เป็นการฝึกปฏิบัติให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักวิธีคิด วิธีการดำเนินชีวิต และมีทักษะในการเผชิญปัญหาต่างๆได้ การจัดการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่จึงน่าจะมีหลักการและแนวคิดดังนี้

1. เน้นการเรียนการสอนตามสภาพจริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ ได้แสดงความคิดอย่างอิสระ สามารถสรุปและสร้างองค์ความรู้ใหม่ขึ้นได้จากข้อมูลที่มี
3. นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ครูควรเป็นเพียงแหล่งข้อมูลจากหลายๆแหล่งและเป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน
4. เน้นการปฏิบัติที่ควบคู่ไปกับหลักการและทฤษฎี
5. เน้นวิธีการสอนจากการเรียนรู้หลายรูปแบบ
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิดมากกว่าค้นคำตอบที่ตายตัวเพียงคำตอบเดียวถือว่ากระบวนการเรียนรู้มีความสำคัญมากกว่าเนื้อหาเพื่อให้ผู้เรียนมีข้อมูลเพียงพอเพื่อที่จะสร้างองค์ความรู้ใหม่
7. ใช้กระบวนการกลุ่มในการเรียนรู้ร่วมกันและเรียนรู้ด้วยตนเอง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

1. Construct คือ การให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการแสวงหาข้อมูล ทำความเข้าใจ คิดวิเคราะห์ ตีความ แปลความ สร้างความหมาย สังเคราะห์ข้อมูล และสรุปความรู้
 2. Interaction คือ การให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน เรียนรู้กันและกัน แลกเปลี่ยนข้อมูลความคิด และประสบการณ์แก่กันและกัน
 3. Participation คือ การให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ให้มากที่สุด
 4. Process/product คือ การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงานและความรู้ที่สรุปได้
 5. Application คือ การให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
- แนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้

สำหรับแนวทางการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) ได้กำหนดให้สถานศึกษามีบทบาทหน้าที่และแนวทางด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ และความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และประยุกต์ความรู้มาเพื่อป้องกัน และแก้ปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนรู้โดยผสมผสานสาระความรู้ต่างๆอย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา
5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อมสื่อการเรียนการสอนและอำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ
6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงแนวทางการปฏิบัติการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ตามสาระการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบที่หลากหลาย
2. ส่งเสริมให้ครูจัดกระบวนการเรียนรู้ โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมที่สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน ฝึกทักษะกระบวนการคิดการจัดการจัดการ กิจกรรม การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ใช้เพื่อความรู้ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ส่งเสริมให้รักการอ่าน และใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง การผสมผสานความรู้ต่างๆให้สมดุลกัน ปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงาม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ให้เรียนรู้และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง ให้รู้จักธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้สถานศึกษาจัดบรรยากาศ สิ่งแวดล้อม และแหล่งเรียนรู้ให้เอื้อต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้และการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามความเหมาะสม

3. จัดให้มีการนิเทศการเรียนการสอนแก่ครูในแผนกวิชา โดยเน้นการนิเทศที่ร่วมมือช่วยเหลือกันแบบกัลยาณมิตร เช่น นิเทศแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนร่วมกัน หรือแบบอื่นๆตามความเหมาะสม

4. ส่งเสริมให้มีการพัฒนาครูเพื่อพัฒนากระบวนการเรียนรู้ตามความเหมาะสม

พระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551 (เฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษา) พรบ.ฉบับนี้ประกอบด้วย 6 หมวด 1 บทเฉพาะกาล 63 มาตรา

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

รูปแบบการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาในระบบ ที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน
2. การศึกษานอกระบบ เนื้อหาและหลักสูตร ยืดหยุ่นตามความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม
3. การศึกษาระบบทวิภาคี ผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งเรียนอยู่ในวิทยาลัย และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ

หลักสูตรการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

1. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2562
2. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) พุทธศักราช 2563
3. หลักสูตรปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

การจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพต้องคำนึงถึง

1. มีการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษาและสถาบัน
2. การศึกษาในด้านวิชาชีพต่อเนื่องจนถึงระดับปริญญาตรี
3. การมีส่วนร่วมของชุมชน สังคม และสถานประกอบการ
4. มีความยืดหยุ่น หลากหลาย และมีระบบเทียบโอนผลการเรียนและระบบเทียบประสบการณ์การทำงาน

ทำงานของบุคคล

5. ให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
6. การระดมทรัพยากรทั้งจากภาครัฐและเอกชน
7. พัฒนาครูผู้สอนให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี

สถานศึกษาอาชีวศึกษาของเอกชนอาจเข้าร่วมเป็นเครือข่ายของสถาบันเพื่อประโยชน์ในการร่วมมือทางวิชาการ การสร้างคุณภาพอาชีวศึกษาเอกชน

จัดระบบการจัดการให้เอื้ออำนวยแก่ผู้มีประสบการณ์ ผู้ผ่านการฝึกอบรมจากสถานประกอบการที่ได้การรับรอง ผู้เรียนที่สะสมผลการเรียนไว้ และผู้ที่ผ่านการฝึกอบรมตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน ให้สามารถเทียบโอนผลการเรียนหรือประสบการณ์ด้านวิชาชีพเพื่อให้ได้คุณวุฒิการศึกษาในหลักสูตรต่างๆได้

จัดการศึกษาระบบทวิภาคีที่เป็นความร่วมมือระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และสถานประกอบการ

สถานประกอบการที่ประสงค์จะดำเนินการจัดการอาชีวศึกษา และการฝึกอบรมวิชาชีพตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ครูฝึกในสถานประกอบการ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษาและผ่านการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
2. เป็นผู้ชำนาญการด้านอาชีพโดยสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ หรือมาตรฐานอื่นตามที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด

3. เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านอาชีพเฉพาะสาขาซึ่งสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี หรือสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่มีประสบการณ์ในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 3 ปี หรือผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานและมีประสบการณ์ในการทำงานในสาขาอาชีพนั้นไม่น้อยกว่า 5 ปี

4. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์และประสบความสำเร็จในอาชีพเฉพาะสาขา มีผลงานเป็นที่ยอมรับในสังคมและท้องถิ่น และสามารถถ่ายทอดความรู้ได้

รุ่งชัชดาพร เวหะชาติ (2553) ได้กล่าวว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้เป็นการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมจากประสบการณ์การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีจำเป็นต้องอาศัยสภาพการณ์ สนับสนุนหลายอย่างในการจัดการเรียนการสอนของครูจะต้องหาทางให้นักเรียนได้ผ่าน ประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้มากที่สุดและกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หลักการจัดการศึกษามีเป้าหมายที่สำคัญที่สุด คือการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาสูงสุดตามกำลังหรือศักยภาพของแต่ละคน โดยมีแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ด้านความเสมอภาคโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านมาตรฐานคุณภาพการศึกษา ด้านระบบบริหารและการสนับสนุนทางการศึกษา ด้านครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ด้านหลักสูตร ด้านกระบวนการเรียนรู้ ด้านทรัพยากรและการลงทุนทางการศึกษา มุ่งองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้ที่มีความสำคัญก็คือ ครู เปรียบเสมือนผู้จัดการหรืออำนวยความสะดวก และผู้บริหารที่จะต้องมียุทธศาสตร์ในการเป็นผู้ส่งเสริมและสนับสนุน

แนวคิดการจัดอาชีวศึกษา

การอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพเป็นการศึกษาเพื่ออาชีพ มีการกำหนดระดับทักษะที่ผู้เรียนต้องทำได้หรือมีได้ในแต่ละอาชีพ หรือแต่ละพันธกิจ/มีการกำหนดความรู้ความสามารถทั้งความรู้ที่เป็นหลักวิชา ความรู้ที่สัมพันธ์กับทักษะ กำหนดคุณลักษณะ (Trait) เจตคติ (Attitude) จริยธรรม (Ethics) และจรรยาบรรณ (Code of Conduct) ที่พึงมีของผู้เรียนจบการศึกษา ดังนั้นการจัดอาชีวศึกษาจึงมุ่งเน้นสมรรถนะทางวิชาชีพของผู้ศึกษา (Occupational Competence) ให้เพียงพอแก่การประกอบอาชีพได้เป็นขั้นต้นการประเมินเพื่อการรับรองมาตรฐานด้านการอาชีวศึกษาจึงควรใช้เทคนิคและวิธีการที่เรียกว่า วิธีการประเมินโดยใช้ความเชี่ยวชาญของทีมประเมิน (Professional Team Evaluation Approach) ในรูปแบบของการตัดสินใจร่วมกันของทีมประเมิน ซึ่งผู้ประเมินภายนอกต้องศึกษา (Investigation) หรือตรวจสอบผลการดำเนินงานข้อมูลด้านสมรรถนะ (Performance Data) ก่อนการใช้การตัดสินใจโดยใช้ความเชี่ยวชาญของ

ทีมประเมินข้อมูลด้านสมรรถนะ (Performance Data) ได้จากหลายแหล่ง เช่น จากผลการประเมินตนเอง (SAR) ของสถานศึกษา การตรวจเยี่ยมการสังเกต ศึกษาร่องรอยจากเอกสาร กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ศึกษาทั้งที่เรียกว่า Intrinsic และ Extrinsic เพื่อให้ได้ข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจของผู้ทรงคุณวุฒิ (Professionals)

หลักการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถตามมาตรฐานการเรียนรู้ สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยยึดหลักการว่า ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ ยึดประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง เน้นให้ความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญ ผู้เรียนจะต้องอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นเครื่องมือที่จะนำพาตนเองไปสู่เป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติจริง ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัยกระบวนการเหล่านี้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝน พัฒนาเพราะจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร ดังนั้น ผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่า การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเรียนและวิธีการสอนของครู โดยใช้รูปแบบกระบวนการ การเน้นการตามสภาพจริง ครูควรหาข้อมูลหรือเนื้อหาการเรียนการสอนจากหลายๆ แหล่งการเรียนรู้ โดยใช้เทคนิคการสอนต่างๆ หลากหลายรูปแบบมีการบูรณาการ พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติจริง ค้นคว้า ทดลอง และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานของหลักสูตรอีกทั้งเป็นการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ การจัดกระบวนการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัดของผู้เรียน การนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การนิเทศเพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

2.4.3 ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน

การวัดผลและประเมินผลมีความสำคัญไม่น้อยกว่างานด้านอื่นๆ ซึ่งผู้บริหารต้องศึกษาทำความเข้าใจเรื่องการวัดผล และประเมินผลให้พอแก่ในเรื่องต่างๆ คือ กำหนดนโยบายทั่วไปเกี่ยวกับการประเมินผล จัดหาเครื่องมือ รวมถึงการให้คะแนน การจัดตารางสอบ การกำหนดครูผู้คุมสอบ เวลาที่ใช้ในการสอบ การสร้างบรรยากาศให้เหมาะสมแก่การสอบ เอมอร์ บุรณศักดิ์ (2548) การวัดผล ประเมินผล การเรียนการสอน

จึงมีความสำคัญที่ผู้เกี่ยวข้องควรศึกษา โดยมีนักวิชาการให้ความหมายของการวัดผล ประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนไว้ ดังนี้

จำนง พรายแย้มแซ (2545) ได้กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดหรือหาปริมาณแทนคุณลักษณะของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือแทนพฤติกรรม หรือสมรรถภาพของบุคคล โดยออกมาเป็นรูปตัวเลขหรือคะแนน

กมล ภูประเสริฐ (2548) ได้ให้ความหมายของคำว่า การวัดผลและการประเมินผลว่ามีความสัมพันธ์กัน โดยการวัดผล หมายถึง กระบวนการในการกำหนดค่าตัวเลขให้กับสิ่งของหรือเหตุการณ์ใดๆอย่างมีกฎเกณฑ์ ส่วนการประเมินผล หมายถึง กระบวนการในการใช้ดุลยพินิจหรือค่านิยมในการพิจารณาคุณค่าตามความเหมาะสมหรือสัมฤทธิ์ผลของเหตุการณ์ โครงการหรือสิ่งอื่นใด หลังการเปรียบเทียบผลการวัดกับเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ หรือเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีการดำเนินงาน ดังต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์การเรียนการสอนรายวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน
2. การกำหนดวิธีการ และเครื่องมือที่จะใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน และเตรียมการสร้างเครื่องมือและกำหนดวิธีการที่เป็นระบบ
3. การควบคุม ดูแล และส่งเสริมให้มีการประเมินผลการเรียน ตามวิธีการและเครื่องมือที่กำหนดไว้บันทึกผลการสอน สังเกต รวบรวมผลงานนักเรียน
4. การจัดทำหลักฐานการศึกษาตามที่กระทรวง กรม หน่วยงานต้นสังกัดกำหนดนำผลการประเมินไปใช้แก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียน
5. การกำหนดรูปแบบ ระยะเวลาการรายงานผลการเรียนการสอน ทั้งรายงานผู้ปกครองและรายงานผลของสถานศึกษาต่อสาธารณชนและหน่วยงานต้นสังกัด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน มีแนวทางการปฏิบัติ ดังนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการ วัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา สาระการเรียนการสอน และหน่วยการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอน โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติ และผลงาน
4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น สถานประกอบการและอื่นๆตามแนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่าไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับ ติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง
2. เป็นเครื่องมือผลักดัน หรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน

3. เป็นเครื่องมือนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน
4. เสริมประสิทธิภาพการจัดการทั้งระบบ เพื่อนำผลการประเมินมากำหนดยุทธศาสตร์ต่อไป การวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็นดังนี้

ส่วนที่ 1 การประเมินเนื้อหา สาระ ความรู้ ทักษะรายวิชา หลักสูตร

ส่วนที่ 2 การประเมินพัฒนาการ และประเมินด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน

สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ องค์การมหาชน (2559) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลไว้ว่าเป็นมาตรการหนึ่งที่จะช่วยให้สถานศึกษาได้ข้อมูลทางการเรียนมาพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นการวัดผลประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญจึงต้องประเมินด้วยทางเลือกใหม่หรือประเมินตามสภาพจริง โดยใช้วิธีหลากหลาย มีความเที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้ การวัดผลและการประเมินแสดงถึงความรู้ความสามารถของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง และผู้เรียนนำความรู้ความสามารถไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลและประเมินผลการเรียน

เครื่องมือและวิธีการประเมินมีหลายรูปแบบ เลือกใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอน และกระบวนการเรียนการสอนกับผู้เรียนควรใช้หลายๆวิธี เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ แบบสำรวจ แบบวัดเจตคติ แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

การเทียบโอน

กรมวิชาการ (2545) กล่าวถึงการเทียบโอนผลการเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อนำผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ และประสบการณ์การทำงานมาเทียบโอนเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี แนวดำเนินการเทียบโอนให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการเทียบโอนผลการเรียน ดังนี้

1. ผู้ขอเทียบโอนต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนหรือนักศึกษาของสถานศึกษาใดสถานศึกษาหนึ่ง โดยสถานศึกษาดังกล่าวดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนในภาคเรียนแรกของผู้เรียนขึ้นทะเบียนเป็นนักเรียนหรือนักศึกษายกเว้นกรณีมีเหตุจำเป็น
2. จำนวนหมวดวิชา รายวิชา จำนวนหน่วยการเรียนรู้ที่จะรับเทียบโอนและอายุของผลการเรียนที่จะนำมาเทียบโอนให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและงานวิชาการของสถานศึกษา ทั้งนี้เมื่อเทียบโอนแล้วผู้เทียบโอนต้องมีเวลาเรียนอยู่ในสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 1 เดือน
3. ในกรณีมีเหตุจำเป็นระหว่างเรียน ผู้เรียนสามารถแจ้งความจำนงค์ไปศึกษาบางรายวิชาที่สถานอื่นแล้วนำผลมาเทียบโอนได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการของสถานศึกษา
4. การเทียบโอนผลการเรียนให้ดำเนินการในรูปคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนมีจำนวนไม่น้อยกว่า 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน
5. การเทียบโอนผลการเรียนให้ดำเนินการ ดังนี้

5.1 ในกรณีผู้ขอเทียบโอนมีผลการเรียนจากหลักสูตรต่างๆให้นำหมวดวิชา รายวิชาที่มี จุดประสงค์และเนื้อหาสอดคล้องกันไม่น้อยกว่าร้อยละ 60 มาเทียบโอนผลการเรียนได้และพิจารณาให้ระดับ ผลการเรียนของหลักสูตรที่รับเทียบโอน

5.2 กรณีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ให้พิจารณาตามหลักฐาน (ถ้ามี) โดยให้มีการประเมินด้วยเครื่องมือที่หลากหลาย และให้ระดับผลการเรียนตามเกณฑ์การประเมินผลการเรียนของ หลักสูตรที่รับเทียบโอน

การเทียบโอนผลการเรียนควรดำเนินการในช่วงก่อนเปิดภาคเรียนแรก หรือต้นภาคเรียนแรกที่ สถานศึกษารับผู้ขอเทียบโอนเป็นผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนที่ได้รับการเทียบโอนการเรียนต้องศึกษาต่อเนื่องใน สถานศึกษาที่รับเทียบโอนอย่างน้อย 1 ภาคเรียน โดยสถานศึกษาที่รับผู้เรียนจากการเทียบโอนควรกำหนด รายวิชา/จำนวนหน่วยกิตที่จะรับเทียบโอนตามความเหมาะสม การพิจารณาเทียบโอนสามารถดำเนินการได้ ดังนี้

1. พิจารณาจากหลักฐานการศึกษาและเอกสารอื่นๆที่ให้ข้อมูลแสดงความรู้ ความสามารถของผู้เรียน
2. พิจารณาจากความรู้ความสามารถของผู้เรียนโดยการทดสอบด้วยวิธีการต่างๆทั้งภาคความรู้และ ภาคปฏิบัติ
3. พิจารณาความสามารถและการปฏิบัติในสภาพจริง การเทียบโอนผลการศึกษาให้เป็นไปตาม ประกาศ หรือแนวทางปฏิบัติของสถานศึกษา

นอกจากนี้ยังมีหน่วยงานและนักวิชาการกำหนดแนวทางการวัดผล การประเมินผล และการเทียบ โอนผลการเรียนไว้ ดังนี้

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดแนวทางการวัดผล การประเมินผล และการเทียบโอนผลการ เรียน ดังนี้

1. กำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษา
2. ส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง แผนการจัดการเรียนรู้ และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผลและประเมินผล โดยเน้นการประเมิน โดยการเน้นการประเมินผล ตามสภาพจริง จากกระบวนการ การปฏิบัติและผลงาน
4. จัดให้มีการเทียบโอนความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นตาม แนวทางที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด
5. พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน
6. จัดระบบสารสนเทศด้านการวัดผลและประเมินผลและการเทียบโอนผลการเรียนเพื่อใช้ในการ อ้างอิง ตรวจสอบ และใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอน
7. ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติผลการประเมินการเรียนด้านต่างๆรายปี/รายภาคและตัดสินผลการ เรียน การเลื่อนชั้น และจบการศึกษา
8. การเทียบโอนผลการเรียนเป็นอำนาจของสถานศึกษาที่จะแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการ เพื่อ กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ ได้แก่ คณะกรรมการนักเรียนระดับการศึกษา ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตาม

อัยยาศัย เมื่อคณะกรรมการเทียบโอนผลการเรียนแล้วให้เสนอคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและวิชาการ พร้อมทั้งให้ผู้บริหารสถานศึกษาอนุมัติการเทียบโอน

สรุปได้ว่า ความหมายของการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน คือ การกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลแต่ละรายวิชาให้สอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาและการ ส่งเสริมให้ครูดำเนินการวัดผล ประเมินผลการเรียนรู้ โดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง การเทียบโอนความรู้ ทักษะประสบการณ์ผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่น รวมถึงการสร้างและพัฒนาเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ให้ได้มาตรฐานต้องเลือกใช้ให้สอดคล้องเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนกับผู้เรียนควรใช้หลายวิธี เช่น แบบทดสอบ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์ กระบวนการที่ครูใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน จะช่วยให้ได้ข้อมูล สารสนเทศที่แสดงพัฒนาการความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน สำหรับการเทียบโอนคือ การนำผลการเรียนรู้ซึ่งเป็นความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกิดจากการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ และประสบการณ์การทำงานมาเทียบโอนเพื่อเป็นการ ลดรายวิชาที่จะเรียนในแผนการเรียนของหลักสูตรที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่

2.4.4 ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา

การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษามีความสำคัญและความ จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ปฏิบัติการในสถานศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องมีความรู้เรื่องการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษาซึ่ง

สุกัญ เทียนทอง (2546) ได้กล่าวถึง การวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาว่าการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษามีขอบเขตอยู่ที่การแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญ และหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ กำหนดแนวทางในการพัฒนาศักยภาพ ให้ครูมีความเป็นผู้นำทางวิชาการปฏิบัติหน้าที่โดยใช้กระบวนการวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ให้ครูสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และสามารถศึกษา ค้นคว้าวิจัยเพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 24 (5) ให้สถานศึกษาส่งเสริมให้ ครูผู้สอนสามารถใช้ การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 30 ให้สถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อ พัฒนาการเรียนรู้ มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยมีครูเป็นผู้ ปฏิบัติการวิจัยเรียกว่า ครูนักวิจัย (Teacher as Reserarcher) ซึ่งจะต้องมีพันธกิจ (Mission) ที่จะต้องค้นหา คำตอบเพื่อแก้ปัญหาต่อไป กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กำหนดแนวทางในการปฏิบัติการวิจัยเพื่อพัฒนา คุณภาพการศึกษา ดังนี้

1.1 ศึกษาวิเคราะห์วิจัย การบริหารการจัดการและพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา

1.2 ส่งเสริมให้ครูศึกษาวิเคราะห์วิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แก่ละ กลุ่มสาระการเรียนรู้

1.3 ประสานความร่วมมือในการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผล งานการวิจัยหรือ พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน และงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและ สถาบันอื่น จากแนวทางการปฏิบัติในการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่ของ ผู้บริหาร จะต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูเข้ารับ การอบรมเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา สนับสนุน สื่อและอุปกรณ์เพื่อใช้ในการวิจัย ให้ครูทำการวิจัยเพื่อพัฒนาด้านการศึกษา จัดให้มีคู่มือ เอกสารเพื่อ

ประกอบการจัดทำวิจัยให้แก่บุคลากรในวิทยาลัยและสนับสนุนให้ครู นำเสนอผลงาน การวิจัยต่อผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

เกรียงไกร ปริธรรมมัง (2551) ได้กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงเพื่อให้เกิดนวัตกรรมหรือวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้ดีขึ้น

เอมอร ผลบุษพ (2552) กล่าวถึง การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ โดยดำเนินการของครูผู้สอนและอาจารย์ถึงครู นักเรียน ผู้บริหาร สมาชิกในชุมชน เพื่อใช้แก้ปัญหาการเรียนการสอนในชั้นเรียน หรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ๆ ในที่นี้เรียกว่า นวัตกรรมการศึกษา ทั้งนี้เพื่อใช้พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยเริ่มจากการแก้ปัญหาเชิงระบบมีการวางแผนและวางนโยบายในการพัฒนาและเสร็จสิ้นที่การคิดค้นนวัตกรรมสามารถแก้ปัญหาได้

ภารดี อนันต์นาวิ (2557) กล่าวว่า การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษามีแนวทางการปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย การบริหาร การจัดการและการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในภาพรวมของสถานศึกษา

2. ส่งเสริมให้ครู ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้แต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้

3. ประสานความร่วมมือในการศึกษาวิเคราะห์ วิจัย ตลอดจนการเผยแพร่ผลงานการวิจัยหรือพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและงานวิชาการกับสถานศึกษา บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่น

สุวิมล ว่องวานิช (2558) กล่าวถึงการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน คือ การวิจัยโดยครูสอนในชั้นเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนและนำผลมาใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอน หรือส่งเสริมให้ครูเป็นผู้นำทางวิชาการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการในสถานศึกษา

พิชิต ฤทธิจรรณู (2559) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การวิจัยปฏิบัติการที่ครู ได้แสวงหาวิธีการหรือนวัตกรรม ทางเลือกในการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ชาตรี เกิดธรรม (2545) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียนมีความสำคัญ ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาหลักสูตร และพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยกระบวนการวิจัย โดยการนำนวัตกรรม เทคนิคหรือวิธีการที่มีคุณภาพ ผ่านกระบวนการวิจัยที่น่าเชื่อถือได้มาแล้วมาใช้ในการแก้ปัญหาในชั้นเรียนโดยตรง อันจะมีผลให้การจัดการเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดประสงค์ที่วางไว้

2. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครูให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น และยังเป็นการแสดงถึงความก้าวหน้าทางวิชาชีพ

3. เป็นการเผยแพร่ความรู้จากการปฏิบัติจริง อันจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย

4. เป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าด้านการวิจัยทางการศึกษา และสามารถนำการวิจัยไปใช้เป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อขอกำหนดตำแหน่งให้สูงขึ้นได้

5. เป็นการส่งเสริมหรือพัฒนาผู้เรียนได้ตรงตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ตามมาตรา 24 ข้อ 5 กล่าวไว้ว่า ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมๆกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ

สุวิมล ว่องวานิช (2558) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ดังนี้

1. ให้โอกาสครูในการสร้างองค์ความรู้ทักษะการทำวิจัย การประยุกต์ใช้ การตระหนักถึงทางเลือกที่เป็นไปได้ที่จะเปลี่ยนแปลงให้ดีขึ้น
2. เป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงหรือสะท้อนผลการทำงาน
3. เป็นประโยชน์ต่อผู้ปฏิบัติโดยตรง เนื่องจากช่วยพัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ
4. ช่วยทำให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และเกิดการเปลี่ยนแปลงผ่านกระบวนการวิจัยในที่ทำงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อองค์กรเนื่องจากนำไปสู่การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติและการแก้ปัญหา
5. เป็นการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมของผู้ปฏิบัติในการวิจัย ทำให้กระบวนการวิจัยมีความเป็นประชาธิปไตย ทำให้เกิดการยอมรับในความรู้ของผู้ปฏิบัติ
6. ช่วยตรวจสอบวิธีการทำงานของครูที่มีประสิทธิผล
7. ทำให้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ความหมายและความสำคัญของการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา คือ การพัฒนาหลักสูตรและปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงาน พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนด้วยงานวิจัย พัฒนาศักยภาพครูรวมถึงแสดงความก้าวหน้าทางวิชาชีพครูด้วยการเผยแพร่ความรู้ที่ได้จากการปฏิบัติ และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าของการวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนโดยใช้นวัตกรรมที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน และมีความสัมพันธ์อย่างเป็นจริงกับปัญหา ช่วยให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องหรือเป็นความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งความรู้ใหม่ๆในที่นี้เรียกว่า นวัตกรรมการศึกษา ทั้งนี้เพื่อใช้พัฒนาศักยภาพผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งการส่งเสริมสนับสนุนความก้าวหน้าด้านการวิจัยทางการศึกษา เพื่อไปจัดทำผลงานทางวิชาการเพื่อใช้ในการเลื่อนวิทยฐานะอีกด้วย

2.4.5 ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

ในทางการศึกษาได้มีผู้เรียกสื่อตัวกลางแตกต่างกันออกไปตามยุคตามสมัย ตามความคิดเห็น เช่น อุปกรณ์การสอน สื่อทัศนอุปกรณ์ สื่อทัศนอุปกรณ์ สื่อการสอน และสื่อการเรียน ในปัจจุบันมักนิยมใช้คำว่า สื่อการเรียนการสอนแต่ละคำดังกล่าวล้วนหมายถึงตัวกลางทั้งสิ้น แต่มีความหมายลึกซึ้งแตกต่างกัน กล่าวคือ สื่อการสอนเน้นตัวผู้สอน ส่วนสื่อการเรียนเน้นตัวผู้เรียน แต่เนื่องจากการเรียนการสอนเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงซึ่งกันและกัน สื่อเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนในส่วนของผู้สอนสื่อช่วยให้บรรยากาศในการสอน น่าสนใจยิ่งขึ้นแบ่งเบาภาระครู ในการเตรียมเนื้อหาเพราะอาจให้นักเรียนนักศึกษาจากสื่อ และยังช่วยให้ผู้สอนคิดค้นเทคนิคใหม่ๆที่ช่วยในการเรียนรู้ที่น่าสนใจยิ่งขึ้น ในส่วนของผู้เรียน สื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนที่ย่างยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในเวลาอัน

สันเกิดความคิดรวบยอดได้ถูกต้อง สามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ได้สะดวกช่วยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง กระตุ้นความสนใจในการเรียนและสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนได้ ตัวกลางดังกล่าวจึงเรียกว่า สื่อการเรียนการสอน

ความหมายของสื่อการเรียนการสอนเพื่อการเรียนรู้

นักวิชาการในวงการเทคโนโลยีทางการศึกษา โสตทัศนศึกษา และวงการศึกษา ได้ให้คำจำกัดความของ สื่อการสอน ไว้อย่างหลากหลาย เช่น

รัฐภูมิชัย มาจิตต์ภาสกร (2552) กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่เป็นกระบวนการสื่อความหมายระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เป็นตัวเร้า กระตุ้นและจูงใจให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ประหยัดเวลา และแรงงานในการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). ให้ความหมาย สื่อการสอนว่า วัสดุอุปกรณ์และวิธีการประกอบการสอน เพื่อใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อความหมายที่ผู้สอนประสงค์จะส่ง หรือถ่ายทอดไปยังผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นเครื่องมือ ตลอดจนเทคนิคต่างๆที่จะมาสนับสนุนการเรียนการสอน เร้าความสนใจผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความเข้าใจดีขึ้น อย่างรวดเร็ว

ภรภัทร เอ็นนรินทร (2557) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอน คือ วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนตั้งไว้

ความสำคัญของสื่อการสอนเพื่อการเรียนรู้

Dale, Edgar. (1969) ได้กล่าวสรุปถึงความสำคัญของสื่อการสอน ดังนี้

1. สื่อการสอน ช่วยสร้างรากฐานที่เป็นรูปธรรมขึ้นในความคิดของผู้เรียน การฟังอย่างเดียวนั้น ผู้เรียน จะต้องใช้ในจินตนาการเข้าช่วยด้วยเพื่อให้สิ่งที่ป็นนามธรรมเกิดเป็นรูปธรรมขึ้นในความคิด แต่สำหรับสิ่งที่อยู่ยากซับซ้อน ผู้เรียนย่อมไม่มีความสามารถจะทำได้ การใช้อุปกรณ์เข้าช่วยจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและสร้างรูปธรรมขึ้นในใจได้

2. สื่อการสอน ช่วยเร้าความสนใจของผู้เรียน เพราะผู้เรียนสามารถใช้ประสาทสัมผัสได้ด้วยตา หูการเคลื่อนไหวจับต้องได้แทนการฟังหรือดูเพียงอย่างเดียว

3. เป็นรากฐานในการพัฒนาการเรียนรู้และช่วยความจำอย่างถาวร ผู้เรียนจะสามารถนำประสบการณ์เดิมไปสัมพันธ์กับประสบการณ์ใหม่ๆได้เมื่อมีพื้นฐานประสบการณ์เดิมที่ดีอยู่แล้ว

4. ช่วยให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการทางความคิด ซึ่งต่อเนื่องเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทำให้เห็นความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆเช่น เวลา สถานที่ วัฏจักรของสิ่งมีชีวิต

5. ช่วยเพิ่มทักษะในการอ่านและเสริมสร้างความเข้าใจในความหมายของคำใหม่

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน โดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ ภาษาพูด และภาษาเขียนต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆในปัจจุบันจะพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิดเพราะถือว่าสื่อการเรียนการสอนคือมือที่สามของครู ช่วยให้ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสร้างบรรยากาศในการเรียน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้มีความเข้าใจในบทเรียนที่ยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

Faber, C.F. and Shearron, G.F. (1970). กล่าวว่า เครื่องมือที่ช่วยสื่อความหมายจัดขึ้นโดยครูและนักเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ เครื่องมือการสอนทุกชนิดจัดเป็นสื่อการสอน เช่น หนังสือในห้องสมุด โสตทัศนวัสดุต่างๆเช่น โทรทัศน์ วิทยุ สไลด์ फिल्मสคริป รูปภาพ แผนที่ ของจริง และทรัพยากรจากแหล่งชุมชน

Brown et al. (1990) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่าเป็นเครื่องช่วยในการเรียนรู้ ซึ่งครูและนักเรียนเป็นผู้ใช้ เพื่อช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำพวกอุปกรณ์ทั้งหลายที่สามารถช่วยเสนอความรู้ให้แก่ผู้เรียนจนเกิดผลการเรียนที่ดี ทั้งนี้รวมถึง กิจกรรมต่างๆที่ไม่เฉพาะแต่สิ่งที่เป็นวัตถุหรือเครื่องมือเท่านั้น เช่น การศึกษานอกสถานที่ การแสดง การสาธิต การทดลอง ตลอดจนการสัมภาษณ์ เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอน โดยทั่วไปจะมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 3 ประการ คือ ผู้สอน ผู้เรียน และสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนที่ใช้กันมาก คือ ภาษาพูด และภาษาเขียนต่อมาได้มีการพัฒนาขึ้นมาเรื่อยในปัจจุบันจะพบว่า มีสื่อการเรียนการสอนมากมายหลายชนิดเพราะถือว่าสื่อการเรียนการสอนคือมือที่สามของครู ช่วยให้ครูสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพสร้างบรรยากาศในการเรียน กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนมากขึ้น ผู้เรียนได้มีความเข้าใจในบทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนสามารถมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนช่วยให้การจัดการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ความหมายของนวัตกรรมการศึกษา

พิชิต ฤทธิจรูญ (2555) ได้กล่าวถึงนวัตกรรมทางการเรียนการสอนว่า นวัตกรรมที่ผลิตออกมาทางด้านการเรียนการสอนมีจำนวนมาก แต่สามารถจำแนกประเภทได้ดังนี้

1. นวัตกรรมประเภทผลิตภัณฑ์หรือสิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรมเป็นสื่อที่ช่วยในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนรู้ทักษะด้านต่างๆได้เร็วยิ่งขึ้น นวัตกรรมประเภทนี้ ได้แก่ ชุดการเรียน ชุดการสอน แบบฝึกทักษะ ชุดการฝึก ชุดฝึกทักษะการเรียนรู้ บทเรียนสำเร็จรูปแบบสื่อผสม บทเรียนโปรแกรม เกมส์ นิทาน การ์ตูน เอกสารประกอบการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน ฯลฯ

2. นวัตกรรมประเภทรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอน นวัตกรรมประเภทนี้เป็นการใช้วิธีสอนหรือเทคนิคการสอนในรูปแบบต่างๆที่นักการศึกษาได้คิดค้นเพื่อพัฒนาการด้านการเรียนรู้ให้ผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ และเจตคติ ซึ่งมีวิธีการสอนและเทคนิคการสอนเป็นจำนวนมาก ได้แก่ วิธีการสอนคิด วิธีสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIPPA Model วัฏจักรการเรียนรู้แบบ 4MAT วิธีสอนแบบพุทธวิธี วิธีสอนแบบบูรณาการ วิธีสอนโครงงาน วิธีสอนโดยตั้งคำถาม Constructivism เป็นต้น

3. การศึกษาข้อจำกัดต่างๆ (Constraints) ผู้พัฒนานวัตกรรมทางด้านการเรียนการสอนต้องศึกษาข้อมูลของปัญหา และข้อจำกัดที่ใช้ในนวัตกรรมนั้น เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ได้จริง

4. การประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรม (Innovation) ผู้จัดทำหรือพัฒนานวัตกรรมจะต้องมีความรู้ ประสบการณ์ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งอาจนำของเก่ามาปรับปรุง ดัดแปลง ใช้ในการแก้ไขปัญห และทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น หรืออาจคิดค้นขึ้นมาใหม่ทั้งหมด นวัตกรรมทางการเรียนการสอนมีรูปแบบแตกต่างกันขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา หรือวัตถุประสงค์ของนวัตกรรมนั้น เช่น อาจมีลักษณะเป็นแนวความคิด หลักการ แนวทาง ระบบ รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ เทคนิค หรือสิ่งประดิษฐ์ และเทคโนโลยีต่างๆ

5. การทดลองใช้ (Experimentation) เมื่อคิดค้นหรือประดิษฐ์นวัตกรรมด้านการเรียนการสอนแล้ว ต้องทดลองใช้นวัตกรรม ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อการประเมินผลปรับปรุงแก้ไข ผลการทดลองจะทำให้ได้ข้อมูล นำมาใช้ในการปรับปรุง และพัฒนานวัตกรรมต่อไป ถ้าหากมีการทดลองใช้จะทำให้ได้ข้อมูลนำมาใช้ในการ ปรับปรุง และพัฒนานวัตกรรมต่อไป ถ้าหากมีการทดลองใช้นวัตกรรมหลายครั้งก็ย่อมมีความมั่นใจใน ประสิทธิภาพของนวัตกรรมนั้น

6. การเผยแพร่ (Dissemination) เมื่อมั่นใจว่านวัตกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพแล้วก็สามารถ เผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก

ดวงกมล สิ้นเพ็ง (2553) กล่าวถึงความหมายของนวัตกรรมการศึกษา คือ การกระทำหรือแนวคิดใหม่ หรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ที่ใช้ในการแก้ปัญหาการเรียนการสอน หรือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อ ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ แนวคิด และพฤติกรรมไปในทางที่พึงปรารถนา

จันทร์ชลี มาพุทธ. (2556). ได้ให้ความหมายของคำว่านวัตกรรมการศึกษาไว้ว่าเป็นการนำความคิด ใหม่ ๆ มาใช้ในการศึกษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว เกิดแรงจูงใจในการเรียน และช่วยประหยัดเวลา ในการเรียน เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน วีดิทัศน์ สื่อหลายมิติ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สรุปได้ว่า นวัตกรรมการศึกษา หมายถึง วิธีการใด ๆ หรือการกระทำใด ๆ ที่เป็นการกระทำใหม่หรือสิ่ง ใหม่ที่มีผู้คิดค้นขึ้น หรืออาจจะเป็นเพียงการปรับปรุงของเก่าให้ใหม่หรือดีขึ้น เพื่อใช้สิ่งนั้นในการแก้ปัญหา หรือปรับปรุงการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความหมายของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กิตานันท์ มลิทอง (2548) กล่าวว่า เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ การประยุกต์เอาเทคนิค วิธีการ แนวความคิด วัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งต่าง ๆ อันสืบเนื่องมาจากเทคโนโลยีมาใช้ในวงการการศึกษา เพื่อพัฒนาระบบ บริหารสถานบันการศึกษาและช่วยในการเรียนการสอนด้วย

จันทร์ชลี มาพุทธ (2556) ได้กล่าวถึงความหมายของเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา คือ การนำสิ่งต่าง ๆ รวมถึงวิธีการต่าง ๆ เข้ามาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนหรือแก้ปัญหา การจัดการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพมากที่สุด

ภรภัทร เอ็นนรินดร (2557) ได้ให้ความหมายของเทคโนโลยีการศึกษา เพื่อการนำวัสดุ อุปกรณ์ และ วิธีการต่าง ๆ มาใช้อย่างเป็นระบบเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการศึกษา

สรุปได้ว่าเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การนำความรู้ วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการหรือแนวความคิด ต่าง ๆ อันสืบเนื่องมาจากเทคโนโลยีต่าง ๆ อันสืบเนื่องมาจากเทคโนโลยีใช้ในการศึกษาอย่างเป็นระบบ เพื่อ แก้ปัญหาการศึกษาและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แนวทางปฏิบัติในการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึง แนวทางการปฏิบัติ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ดังนี้

1. ศึกษาวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้สื่อและเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนและการบริหารงาน วิชาการ

2. ส่งเสริมให้ครูผลิต พัฒนาสื่อและนวัตกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนการสอน
3. จัดทำจัดหาสื่อสิ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและพัฒนางานด้านวิชาการ
4. จัดทำจัดหาสื่อการเรียนรู้สำหรับการศึกษาค้นคว้าของผู้เรียน และเสริมความรู้ของผู้สอน
5. ศึกษาวิธีการเลือก และการใช้สื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสม หลากหลายและสอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ ธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน
6. ศึกษาวิธีการวิเคราะห์และประเมินคุณภาพมาตรฐานสื่อการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นเองและที่เลือกนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ โดยมีการวิเคราะห์และประเมินสื่อการเรียนรู้ที่ใช้อยู่กันอย่างสม่ำเสมอ
7. ประสานความร่วมมือในการผลิต จัดหา พัฒนา และใช้สื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นระยะ
8. จัดให้มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการเกี่ยวกับสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นระยะๆ

สรุปได้ว่า การพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี เป็นการศึกษาวิเคราะห์ ความจำเป็นในการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี การจัดหาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลและพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

2.4.6 ด้านการนิเทศการเรียนการสอน

การนิเทศการศึกษา เป็นการช่วยพัฒนางานวิชาการเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรและวิธีดำเนินการสอน การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้พัฒนางานวิชาการของวิทยาลัย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดระบบนิเทศการศึกษาภายในสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายการนิเทศภายในเขตพื้นที่การศึกษา จากแนวทางการปฏิบัติในการนิเทศการศึกษาดังกล่าว ผู้บริหารจะต้องส่งเสริมการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตร เป็นกระบวนการที่ผู้นิเทศในสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร รองผู้อำนวยการ ครูในแผนกวิชา หรือครูที่ผู้บริหารมอบหมายในการดำเนินการ ให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ประสานงานและใช้ศักยภาพการทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่องานของสถานศึกษานั้น โดยส่วนร่วมให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ : 16)

ความหมายของการนิเทศการเรียนการสอน

ได้มีนักวิชาการให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

ชาลี มณีศรี (2542) ได้สรุปความหมายของการนิเทศว่าเป็นกระบวนการของความร่วมมือกับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงการสอนของครูและการเรียนของเด็กให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลง (Dynamic) มากกว่าเชิงซ้ำ (Static) ไม่ทันสมัย ความมุ่งหมายของการนิเทศมุ่งส่งเสริมให้ครูเจริญก้าวหน้าทางวิชาชีพ ปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) ได้ให้ความหมายของการนิเทศไว้ว่าเป็นกระบวนการบริหาร การศึกษาเพื่อชี้แนะให้ความช่วยเหลือและความร่วมมือกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาเพื่อ ปรับปรุงการเรียนการสอนของครู และเพิ่มคุณภาพนักเรียนให้เป็นไปตามเป้าหมายของการศึกษา

แนวทางการปฏิบัติการนิเทศการศึกษา

Good (1973) ได้ให้ความหมายของการนิเทศการศึกษาไว้ว่าเป็นความพยายามของผู้ทำหน้าที่นิเทศที่ จะช่วยคำแนะนำแก่ครู หรือผู้อื่นที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาให้สามารถปรับปรุงการสอนของตนให้ดีขึ้น ช่วยให้เกิดความเจริญงอกงามในด้านอาชีพ ช่วยพัฒนาความสามารถของครู

Harris (1985) ได้กล่าวถึงแนวทางการนิเทศการศึกษาไว้ ดังนี้

1. งานพัฒนาหลักสูตร (Developing curriculum) การดำเนินการด้านการพัฒนาหลักสูตร คือ การ พิจารณาปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ทั่วไป ซึ่งมีองค์ประกอบเช่น เค้าโครงหลักสูตร การ นำไปใช้กับนักเรียนโดยคำนึงถึงวุฒิภาวะ เป็นต้น
2. งานดำเนินการเรียนการสอน (Organizing for instruction) การดำเนินงานด้านการเรียน การสอน คือ การจัดดำเนินงานเกี่ยวกับหลักสูตร วิเคราะห์หลักสูตร และการจัดกระบวนการเรียนการสอนได้ อย่างเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักสูตร
3. การเลือกสรรบุคลากร (Staffing) การดำเนินการด้านการจัดการบริการความสะอาด คือ การจัด ให้มีบุคคลรับผิดชอบการจัดกิจกรรมการคัดเลือกบรรจุบุคลากร การฝึกอบรม และการเก็บรักษาระเบียบของ แต่ละบุคคล
4. การจัดบริการความสะอาด (Facility) การดำเนินการด้านการจัดความสะอาด คือ การจัดให้ เครื่องมือ อุปกรณ์ และวัสดุการเรียนการสอนที่เพียงพอ มีการวางแผนจัดหาวัสดุดูแลรักษา และพัฒนาเพื่อ การสอนมีประสิทธิภาพ
5. การคัดเลือก จำแนก ทดสอบ วัสดุ อุปกรณ์ (Software & hardware) ในการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ การเรียนการสอนนั้นจำเป็นต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายเพื่อให้แน่ใจว่ามีความ เหมาะสมและสามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
6. การจัดฝึกอบรมครูประจำการ (In – service training) งานของการนิเทศศึกษานี้เกี่ยวข้องกั บการจัดฝึกอบรมเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ และเพื่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของครูช่วยให้ เป็นครูเป็นผู้ที่ทันต่อเหตุการณ์
7. การปฐมนิเทศ (Orientation) งานของการนิเทศการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับครูบรรจุใหม่ คือ การ จัดการปฐมนิเทศ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือครูผู้บรรจุใหม่ให้สามารถปรับตัวได้ เพื่อให้ทราบข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ บุคคล และระเบียบปฏิบัติต่างๆ
8. งานที่เกี่ยวข้องกับนโยบายปฏิบัติงาน (Special service) งานของการนิเทศ การศึกษาด้าน นโยบายนี้ จะเกี่ยวข้องกับนโยบายมาปรับให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสภาพแวดล้อม
9. การประสานงานกับชุมชน (Public relation) การนิเทศศึกษามีหน้าที่ในการเชื่อม ความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนให้มีความเข้าใจดีต่อกัน

10. การประเมินผล (Evaluation) การนิเทศการศึกษาจะต้องมีการจัดให้ประเมินผลการเรียนการสอน เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวว่า การนิเทศภายในสถานศึกษา เป็นกระบวนการที่ผู้นิเทศในสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้บริหาร หัวหน้าแผนกวิชา ครูที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่นิเทศภายในแผนก ให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ ประสานงาน และใช้ศักยภาพการทำงานอย่างเต็มที่ ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนางานของสถานศึกษานั้นๆ โดยส่วนร่วมให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร มาตรฐานการศึกษา

Glickman, C.D. Gordon, S.P. และ Ross-Gordon, J.M. (2007) กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ว่าเป็นแนวคิดเกี่ยวกับงานและหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งเป็นการสอนในเรื่องหลักสูตร การจัดครูเข้าสอน การจัดสื่อการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกการเตรียมและพัฒนาครูรวมทั้งการประเมินการเรียนการสอน

หลักการนิเทศ การนิเทศภายในสถานศึกษาใช้หลักการดังต่อไปนี้

1. การปฏิบัติงานตามวิธีวิทยาศาสตร์ โดยดำเนินการอย่างมีระบบ ระเบียบ ครอบคลุมถึงวิธีการศึกษา สภาพปัจจุบัน ปัญหาความต้องการวางแผนการนิเทศ การปฏิบัติการนิเทศ การประเมินผลการนิเทศ ซึ่งควรจะมาจากข้อมูลที่เชื่อถือได้

2. การปฏิบัติงานตามวิถีทางประชาธิปไตยเคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคลให้เกียรติซึ่งกันและกัน เปิดใจกว้างยอมรับการประเมินผลตนเอง ยอมรับในเหตุและผล และปฏิบัติตามข้อตกลง ตลอดจนใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

3. การปฏิบัติงานเพื่อพัฒนา สร้างสรรค์ โดยการแสวงหาความสามารถพิเศษของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้แสดงออก และสนับสนุนส่งเสริมความสามารถเหล่านั้นอย่างเต็มที่

4. การปฏิบัติตามกระบวนการกลุ่มและการมีส่วนร่วม เน้นความร่วมมือร่วมใจในการดำเนินงาน โดยยึดวัตถุประสงค์การทำงานร่วมกัน การช่วยเหลือแบ่งปันประสบการณ์ซึ่งกันและกัน ร่วมคิด ร่วมพัฒนา ทั้งนี้เพื่อความสำเร็จของงานโดยส่วนรวม

5. การปฏิบัติงานเพื่อประสิทธิภาพ เน้นการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ รับผิดชอบมีการควบคุมติดตามผลการดำเนินงานผลผลิตอย่างใกล้ชิด เพื่อให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามมาตรฐานการศึกษา

6. การปฏิบัติงานโดยยึดวัตถุประสงค์ การดำเนินงานทุกครั้งต้องกำหนด วัตถุประสงค์การทำงานอย่างชัดเจน ออกแบบการดำเนินงานอย่างเหมาะสมทั้งนี้เพื่อให้งานบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด

เทคนิคการนิเทศแบบต่างๆ

ชาลี มณีศรี (2542) ได้กล่าวถึงการนิเทศการศึกษาไว้ว่า โรงเรียนควรเลือกใช้ เทคนิคการนิเทศการศึกษาให้เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน อาจจะผสมผสานรูปแบบหรือเทคนิคมาใช้ก็ได้ ซึ่งแบ่งได้ 5 รูปแบบ ดังนี้

1. การนิเทศแบบตรวจตรา การนิเทศแบบนี้เป็นการตรวจตราการปฏิบัติงานการสอนของครู เพื่อประเมินผลการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบที่ได้กำหนดและตามที่ได้รับมอบหมายเมื่อตรวจแล้วจะแจ้งผลเพื่อให้ครูแก้ไขข้อบกพร่องให้หมด

2. การนิเทศแบบเสรี เป็นการนิเทศการศึกษาที่ใช้หลักการประเมินผลการปฏิบัติงานเหมือนการนิเทศแบบตรวจตรา แต่การนิเทศแบบเสรีนี้จะให้อิสระแก่ครูในการจัดการเรียนการสอนตามที่ครูเห็นสมควร โดยไม่มีการแนะแนวทางปรับปรุงหรือพัฒนาให้ดีขึ้น

3. การนิเทศแบบบังคับ เป็นการนิเทศที่มีเป้าหมายชัดเจนในสิ่งที่ต้องการให้เกิดการเปลี่ยนแปลง จะมีการตรวจสอบตลอดเวลาเพื่อให้เป็นไปตามกฎข้อบังคับ ผู้บังคับบัญชาจะควบคุมรับผิดชอบในการสอนของครู ในขณะที่ครูผู้สอนจะต้องปฏิบัติตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้แล้ว

4. การนิเทศแบบฝึกอบรม การนิเทศแบบนี้ผู้นิเทศจะเป็นผู้กำหนดวิธีการสอนที่จะฝึกอบรมให้กับครู ครูเป็นผู้เข้ารับการอบรมและปฏิบัติตามแนวทางที่กำหนดไว้โดยไม่ต้องคิดค้นหาวิธีการสอนของตนเอง

5. การนิเทศแบบประชาธิปไตย การนิเทศรูปแบบนี้ให้ความสำคัญกับการทำงานร่วมกันของสมาชิกในกลุ่ม ยึดถือมติข้อตกลงของกลุ่มเป็นหลัก ดำเนินการแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอนบนพื้นฐานของเหตุผล โดยรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก

วรารณ แสงพลสิทธิ์ (2554) ได้กล่าวถึงเทคนิคการนิเทศการศึกษา 5 แบบ ดังนี้

1. การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ การนิเทศแบบนี้เป็นแนวทางการนิเทศแบบหนึ่งที่อาศัยผลการวิจัยมาใช้ นำทฤษฎีการศึกษาที่เกิดขึ้น และการวัดผลการศึกษาได้เจริญขึ้น จึงได้นำสิ่งที่ค้นพบใหม่ๆ มาให้ครูประยุกต์ใช้สำหรับครูเพื่อที่จะได้ปรับปรุงครูให้เป็นครูที่มีคุณภาพและทำงานอย่างเป็นระบบและระเบียบตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์

การนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ หมายถึง การใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ไปช่วยในการพัฒนาการศึกษาในหน้าที่ขอบข่ายของผู้นิเทศให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งอาจสรุปแนวทางการนิเทศแบบวิทยาศาสตร์ได้ 2 แนวทางควบคู่กัน คือ กระบวนการแสวงหาความหาความจริงทางการศึกษากับกระบวนการหาวิธีการแก้ปัญหาทางการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

2. การนิเทศแบบคลินิก (Clinical supervision) เป็นการนิเทศที่มุ่งให้คำปรึกษาเกี่ยวกับสถานการณ์การเรียนการสอน ซึ่งจำเพาะเจาะจงลงไป เป็นการนิเทศที่ใช้ในห้องเรียน โดยเฉพาะโดยผู้นิเทศมีบทบาทคล้ายหมอ และผู้รับการนิเทศคือคนไข้

การนิเทศแบบคลินิก มุ่งการปรับปรุงครูในห้องเรียน ข้อมูลหลักได้จากการบันทึกเหตุการณ์ในห้องเรียน หรือพฤติกรรมของครูและนักเรียนที่จะเกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนได้แก่ การรับรู้ ความเชื่อ เจตคติของครูและนักเรียน ตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน ดังนั้นการนิเทศแบบคลินิกจึงหมายถึง การแนะแนวปฏิบัติเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของครูในห้องเรียน ตลอดจนโครงการดำเนินงานและวิธีการที่จะปรับปรุงการเรียนของนักเรียน โดยการปรับปรุงพฤติกรรมของครู อาศัยการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างครูและผู้นิเทศเป็นรากฐาน

3. กระบวนการนิเทศแบบคลินิกตามแนวของโคแกน (Morris L. Cogan) กระบวนการนิเทศแบบคลินิกตามแนวคิดของโคแกน แบ่งออกเป็น 8 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้นิเทศและครู โดยการให้ความรู้ความเข้าใจในเรื่องการนิเทศผู้นิเทศจะเข้าไปสังเกตการสอนของครูในห้องเรียนให้คำปรึกษาครูผู้สอนทั้งนี้เพื่อให้เกิดความรู้สึกที่ดีต่อผู้นิเทศและมีความเชื่อมั่นในตัวเองมากยิ่งขึ้น

3.2 วางแผนร่วมกับครู ครูกับผู้นิเทศเตรียมการสอนร่วมกัน

3.3 วางแผนยุทธวิธีการสังเกตการสอนผู้นิเทศและครู ควรช่วยกันวางแผนแนวปฏิบัติแนวการสังเกตการณ์สอน

3.4 การสังเกตการณ์สอน เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนพร้อมกับสถานการณ์ในห้องเรียนมาวิเคราะห์เพื่อหาปรับปรุงแก้ไขดีขึ้น

3.5 วิเคราะห์กระบวนการเรียนการสอน หลังจากสังเกตการณ์สอน ครูและผู้นิเทศวิเคราะห์เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนหรือวิเคราะห์ร่วมกับผู้ร่วมงานคนอื่นๆ การกำหนดข้อตกลงจะต้องเป็นไปในส่วนที่จะพัฒนาความสามารถในด้านการนิเทศแบบคลินิกและความจำเป็นของครูในขณะนั้น

3.6 กำหนดวิธีการประชุมปรึกษาหารือขั้นตอนต้นๆ ผู้นิเทศมักจะเป็นผู้วางแผนกำหนดวิธีการแก้ปัญหา และกำหนดเทคนิคการประชุมปรึกษาหารือกับครู

3.7 ประชุมปรึกษาหารือหรือมีวัตถุประสงค์ให้ครูได้รับทราบถึงบทเรียนและพฤติกรรมการสอนที่เสร็จสิ้นแล้ว และเพิ่มพูนความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงพฤติกรรมรวม เพื่อที่จะปรับปรุงคุณภาพการสอน

3.8 ปรับปรุงแผนเมื่อตกลงกันแล้วว่า พฤติกรรมการสอนใดที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขผู้นิเทศและครูควรนำพฤติกรรมนั้นมาเพื่อปรับปรุงวางแผนการสอนต่อเนื่อง

4. การนิเทศเพื่อพัฒนาครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะทางสังคม สภาพสังคมไทยในปัจจุบันมีปัญหามากมายที่ทำให้สมาชิกในสังคมอยู่รวมกันอย่างไม่มีความสุข คนขาดคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งล้วนแต่เกิดจากมนุษย์ทั้งสิ้น เพื่อช่วยขจัดปัญหาและลดปัญหาดังกล่าว หน่วยงานต่างๆ จึงได้พยายามหาวิธีการในการที่ส่งเสริมให้นักเรียนหรือเยาวชนได้มีทักษะทางสังคม คำว่า “ทักษะทางสังคม” ในที่นี้หมายถึง การที่บุคคลมีใจตั้งมั่น ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจอย่างฉลาด และร่วมลงมือทำงานเป็นผลดีต่อคนส่วนใหญ่อย่างเป็นนิสัยด้วยความภาคภูมิใจ

5. การนิเทศแบบวิมังสา จากรายงานการวิจัยการสังเคราะห์งานวิจัยทางการนิเทศการศึกษาในประเทศไทย พบว่า การนิเทศการศึกษาที่ผ่านมามีความเกี่ยวข้องกับการนิเทศการเรียนการสอนจึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างล่าช้าและไม่ได้รับผลสำเร็จสูงเท่าที่ควร เนื่องจากการนิเทศการสอนนั้นมีความเกี่ยวข้องกับคุณภาพการสอนของครู ซึ่งส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนโดยตรง ดังนั้นในช่วงเวลาต่อไปควรส่งเสริมให้ดำเนินการนิเทศการสอนมากขึ้น การนิเทศแบบวิมังสาเป็นการนิเทศเชิงกระบวนการร่วมมือกันระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับการนิเทศ อาจจะเป็นลักษณะกลุ่มย่อยหรือรายบุคคล มีการวิเคราะห์ไตร่ตรอง ตรวจสอบสาเหตุผลและหาทางปรับปรุงแก้ไข โดยมีรากฐานมาจากแนวคิดหลัก มนุษย์สัมพันธ์ หลักของประชาธิปไตยหลักของวิธีการทางวิทยาศาสตร์ หลักของบูรณาการ และหลักของการพัฒนาองค์กร

สรุปได้ว่า การนิเทศการศึกษาหรือการนิเทศการเรียนการสอนของครูนั้น เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงและแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนการสอนของครูในสถานศึกษา เป็นการช่วยพัฒนางานวิชาการเพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยการสำรวจปัญหาและความต้องการนิเทศ การจัดทำแผนและปฏิทินการนิเทศ การจัดทำเครื่องมือการนิเทศ การติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการนิเทศ เพื่อให้คำปรึกษาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู การนิเทศเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ผู้บริหารใช้

พัฒนางานวิชาการของวิทยาลัย เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์การจัดการระบบนิเทศการศึกษา ภายในสถานศึกษาอื่นหรือเครือข่ายอื่น การเลือกรูปแบบการนิเทศควรเลือกให้เหมาะสมกับบริบทของ สถานศึกษานั้นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่อาศัยการสร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้นิเทศกับผู้รับ การนิเทศ เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียนในทุกๆด้าน และบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2.4.7 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามภารกิจปกติ ของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นให้ผู้รับบริการทางการศึกษา ทั้งผู้รับบริการโดยตรง ได้แก่ ผู้เรียน ผู้ปกครอง และ ผู้รับบริการทางอ้อม ได้แก่ สถานประกอบการ ประชาชน และสังคมโดยรวม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนา คุณภาพการศึกษาอย่างมาก เพราะการศึกษาเป็นการพัฒนาคน และกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้ ดำรงอยู่อย่างยั่งยืนต้องอาศัยระบบการประกันคุณภาพเป็นกลไกขับเคลื่อน จึงได้ตราไว้ในพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ไว้ในหมวด 6 ว่าด้วยมาตรฐานและ การประกันคุณภาพการศึกษา (มาตรา 47-51) ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2549 : 2)

การประกันคุณภาพในตามสาระบัญญัติของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

มาตรา 47 ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วยระบบประกันคุณภาพภายใน และระบบประกันคุณภาพการศึกษาภายนอก

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารสถานศึกษา

มาตรา 49 ให้มีสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา มีฐานะเป็นองค์กรมหาชน หน้าที่พัฒนาเกณฑ์ วิธีการประกันคุณภาพภายนอก และทำการประเมินผลการจัดการศึกษา เพื่อให้มีการ ตรวจสอบคุณภาพสถานศึกษา โดยคำนึงถึงความมุ่งหมาย หลักการ และแนวทางการจัดการศึกษาในแต่ละ ระดับตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติ ให้มีการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาทุกแห่งอย่างน้อย 1 ครั้ง ในทุก 5 ปี หลังจากนับการประเมินครั้งสุดท้าย และเสนอผลงานการประเมินต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสาธารณชน

มาตรา 50 ให้สถานศึกษาให้ความร่วมมือในการจัดเตรียมเอกสาร หลักฐานต่างๆที่มีข้อมูลเกี่ยวกับ สถานศึกษา ตลอดจนบุคลากรคณะกรรมการของสถานศึกษา รวมทั้งผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง กับ สถานศึกษา ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในส่วนที่พิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติการกิจของสถานศึกษาตามคำ ร้องขอของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา หรือบุคคล หรือหน่วยงานภายนอก สำนักงานที่ทำการประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษานั้น

มาตรา 51 ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้มาตรฐานที่กำหนดให้สำนักงาน รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาจัดทำข้อเสนอแนะการปรับปรุงแก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากไม่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้สำนักงานรับรอง

มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อต้านสังกัดที่สถานศึกษานั้นสังกัดอยู่เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจะทำให้สถานศึกษามีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานที่มีเป้าหมายและแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยดำเนินการตามแผนเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมาย นั้นก็จะต้องมีการประเมินคุณภาพภายในหรือการประเมินตนเองเพื่อตรวจสอบและพัฒนาปรับปรุงให้เป็นไปตามเป้าหมายอยู่ตลอดเวลา

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้

พฤทธิ ศิริบรรณพิทักษ์ (2545) กล่าวถึงการประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการ และดำเนินกิจกรรมปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้าง ความมั่นใจให้ผู้รับบริการศึกษา ทั้งยังเป็นการป้องกันการจัดการศึกษาที่ด้อยคุณภาพ และสร้างสรรค์การศึกษา ให้เป็นกลไกที่มีพลังในการพัฒนาประชากรให้มีคุณภาพ

สำนักทดสอบทางการศึกษา (2553) การประกันคุณภาพการศึกษา หมายถึง การประเมินผลและติดตามตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษา นั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

แนวทางปฏิบัติของการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543) กล่าวถึง หลักการสำคัญของประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาไว้ ดังนี้

1. จุดมุ่งหมายของการประกันคุณภาพภายใน คือ การที่สถานศึกษาร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพ ให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา
2. การที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายตามข้อ 1 ต้องทำให้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นส่วน หนึ่งของการบริหารจัดการและการทำงานของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา
3. การประกันคุณภาพเป็นหน้าที่ของบุคลากรทุกคนในสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร ครู อาจารย์ และบุคลากรอื่นๆในสถานศึกษา โดยการดำเนินงานจะต้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้เรียน ชุมชน เขต พื้นที่ หรือหน่วยงานที่กำกับดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายวางแผน ติดตาม และประเมินผล พัฒนาปรับปรุง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ ช่วยกันผลักดันให้สถานศึกษามีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่ ดีมีคุณภาพ เป็นไปตามความต้องการของผู้ปกครอง สังคม และประเทศชาติ

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงแนวทางปฏิบัติการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาว่าบุคลากรทุกคนใน สถานศึกษาจะต้องร่วมกันวางแผนและดำเนินการตามแผน เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามเป้าหมาย และมาตรฐานการศึกษา เมื่อสถานศึกษามีการตรวจสอบตนเองแล้ว หน่วยงานในเขตพื้นที่และต้นสังกัดก็เข้า มาช่วยติดตามและประเมินคุณภาพเพื่อให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาปรับปรุงสถานศึกษา ซึ่งจะทำให้ สถานศึกษามีความมั่นใจ และเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคุณภาพอยู่เสมอ ซึ่งการดำเนินการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในสถานศึกษา ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ตามวงจร เดมมิง (Deming cycle) คือ (Plan) การปฏิบัติตามแผน (Do) การตรวจสอบ (Check) และการพัฒนาปรับปรุง (Act)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กล่าวถึงแนวทางปฏิบัติการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้

1. จัดระบบโครงสร้างองค์กรให้รองรับการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา
2. กำหนดเกณฑ์การประเมิน เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษามาตรฐานการศึกษาและตัวชี้วัดของกระทรวง เป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
3. การวางแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาให้บรรลุตามเป้าหมายความสำเร็จของสถานศึกษา
4. ดำเนินการพัฒนาตามแผนและติดตาม ตรวจสอบ และประเมินคุณภาพภายในเพื่อปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
5. ประสานความร่วมมือกับสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นๆในการปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และการพัฒนาคุณภาพการศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
6. ประสานงานกับต้นสังกัดของสถานศึกษา เพื่อรับการประเมินคุณภาพของสถานศึกษาตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษา
7. ประสานงานกับสำนักงานรับรองมาตรฐานการศึกษา และประเมินคุณภาพการศึกษาในการประเมินสถานศึกษาเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ฐิตารีย์ ไชยชิน (2556) ได้กล่าวถึงแนวทางปฏิบัติการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาว่าเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารการศึกษา ซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1. การจัดระบบบริหารและสารสนเทศ
2. การพัฒนามาตรฐานการศึกษา
3. การจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
4. การดำเนินงานตามแผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา
5. การตรวจสอบและทบทวนคุณภาพการศึกษา
6. การประเมินคุณภาพการศึกษา
7. การรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปี
8. การผุดูระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปได้ว่า การประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา หมายถึง การบริหารจัดการและการดำเนินการเกี่ยวกับการกำหนดมาตรฐานคุณภาพการศึกษา และกระบวนการตรวจสอบหรือ ร่วมกันพัฒนาปรับปรุงคุณภาพให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เป็นการจัดระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การกำหนดเป้าหมาย วางแผนการประกันคุณภาพ การปรับปรุงและพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา การประสานความร่วมมือกับสถานศึกษา และหน่วยงานอื่นๆเพื่อปรับปรุงและพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีระบบบริหาร

จัดการที่มีประสิทธิภาพ มีการทำงานที่มีเป้าหมายที่ชัดเจน เพื่อให้สถานศึกษานั้นมีการทำงานที่เป็นมาตรฐานการศึกษา

2.4.8 ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้กล่าวถึงความหมายของการส่งเสริมความรู้ทางวิชาการแก่ชุมชน ว่าเป็นการสร้างเสริมความเข้มแข็ง โดยการให้บุคคล ชุมชน องค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน รวมถึงสถาบันต่างๆ และสถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม แสวงหาความรู้ข้อมูลข่าวสาร และวิทยาการต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของท้องถิ่นนั้นๆ

สมาน อ่อนสระ (2550) กล่าวถึงการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน คืองานการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน เป็นการศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุน งานวิชาการแก่ชุมชน จัดให้ความรู้เสริมสร้างความคิดและเทคนิค ทักษะวิชาการ เพื่อการพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ท้องถิ่น การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชนท้องถิ่น

แนวทางปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้แนวทางปฏิบัติการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน 4 ประการ ดังนี้

1. การศึกษา สำรวจความต้องการ สนับสนุนงานวิชาการแก่ชุมชน
 2. จัดให้ความรู้ เสริมสร้างความคิด และเทคนิค ทักษะทางวิชาการ เพื่อพัฒนาทักษะวิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น
 3. การส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางวิชาการของสถานศึกษา และที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
 4. ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์ระหว่างบุคคล ครอบครัว ชุมชน ท้องถิ่น
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กล่าวถึง บทบาทและหน้าที่ของสถานศึกษาในการส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ ดังนี้

1. จัดกระบวนการเรียนรู้ร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น
2. ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยการจัดกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน
3. ส่งเสริมให้ชุมชนการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรร ภูมิปัญญา และวิทยาต่างๆ
4. พัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งวิธีการสนับสนุนให้มีการและเปลี่ยนแปลงประสบการณ์ระหว่างชุมชน

ชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์ (2557) กล่าวถึงแนวและปฏิบัติการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ คือ การที่ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ชุมชนต้องมีบทบาทในการพัฒนาและร่วมมือกันวิเคราะห์เนื้อหา ปรับให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน

สรุปได้ว่า การส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน เป็นการสำรวจความต้องการการจัดให้ความรู้ ชุมชน และการส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา เพื่อเป็นการจัดหลักสูตร การเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นหรือบริบทนั้น เสริมสร้างชุมชนพัฒนาทักษะ วิชาชีพ และคุณภาพชีวิตของประชาชนในชุมชนและท้องถิ่น ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง อีกทั้งยังเป็นการ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนกับสถานศึกษาอีกด้วย

2.4.9 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น

สมาน อ่อนสระ (2550) กล่าวถึงความหมายของการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับ สถานศึกษาอื่น ว่าเป็นการประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษาสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ในการพัฒนาวิชาการองค์กรต่างๆทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ

แนวทางปฏิบัติ

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) ได้ให้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือในการพัฒนา วิชาการกับสถานศึกษาอื่น ดังนี้

1. ประสานความร่วมมือ ช่วยเหลือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาของรัฐ เอกชน และองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอุดมศึกษา ทั้งบริเวณใกล้เคียงภายในเขตพื้นที่ การศึกษา ต่างเขตพื้นที่การศึกษา
2. สร้างเครือข่ายความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับองค์กรต่างๆทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ
3. การส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงานและสถาบันอื่นที่จัด การศึกษา
4. สำรวจและศึกษาข้อมูลการจัดการศึกษา รวมทั้งความต้องการได้รับการสนับสนุนด้านวิชาการของ บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
5. ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาวิชาการและพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา
6. จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และ สถาบันอื่นที่จัดการศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ของสถานศึกษาในการ ประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ดังนี้

1. ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้าง พัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณีศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
2. เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐ และเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนร่วมกัน
3. ให้บริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิทยาการในที่อื่น

4. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมวัฒนธรรม การสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครองนักเรียน การปฏิบัติร่วมกันกับชุมชน การร่วมกิจกรรมกับสถานศึกษาอื่น เป็นต้น

ฐิตารีย์ ไชยชิน (2556) กล่าวถึงบทบาทหน้าที่ของโรงเรียนในการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นไว้ ดังนี้

1. ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากร และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการของนักเรียนทุกด้าน รวมทั้งสืบสานจารีตประเพณีศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น

2. เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น

3. ให้บริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยง หรือแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารกับแหล่งวิชาการในที่อื่นๆ

4. จัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครองนักเรียน การปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน การร่วมกิจกรรมกับสถานศึกษาอื่น

นอกจากนี้ การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นเป็นการสร้างเครือข่ายทางวิชาการ โดยการประสานความร่วมมือและช่วยเหลือกันในการพัฒนาวิชาการของสถานศึกษากับสถานศึกษาต่างๆทั้งของรัฐและเอกชน ทุกระดับ โดยการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอกและภูมิปัญญาท้องถิ่น เสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน ให้บริการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิชาการอื่นๆจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า ผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และสถานศึกษาอื่น

ชนม์ผศุทธิ์ พัฒพันธ์ (2557) ได้กล่าวถึงแนวทางปฏิบัติของการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ว่าเป็นกระบวนการที่ประชาชนในฐานะเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนและท้องถิ่นได้เข้าไปเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียนโดยแสดงความคิดเห็นและกระทำในสิ่งที่เห็นพ้องต้องกัน ตลอดจนร่วมพิจารณากำหนดปัญหาความต้องการของประชาชน ชุมชน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือแก้ไขปัญหา ค้นหาแนวทางพัฒนาโรงเรียน

บทบาทของสถานศึกษาในด้านการส่งเสริมงานวิชาการ

1. จัดการเรียนการสอน โดยจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน หมายความว่า ผู้สอนต้องถือว่าผู้เรียนเป็นคนสำคัญที่สุดเนื่องจากผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน การจัดการเรียนการสอนก็ต้องคำนึงถึงความแตกต่างดังกล่าวด้วย

2. ฝึกทักษะและวิธีคิด สถานศึกษามีหน้าที่ฝึกฝนผู้เรียนให้รู้จักคิด เพิ่มพูนทักษะในการจัดการ ฝึกฝนการเผชิญสถานการณ์และปัญหาต่างๆและสามารถประยุกต์ความรู้มาใช้ในการแก้ปัญหา

3. จัดให้เรียนรู้ตามประสบการณ์ การเรียนรู้ที่ดีต้องมาจากการฝึกฝนปฏิบัติจริงของผู้เรียน โดยครูและสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เยี่ยมชมสถานที่ และเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

สรุปได้ว่า การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการหรือการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่น เป็นการวางแผนประสานความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

กับงานวิชาการ เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และช่วยเหลือพัฒนางานวิชาการ เป็นการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ การจัดการศึกษาของสถานศึกษา

2.5 บริบทของวิทยาลัยเทคนิคพญา

2.5.1 ที่ตั้งวิทยาลัยเทคนิคพญา

เลขที่ 15/17 หมู่ที่ 2 ถนนสุขุมวิท ตำบลนาเกลือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี รหัสไปรษณีย์ 20150 เบอร์โทรศัพท์ 038-222118, 038-221643 โทรสาร 038-221818 เว็บไซต์ www.pattayatech.ac.th E-mail chonburi05@vec.mail.go.th เนื้อที่ของสถานศึกษา 40 ไร่ 2 งาน – ตารางวา

2.5.2 ประวัติความเป็นมาของวิทยาลัยเทคนิคพญา

วิทยาลัยเทคนิคพญา เดิมชื่อวิทยาลัยการอาชีพบางละมุง เป็นสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2536 โดยได้รับการสนับสนุนที่ดินของวัดช่องลมจากพระครูวิมลภาณ เจ้าคณะตำบลนาเกลือ ฝ่ายธรรมยุต กรมอาชีวศึกษา (ในขณะนั้น) ได้แต่งตั้งนายบรรพต ศิริพัลลภ เป็นผู้ประสานงานในการจัดตั้ง วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง ได้ดำเนินการและพัฒนาขึ้นมาเป็นลำดับ ดังนี้

พ.ศ. 2536 ได้รับประกาศจัดตั้งเป็น วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง

พ.ศ. 2537 เริ่มก่อสร้างอาคารเรียน อาคารปฏิบัติการ

พ.ศ. 2539 เปิดรับนักเรียน นักศึกษารุ่นแรกหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในระบบการเรียนปกติจำนวน 4 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาพาณิชยกรรม

พ.ศ. 2540 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา อาชีวศึกษาระบบทวิภาคี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ และสาขาวิชาช่างไฟฟ้า

พ.ศ. 2542 เปิดรับสมัครนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) รุ่นแรก 1 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาการบัญชี และเปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการขาย

พ.ศ. 2543 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักเรียน นักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพิ่มดังนี้

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างเชื่อม และสาขาวิชาคหกรรม (ผ้าและเครื่องแต่งกาย)

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) 5 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และสาขาวิชาการตลาด

พ.ศ. 2545 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขาวิชาการโรงแรม และการท่องเที่ยว

พ.ศ. 2547 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการโรงแรมและการบริการ

พ.ศ. 2551 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เพื่อดังนี้

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขางาน สาขางานเทคนิคคอมพิวเตอร์

- หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) คือ สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ สาขางานคอมพิวเตอร์ฮาร์ดแวร์ สาขางานคอมพิวเตอร์ซอฟต์แวร์

พ.ศ. 2551 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) คือ สาขาวิชาเครื่องมือกลและซ่อมบำรุง สาขางานเครื่องมือกล

พ.ศ. 2552 เปิดรับนักเรียน นักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก

พ.ศ. 2556 เปลี่ยนชื่อวิทยาลัยการอาชีพบางละมุง เป็น “วิทยาลัยเทคนิคพัทยา” เมื่อวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2556 และประกาศใช้หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2556

เครื่องหมายและความหมายวิทยาลัยเทคนิคพัทยา

ตราสัญลักษณ์สถาบัน ประกอบด้วยเสมาธรรมจักรอยู่ภายใต้กรอบวงกลมสองชั้น รอบเสมาธรรมจักรจารึกอักษร ทุ ส นี ม มีข้อความด้านบนเป็นชื่อวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านล่างเขียนว่า PATTAYA TECHNICAL COLLEGE

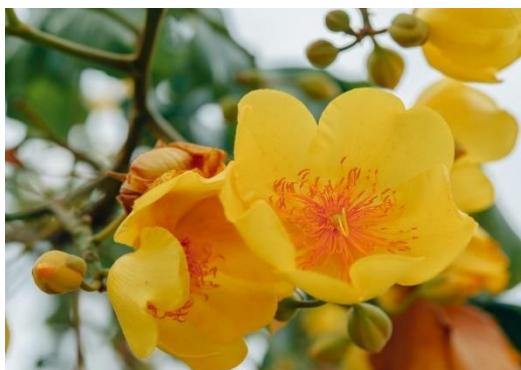
ทุ ส นี ม หมายความว่า อริยสัจ 4 สัจธรรมของพระพุทธเจ้า

1. ทุ หมายความว่า ทุกข์ ความไม่สบายกายสบายใจ
2. ส หมายความว่า สมุทัย สาเหตุแห่งความทุกข์อันเนื่องมาจากความดิ้นรนทะยานออก

3. นิ หมายความว่า นิโรธ ความดับทุกข์ ดับตัณหา ดับความดิ้นรนทะยานออก
4. ม หมายความว่า อริยมรรค 8 ทางปฏิบัติที่ก่อให้เกิดการดับทุกข์ ได้แก่ ความเห็นธรรม ความคิดชอบ วาจาชอบ กระทำชอบ เลี้ยงชีพชอบ พยายามชอบ ระลึกชอบ และตั้งจิตมั่นชอบ

สีประจำวิทยาลัยเทคนิคพัทยา

สีขาว – สีน้ำเงิน

สุพรรณนิการ์ ชื่อสามัญเรียก yellow Cotton Tree เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ สูง 5-10 เมตร มีถิ่นกำเนิดในอินเดียทางตะวันตกเฉียงเหนือของภูเขาคาหิมาลัย และเป็นไม้พื้นเมืองของพม่าด้วย ในศรีลังกามักปลูกบริเวณพระอุโบสถ เป็นดอกไม้บูชาพระ ในเมืองไทยทางภาคเหนือ เรียกว่า ฝ้ายคำ นำเข้ามาประเทศไทยกว่า 50 ปีมาแล้ว เปลือกต้นน้ำตาลเทา ใบ เป็นใบเดี่ยวรูปฝ่ามือ มี 5 แฉก ปลายใบแฉกแหลม โคนใบเว้า ขอบใบเป็นคลื่น ออกเวียนสลับกัน ออกดอกเป็นช่อที่ปลายกิ่งสีเหลือง ดอกออกเป็นกระจุกแน่นที่ปลายกิ่งและบานพร้อมๆกัน ไม่มีกลิ่น ขณะออกดอกจะสลับใบหมด กลีบดอกสีเหลืองสด เกสรเหลือง ผล เป็นรูปไข่กลับ เมื่อแห้งเมล็ดสีน้ำตาล มีปุยสีขาวคล้ายปุยฝ้ายหุ้มเมล็ด มีทั้งกลีบเดี่ยวและกลีบซ้อน ดอกมักบานในช่วงหน้าหนาว เริ่มเดือนธันวาคม ถึงกุมภาพันธ์ของทุกปี สุพรรณนิการ์มีปลูกพื้นที่วิทยาลัยการอาชีพบางละมุง เมื่อปี พ.ศ. 2540 โดย ผู้อำนวยการนายบรรพต ศิริพัลลภ ผู้อำนวยการท่านแรกของวิทยาลัย

วิสัยทัศน์

เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ควบคู่คุณธรรม สร้างนวัตกรรม นำเทคโนโลยีที่ทันสมัย

เอกลักษณ์

ผลิตช่างเทคนิคและนักบริการวิชาชีพ

อัตลักษณ์

มีจิตบริการ

รายนามผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพทยาสิต-ปัจจุบัน

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
1.	นายบรรพต ศิริพัลลภ	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2536 - 2540
2.	นายวัลลภ สายพานิชย์	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2540 - 2545
3.	นายสมคิด อ่วมเพ็ง	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2546 - 2547
4.	นายวินิจ เพ็งประจักษ์	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2547 - 2550
5.	นายจิระ เฉลิมศักดิ์	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2550 - 2554
6.	นายปรีวัฒน์ ถานิสโร	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2554 - 2558
7.	นายศักดิ์ชัย ธีระประทีป	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2558 - 2559
8.	ว่าที่ร้อยตรี ดร.ชาติชาย ตลุนจันทร์	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2559 - 2562
9.	ว่าที่พันตรี ดร.วานิช สมชาติ	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน

รายนามรองผู้อำนวยการสถานศึกษา อดีต-ปัจจุบัน

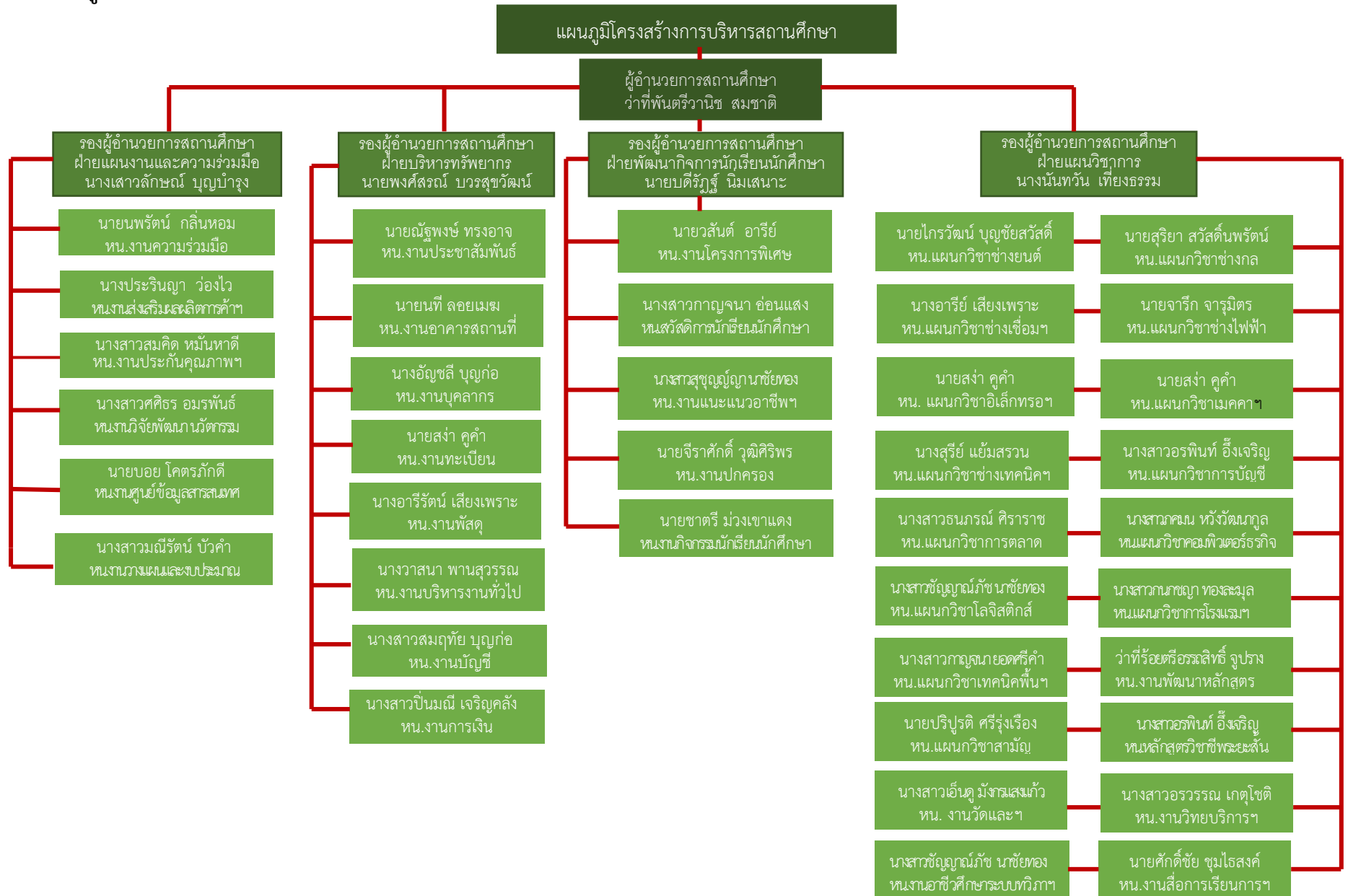
ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
1.	นายประสิทธิ์ สุขพูนผล	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2538 - 2540
2.	นายไพรัช วรรณศิริลักษณ์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2538 - 2540
3.	นายธนรัตน์ ทองหยัด	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2539 - 2556
4.	นายจินดา เปรมศรี	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2540 - 2554
5.	นายบุญเลิศ ห่มดะหวี	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2540 - 2544
6.	นายสมบัติ อ่ำสาธิต	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2542 - 2555
7.	นายพรชัย ค่ายไส	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2544 - 2550
8.	นายธวัชชัย มากมณี	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2544 - 2547
9.	นางอารีย์ พงษ์สมบูรณ์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2550 - 2552
10.	นายวิทยา อินสว่าง	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2550 - 2561
11.	นางทองใบศรี อินสว่าง	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2552 - 2555
12.	นางนพพร สุรินทร์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2555 - 2559
13.	นายศิริเมศร์ พัชราจริยธรรม	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2556 - 2559
14.	นายนิทัศน์ วีระโพธิ์ประสิทธิ์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2556 - 2559
15.	นายณรงค์ สุขเจริญ	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2559 - 2561
16.	นางสุจาริน แพงงา	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2561 - 2563

17. นายเรืองยศ	รัตน์พงษ์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2561 - 2563
18. นางสาวลักษณ์	บุญบำรุง	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน
19. นายพงศ์สรณ์	บวรสุขวัฒน์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน
20. นางนันทวัน	เที่ยงธรรม	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน
21. นายบดีรัฐ	นิมเสนะ	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2563

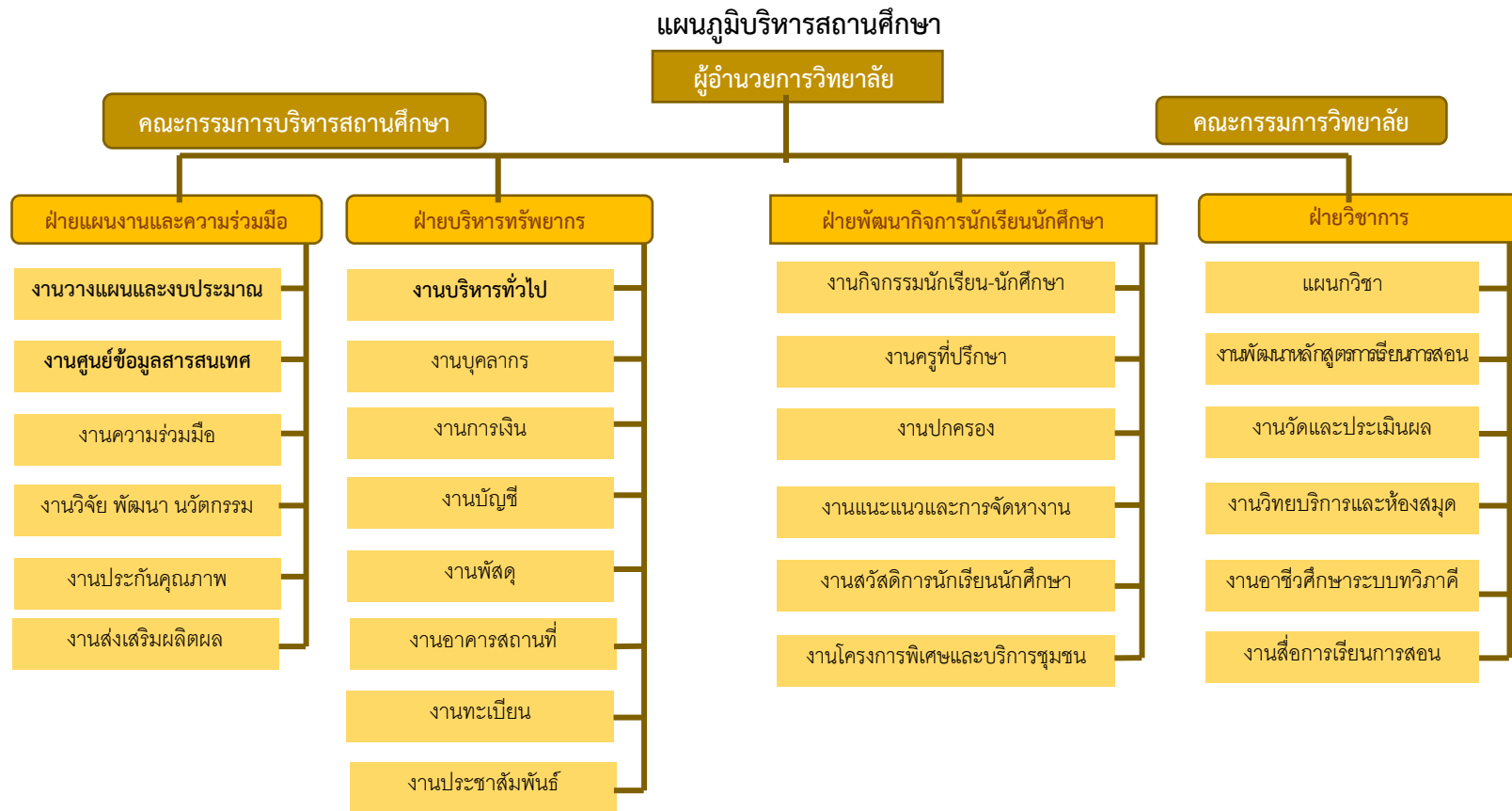
รายนามผู้บริหารสถานศึกษา วิทยาลัยเทคนิคพญา

ลำดับ	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง	ปี พ.ศ.
1. ว่าที่พันตรีวานิช	สมชาติ	ผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2562 - ปัจจุบัน
2. นางสาวลักษณ์	บุญบำรุง	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน
3. นายพงศ์สรณ์	บวรสุขวัฒน์	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2560 - ปัจจุบัน
4. นางนันทวัน	เที่ยงธรรม	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2563 - ปัจจุบัน
5. นายบดีรัฐ	นิมเสนะ	รองผู้อำนวยการ	พ.ศ. 2563

แผนภูมิโครงสร้างการบริหารสถานศึกษา

แผนภูมิบริหารสถานศึกษา

แผนภูมิบริหารฝ่ายแผนงานและความร่วมมือ

แผนภูมิบริหารฝ่ายบริหารทรัพยากร

แผนภูมิบริหาร ฝ่ายบริหารทรัพยากร

แผนภูมิบริหารฝ่ายวิชาการ

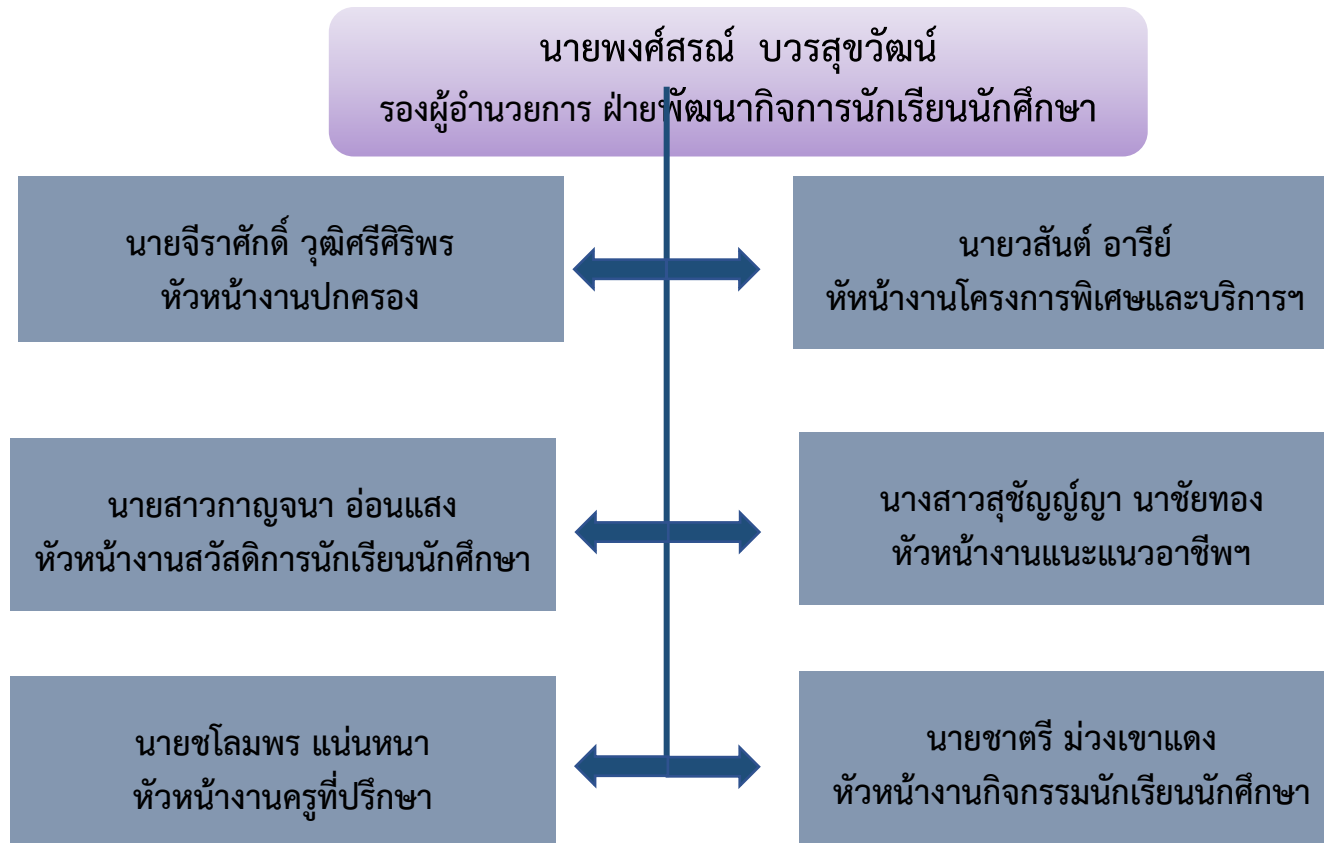
แผนภูมิบริหาร ฝ่ายวิชาการ

นางนันทวัน เพ็งธรรม
รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ

แผนภูมิบริหารฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

แผนภูมิบริหาร ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.6.1 งานวิจัยในประเทศ

อภิชา พุ่มพวง (2559) ได้ศึกษาปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า ปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ตามความคิดเห็นของข้าราชการครู ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับ ปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อเรียงคะแนนเฉลี่ยจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก คือ การวางแผนประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น และการสร้างเครือข่ายกับองค์กรต่างๆและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ตามลำดับ

มุนา จารง (2560) ได้ศึกษาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 พบว่า ผลการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่นภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าผู้บริหารให้มีการบริการด้านวิชาการที่สามารถเชื่อมโยงหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารกับแหล่งวิชาการในอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือผู้บริหารจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชน เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับศิษย์เก่า การประชุมผู้ปกครองนักเรียน การปฏิบัติงานร่วมกับชุมชน การร่วมกิจกรรมกับสถาบันการศึกษาอื่น และริหารมีการเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ตลอดจนประสานงานกับองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน และมีส่วนในการพัฒนาชุมชนและท้องถิ่น ตามลำดับ

นริศ นอกตะแบก (2560) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารโรงเรียนดัดดรุณี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10-20 ปีและ ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วมด้านการบริหารงานวิชาการ อยู่ใน ระดับมาก ส่วนครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 10 ปีมีส่วนร่วมด้านการบริหาร งานวิชาการอยู่ในระดับปานกลางโดยครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 20 ปีขึ้นไป มีส่วนร่วม ด้านการบริหารงานวิชาการ มากที่สุด

กนกรัตน์ ทำจะดี (2560) ได้ศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 จำแนกตามวุฒิการศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการโดยรวม พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท มีคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ ครูที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาเอก และครูที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อทั้ง 4 ด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วม ในการรับผลประโยชน์และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษา ระดับปริญญาโท มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ตามลำดับ

สุทธิศรี คำมะโน (2560) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของกลุ่มสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของกลุ่มสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 มีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการทั้งในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีคะแนน

เฉลี่ยการมีส่วนร่วมสูงสุดและรองลงมาคือด้านการจัดหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านการใช้แหล่งเรียนรู้ ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของผู้บริหาร และครูที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาของกลุ่มสหวิทยาเขต สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ฉันทน บุตศิริ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูใน โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 2.1 จำแนกตามระดับการศึกษา ระหว่างปริญญาตรี-ป.บัณฑิต กับตั้งแต่ปริญญาโทขึ้นไป โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู ในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามขนาดโรงเรียนระหว่างโรงเรียนขนาดกลางกับโรงเรียนขนาดใหญ่ พบว่า โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ช่อผกา ศรีจันทร์อินทร์ (2561). ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 ด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย อันดับแรกได้แก่ มีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนโดยเน้นการประเมินตามสภาพจริง มีส่วนร่วมในการจัดทำปฏิทินปฏิบัติงานด้านการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาและ มีส่วนร่วมในการดำเนินการวัดผลและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตรและมาตรฐาน การเรียนรู้ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติ เกี่ยวกับการวัดผลประเมินผลของสถานศึกษา ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 2 จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติยกเว้นด้านการวัดผลและประเมินผล แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอพรอน หะยิตอเลาะ (2562) ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนศาสนาสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กำหนดระเบียบปฏิบัติและแนวทางการวัดผลและประเมินผลของสถานศึกษาไว้อย่างชัดเจนมีสภาพการดำเนินงานมากที่สุด และข้อที่น้อยที่สุดคือ จัดระบบการเทียบโอน ความรู้ทักษะ ประสบการณ์ และผลการเรียนจากสถานศึกษาอื่นๆตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดอย่างชัดเจน

อัครินทร์ แก่นจันทร์ (2562) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบว่า ครูมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก คือ ด้าน การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ด้านการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ด้านการพัฒนาหรือการ ดำเนินการเกี่ยวกับการให้ความเห็นการพัฒนาสาระหลักสูตรท้องถิ่น ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการวางแผนงานด้านวิชาการ ด้านการแนะแนว ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ด้านการจัดทำระเบียบและแนวปฏิบัติ เกี่ยวกับงานด้านวิชาการของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมและสนับสนุนงานวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน สถานประกอบการ และสถาบันอื่นที่จัดการศึกษา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในและมาตรฐานการศึกษา ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการ เทียบโอนผลการเรียน ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ด้านการ คัดเลือกหนังสือ แบบเรียนเพื่อใช้ในสถานศึกษา และครูมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด คือ การ ส่งเสริมชุมชนให้มีความเข้มแข็งทางวิชาการ

พาศิษฐ์ เดชประ(2562) ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3 การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูในการ บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา โดย ภาพรวมไม่ แตกต่างกัน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 และจำแนกตามขนาดของสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ ระดับ .05

วัชรภรณ์ คำหล้า (2563) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการ บริหารงานวิชาการของครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 3 ได้ผลดังนี้ 2.1) จำแนกตาม วุฒิการศึกษา พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ผู้บริหาร สถานศึกษาได้ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วมการอบรมโดยไม่จำกัดวุฒิการศึกษา เพื่อให้ได้รับการ พัฒนาความรู้ ความทางวิชาการเพื่อนำความรู้มาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีคุณภาพ และ ผู้บริหารได้มอบหมายงานให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการและให้รับผิดชอบงานด้านงานวิชาการใน สถานศึกษาไม่ได้จำกัดตามระดับวุฒิการศึกษา ทำให้พบว่าการเปรียบเทียบจำแนกตามระดับวุฒิการศึกษาของ ครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน เมื่อผู้วิจัยนำผลการศึกษาที่ได้มาเทียบเคียงกับงานวิจัยในต่างเขตพื้นที่พบว่าใกล้เคียงกับ งานศึกษาของธัญชนก บุตรศิริ เรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูในโรงเรียนขยาย โอกาส อำเภอดงหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 3 พบว่าจำแนกตามวุฒิการศึกษา ไม่แตกต่าง ธันชนก บุตรศิริ (2560) จำแนกตาม ประสบการณ์ พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติ ฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 3 และผู้บริหารในสถานศึกษา ได้ ส่งเสริมและเปิดโอกาสให้ครูผู้สอนได้มีส่วนร่วมในการทำงานในโรงเรียนไม่ได้จำกัดประสบการณ์ เช่นการ มอบหมายงานในสถานศึกษา และประสบการณ์การทำงานไม่สามารถบ่งชี้ความสามารถในการทำงาน

2.6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Mattox (1987) ได้ศึกษาถึงความต้องการในการปฏิบัติงานของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในรัฐอิลลินอยน์ ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า ความต้องการที่อยู่ในระดับมาก คือความต้องการจะมีความสามารถในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการนิเทศ การประเมินผล และต้องการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาหลักสูตร

Duke (1992) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า โรงเรียนที่มีคุณภาพในการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนจะต้องแสดงบทบาทหน้าที่เน้นในเรื่องต่อไปนี้ คือ การบริหารงานวิชาการเรื่องทักษะการอ่านโดยมีโปรแกรมพัฒนาทักษะทางภาษา การจัดโครงสร้างสอนซ่อมเสริมนอกเวลาเรียนและวันหยุดการบริหารกิจการนักเรียนเกี่ยวกับความเข้มแข็งด้านระเบียบวินัยของนักเรียน การบริหารงานบุคคลโดยกำหนดให้ครูพัฒนา แก้ไขการสอนตามความต้องการของนักเรียนภายใต้การวิเคราะห์ปัญหาที่เป็นระบบ

UNESCO (1992) วิจัยเรื่อง การบริหารงานวิชาการในระดับมัธยมศึกษา ได้สรุปปัญหาการใช้หลักสูตรของประเทศเอเชีย ได้แก่ ประเทศอินเดีย ประเทศอัฟกานิสถาน ประเทศบังคลาเทศ ประเทศมาเลเซีย ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศศรีลังกา พบว่า ปัญหาการใช้หลักสูตรเป็นปัญหาเกี่ยวกับการขาดเอกสารหลักสูตรของครูและผู้เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และขาดการติดตามผลการใช้หลักสูตร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอบรมครูเกี่ยวกับหลักสูตร ขาดประสิทธิภาพ ขาดแคลนเอกสารหลักสูตร ตำราเรียนไม่ทันสมัย ขาดแคลนหนังสือ ใช้อ่านประกอบ ประการสุดท้ายคือ ศูนย์พัฒนาหลักสูตรขาดการวางแผนที่ดีในการนำหลักสูตรไปใช้

Brophy (2006) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาเมืองฮาร์ทฟอด ประเทศสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่พบมากที่สุดในการบริหารงานวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยีทางการศึกษาทั้งนี้ เพราะครูมีงานในหน้าที่หลายอย่างนอกเหนือจากการสอน มีเวลาที่จะเตรียมทำสื่อน้อย และไม่มีความชำนาญเรื่องจัดหาสื่อจากคอมพิวเตอร์

จากการศึกษางานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า การบริหารงานวิชาการโรงเรียนเป็นเรื่องสำคัญ ถือว่าเป็นภารกิจหลักของผู้บริหารที่จะต้องวางแผนการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้และได้ผลผลิตของการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ซึ่งในแต่ละพื้นที่ที่ทำการศึกษามีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการแตกต่างกัน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษา ปัญหาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาของวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง เพื่อนำผลการวิจัยไปปรับปรุงและพัฒนาการบริหารงานวิชาการของวิทยาลัยเทคนิคพัทลุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย
- 3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จังหวัดชลบุรี จำนวนทั้งสิ้น 86 คน (จากข้อมูลสถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคพญา 2564) ซึ่งประกอบด้วย

ตารางที่ 3.1 จำนวนครูวิทยาลัยเทคนิคพญา (จากข้อมูลสถานศึกษา 2564)

ประเภทวิชา/แผนกวิชา	จำนวน (คน)
ครูประเภทวิชาอุตสาหกรรม	47
ครูประเภทวิชาพาณิชยกรรม	7
ครูประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว	16
ครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์	7
รวม	86

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามในการรวบรวมข้อมูลของการวิจัยในครั้งนี้ เกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบกำหนดตัวเลือก (Checklist) ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ประเภทวิชา/แผนกวิชา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ มีข้อคำถามทั้งสิ้น จำนวน 60 ข้อ ซึ่งผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นมาจากการรวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยยึดแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546) โดยมีทั้งหมด 9 ด้าน

1. ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา จำนวน 8 ข้อ
2. ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน จำนวน 11 ข้อ
3. ด้านการวัดผล และประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน จำนวน 11 ข้อ
4. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา จำนวน 6 ข้อ
6. ด้านการนิเทศการเรียนการสอน จำนวน 5 ข้อ
7. ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ จำนวน 5 ข้อ
8. ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน จำนวน 5 ข้อ
9. ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น จำนวน 3 ข้อ

เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ล้วน สายยศ (2543) เป็นขั้นน้ำหนักร้อย 5 4 3 2 1 ตามลำดับ ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนตามแนวคิดของ บุญชม ศรีสะอาด (2553) กำหนดเป็นช่วงคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย

4.51-5.00	หมายถึง	มีความคิดเห็นมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีความคิดเห็นน้อยที่สุด

3.3 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

3.3.1 ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

- 1) ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของทฤษฎี หลักการ ขอบข่ายในการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู ภายในสถานศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างคำถาม
- 2) สร้างแบบสอบถามตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยให้ครอบคลุมข้อมูล โดยใช้เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนนิยามศัพท์เป็นกรอบกำหนด
- 3) สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์ที่กำหนดไว้ในงานวิจัยให้ครอบคลุมตามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 67 ข้อ นำไปใช้จริง จำนวน 60 ข้อ

3.3.2 การหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

การหาคุณภาพแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ แยกออกเป็น การหาความเที่ยงตรง การทดสอบหาค่าอำนาจจำแนกและความเชื่อมั่น

1) ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item objective congruence: IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลรายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตรวจแบบสอบถาม พร้อมข้อเสนอแนะ ดังมีรายนามต่อไปนี้

1. นางคณิษฐา แสงประเสริฐ ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. นายวรรณยุทธ จิตสมุทร ผู้อำนวยการวิทยาลัยพัฒนการบางนา
3. นางสาวระวีวรรณ วุฒิสศ ผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างกำแพงเพชร
4. นายประสงค์ หอมจันทร์ รองผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษานนทบุรี
5. นางสาวลักษณ บุญบำรุง รองผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพญา

2) นำแบบสอบถามที่ได้รับคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะ (Index of item objective congruence: IOC) โดยเลือกข้อคำถามที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ (บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. 2543) และมีเกณฑ์ประเมินดังนี้

$$IOC = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ IOC คือ ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์
(Index of item – objective congruence)

$\sum x$ คือ ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
n คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดคะแนนของผู้เชี่ยวชาญเป็น +1 ,0 และ -1 ดังนี้

+ 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

0 หมายถึง ไม่แน่ว่าข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ระบุไว้จริง

พร้อมทั้งนำแบบทดสอบมาเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยปรับปรุงความสอดคล้อง และเหมาะสมกับเวลาในการทำแบบทดสอบโดยคัดเลือกข้อมูลที่สูงกว่า 0.5

ผลการพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับคุณลักษณะที่วัดเป็นรายชื่อ (IOC) ได้ค่าความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ถึง 1.00 **ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข**

3) นำแบบสอบถามที่ผ่านการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้ (Tryout) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง (โดยการใช้บุคลากรจากวิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ ซึ่งอยู่ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา ในจังหวัดชลบุรี) จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้ศึกษาได้คำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตามวิธีหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) และ

คัดเลือกไว้เฉพาะข้อที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในกรณีทางเดียว จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543) ผลการวิเคราะห์คุณภาพของแบบสอบถามพบว่าเครื่องมือมีความเชื่อมั่นอยู่ที่ .86 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อตั้งแต่ .34 ถึง .65

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากผู้ศึกษาทำหน้าที่เป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ ของวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง การรวบรวมข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ทำหนังสือถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4.2 ขออนุญาตเก็บข้อมูลกับครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

3.4.3 ผู้ศึกษาได้แจกแบบสอบถามให้กับครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง รวมจำนวน 86 ชุด

3.4.4 นำแบบสอบถามที่เก็บคืนมาดำเนินการจัดทำกระทำและวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ดำเนินการนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

3.5.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามในตอนต้นที่ 1 โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage)

3.5.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยใช้เกณฑ์ระดับแบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

3.5.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุงที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยใช้ t - test (Independent samples)

3.5.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุงที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันและที่สังกัดประเภทวิชาและแผนกวิชาแตกต่างกันโดยใช้ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way ANOVA : F test)

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้โปรแกรม SPSS for windows (Statistical Package for the Social Science for Window) และโปรแกรมการวิเคราะห์ทางสถิติ (ปกรณ์ ประจัญบาน. 2557) และประยุกต์ใช้สถิติดังนี้

3.6.1 การวิเคราะห์สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ด้วยวิธีการหาค่าร้อยละ (percentage)

สูตรค่าร้อยละ

$$P = \frac{F \times 100}{n}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้ค่าเป็นค่าร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.6.2 การวิเคราะห์ระดับเกี่ยวกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่ใช้การหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และแปลความหมายตามเกณฑ์ดังนี้

สูตรค่าเฉลี่ย

$$\mu = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ μ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มประชากร

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลในกลุ่มประชากร

N แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มประชากร

สูตรส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum (x - \mu)^2}{N}}$$

เมื่อ

σ แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มประชากร

X แทน ค่าของข้อมูลแต่ละตัวหรือ ค่าจุดกลางชั้นของแต่ละชั้น

μ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิตของกลุ่มประชากร

N แทน จำนวนข้อมูลของกลุ่มประชากร

3.6.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

1) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยาที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยใช้ t – test (Independent samples)

2) การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยาที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกันและที่สังกัดประเภทวิชาและแผนกวิชาแตกต่างกันโดยใช้ และการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One way ANOVA : F test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การนำเสนอเป็นที่เข้าใจตรงกันในการแปลความหมาย ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N แทน จำนวนประชากร

μ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มประชากร

σ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t – distribution)

F แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)

Df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (Degrees Freedom)

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Sum of Square)

MS แทน ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนกำลังสอง (Mean of Square)

P แทน ค่าความน่าจะเป็นที่จะปฏิเสธสมมติฐานตามระดับนัยสำคัญที่กำหนด (Significance)

* แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 5 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำแนกตามระดับการศึกษา

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ
ของครู วิทยาลัยเทคนิคพิทยา จำแนกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 86 คน
โดยจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	44	51.16
หญิง	42	48.84
รวม	86	100

จากข้อมูลในตารางที่ 4.1 ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด 86 คน โดยพบว่าเป็น
เพศชาย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 51.16 และเป็นเพศหญิง จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 48.84

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 86 คน
โดยจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	19	22.08
31 – 40 ปี	27	31.40
41 – 50 ปี	27	31.40
51 ปีขึ้นไป	13	15.14
รวม	86	100

จากข้อมูลตารางที่ 4.2 ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด 86 คน โดยพบว่า
ช่วงอายุ 31 – 40 ปี และ ช่วงอายุ 41 – 50 ปี มีจำนวนเท่ากัน คือ 27 คน คิดเป็นร้อยละ 31.40
รองลงมาช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปีขึ้นไปจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 22.08 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 86 คน
โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปริญญาตรี	74	86.04
ปริญญาโท	12	13.96
ปริญญาเอก	-	-
รวม	86	100

จากข้อมูลตารางที่ 4.3 ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด 86 คน โดยพบว่า การศึกษา ระดับปริญญาตรี จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 86.04 รองลงมาการศึกษาปริญญาโท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 13.96 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 86 คน โดยจำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

ประสบการณ์ทำงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5 ปี	15	17.44
6 - 10 ปี	28	32.50
11 - 15 ปี	35	40.70
16 ปีขึ้นไป	8	9.30
รวม	86	100

จากข้อมูลตารางที่ 4.4 ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด 86 คน โดยพบว่า กลุ่มประสบการณ์ทำงาน 11 – 15 ปี จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 40.70 รองลงมา กลุ่มประสบการณ์ทำงาน 6 – 10 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 กลุ่มประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า 5 ปี จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 17.44 และกลุ่มประสบการณ์ทำงาน 16 ปีขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 9.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 86 คน โดยจำแนกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ประเภทวิชา/แผนกวิชา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประเภทวิชาอุตสาหกรรม	47	54.65
ประเภทวิชาพาณิชยกรรม	16	18.60
ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการ ท่องเที่ยว	7	8.13
แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์	16	18.60
รวม	86	100

จากข้อมูลตารางที่ 4.5 ผลการสำรวจพบว่า กลุ่มประชากรทั้งหมด 86 คน โดยพบว่า ประเภทวิชาอุตสาหกรรม จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 54.65 รองลงมามีค่าเฉลี่ยเท่ากันอยู่ 2 ประเภทวิชาและแผนกวิชา ได้แก่ ประเภทวิชาพาณิชยกรรม และแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ จำนวน

16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60 และ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.13 ตามลำดับ

**ตอนที่ 2 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา**

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ
ของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา	3.36	0.82	ปานกลาง
2. การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3.69	0.69	มาก
3. ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.60	0.87	มาก
4. มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น	3.40	0.89	ปานกลาง
5. มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน	3.35	0.89	ปานกลาง
6. มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	3.53	0.87	มาก
7. มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.27	1.01	ปานกลาง
8. มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.40	0.96	ปานกลาง
รวม	3.45	0.34	ปานกลาง

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียน	4.78	0.45	มากที่สุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอน	4.49	0.57	มาก
3. การจัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน	3.64	0.92	มาก
4. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียน	3.84	0.91	มาก
5. มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	3.44	0.90	ปานกลาง
6. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	3.69	0.82	มาก
7. กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบ	3.63	0.67	มาก
8. มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.59	0.60	มาก
9. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	3.73	0.86	มาก
10. มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอน	4.06	0.85	มาก
11. ครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน	3.69	0.73	มาก

รวม	3.87	0.27	มาก
ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา	4.03	0.77	มาก
2. มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียน	3.95	0.81	มาก
3. ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	4.78	0.41	มากที่สุด
4. มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง	4.71	0.45	มากที่สุด
5. มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	3.67	0.72	มาก
6. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	3.69	0.69	มาก
7. เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.57	0.58	มากที่สุด

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
8. มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย	4.08	0.70	มาก
ตารางที่			
9. มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่น	3.43	0.66	ปานกลาง
10. มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบัน	3.64	0.57	มาก
11. มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	3.64	0.65	มาก
รวม	4.01	0.21	มาก
ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.52	0.90	มาก
2. มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.00	0.90	ปานกลาง
3. จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา	4.09	0.73	มาก
4. มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.26	0.78	ปานกลาง
5. นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน	3.49	0.77	ปานกลาง
6. มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	3.37	0.65	ปานกลาง
รวม	3.45	0.46	ปานกลาง

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชา	4.77	0.43	มากที่สุด
2. มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.10	0.56	มาก
3. นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.74	0.69	มาก
4. แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.78	0.56	มาก

ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
5. มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.15	0.56	ปานกลาง
6. มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัย	3.17	0.67	ปานกลาง
รวม	3.79	0.22	มาก
ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1 ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอน	4.03	0.66	มาก
2. มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา	4.05	0.70	มาก
3. การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.86	0.64	มาก
4. ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน	3.44	0.78	ปานกลาง
5. มีการนำผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.48	0.60	ปานกลาง
รวม	3.77	0.35	มาก
ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.63	0.65	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.99	0.68	มาก
3. มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.42	0.73	ปานกลาง
4. มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพใน	3.74	0.60	มาก

สถานศึกษา			
5. มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา	3.64	0.57	มาก
รวม	3.68	0.32	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ด้านส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชน	3.05	0.61	ปานกลาง
2. มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.26	0.49	ปานกลาง
3. เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษา	3.59	0.60	มาก
4. ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	3.90	0.58	มาก
5. ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชน	4.03	0.80	มาก
รวม	3.56	0.28	มาก
ด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	ระดับการมีส่วนร่วม		
	μ	σ	แปลผล
1. มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.15	1.08	ปานกลาง
2. มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.12	1.31	ปานกลาง
3. มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.50	1.32	ปานกลาง
รวม	3.26	1.04	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.71	0.14	มาก

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.6 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิบูลย์พบว่า โดยรวมทั้งหมดยังมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{\mu} = 3.71$, $\sigma = 0.14$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน อยู่ในระดับมาก ($\bar{\mu} = 4.01$, $\sigma = 0.21$) รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{\mu} = 3.87$, $\sigma = 0.27$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{\mu} = 3.78$, $\sigma = 0.22$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ

ด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 1.04$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 ข้อได้แก่ มีการจัดทำแผนการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.45$) และปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.41$) มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.43$) มีการวัดผลประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.45$) และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.58$) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.90$)

ตาราง 4.7 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา โดยรวมทุกด้าน

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ระดับการมีส่วนร่วม		
		μ	σ	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.45	0.34	ปานกลาง
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.87	0.27	มาก
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.01	0.21	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	3.45	0.46	ปานกลาง
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.79	0.22	มาก
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	3.77	0.35	มาก
7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	3.68	0.32	มาก
8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	3.56	0.28	มาก
9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.26	1.04	ปานกลาง
	โดยรวม	3.71	0.14	มาก

จากตารางที่ 4.7 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.14$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$, $\sigma = 0.21$) รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.27$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.22$) ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วม

ร่วมน้อยที่สุด ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 1.04$)

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญตรี			ปริญญโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา	3.22	0.76	ปานกลาง	4.25	0.62	มาก
2	การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3.58	0.70	มาก	4.33	0.65	มาก
3	ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.66	0.84	มาก	3.25	0.97	ปานกลาง
4	มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น	3.39	0.86	มาก	3.42	0.79	ปานกลาง
5	มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน	3.30	0.93	ปานกลาง	3.67	0.49	มาก
6	มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	3.43	0.82	ปานกลาง	4.17	0.93	มาก
7	มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.12	0.92	ปานกลาง	4.17	1.11	มาก
8	มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.51	0.91	มาก	2.67	0.99	ปานกลาง
โดยรวม		3.40	0.33	ปานกลาง	3.73	0.25	มาก

จากตารางที่ 4.8 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด ได้แก่ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.66$, $\sigma = 0.84$) รองลงมา ได้แก่ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.58$, $\sigma = 0.70$) มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่น

	เรียนการสอน						
7	กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบ	3.65	0.62	มาก	3.50	0.90	ปานกลาง
8	มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.55	0.60	มาก	3.83	0.58	มาก
9	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	3.76	0.85	มาก	3.58	0.90	มาก
10	มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอน	4.00	0.82	มาก	4.42	0.90	มาก
11	ครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน	3.70	0.75	มาก	3.58	0.67	มาก
รวม		3.86	0.26	มาก	3.87	0.33	มาก

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.76$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.41$, $\sigma = 0.57$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.82$) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.88$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.88$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.29$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.90$) และมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วน

ร่วมน้อยที่สุดคือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17$, $\sigma = 1.07$)

ตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
ครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน
โดยแยกจำแนกตาม ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญตรี			ปริญญโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา	4.05	0.77	มาก	3.92	0.79	มาก
2	มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียน	3.99	0.81	มาก	3.75	0.75	มาก
3	ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	4.78	0.41	มากที่สุด	4.75	0.45	มากที่สุด
4	มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง	4.72	0.45	มากที่สุด	4.67	0.49	มากที่สุด
5	มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	3.69	0.70	มาก	3.58	0.90	มาก

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญตรี			ปริญญโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	3.73	0.69	มาก	3.42	0.67	ปานกลาง
7	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.62	0.57	มากที่สุด	4.25	0.62	มาก
8	มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย	4.01	0.71	มาก	4.50	0.52	มาก
9	มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่น	3.53	0.60	มาก	2.83	0.72	ปานกลาง
10	มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบัน	3.66	0.58	มาก	3.50	0.52	มาก
11	มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	3.65	0.62	มาก	3.58	0.79	มาก
โดยรวม		4.03	0.20	มาก	3.87	0.33	มาก

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.20$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.78$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.72$, $\sigma = 0.45$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.62$, $\sigma = 0.57$) และมีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$, $\sigma = 0.71$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.60$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.45$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.52$) และเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.62$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.83$, $\sigma = 0.72$)

ตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยาจำแนก ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา โดยแยกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญาตรี			ปริญญาโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	3.31	0.76	ปานกลาง	4.83	0.89	มากที่สุด
2	มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	2.73	0.63	ปานกลาง	4.67	0.49	มากที่สุด
3	จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา	3.97	0.68	มาก	4.83	0.58	มากที่สุด
4	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.15	0.75	ปานกลาง	3.92	0.67	มาก

5	นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน	3.34	0.69	ปานกลาง	4.42	0.67	มาก
6	มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	3.43	0.62	ปานกลาง	3.00	0.73	มาก
โดยรวม		3.32	0.33	ปานกลาง	4.28	0.23	มาก

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา โดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.32$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97$, $\sigma = 0.68$) รองลงมาได้แก่มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.62$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.34$, $\sigma = 0.69$) และมีให้คำสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.31$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.73$, $\sigma = 0.63$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ 2 ข้อได้แก่ให้คำสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.89$) จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.58$) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.49$) และนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.67$) มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.67$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือมีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.73$)

ตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญาจำแนก ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยแยกตาม ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญาตรี			ปริญญาโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชา	4.76	0.43	มากที่สุด	4.83	0.38	มากที่สุด

2	มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.16	0.55	มาก	3.75	0.62	มาก
3	นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.76	0.71	มาก	3.67	0.65	มาก
4	แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.74	0.60	มาก	4.00	0.00	มาก

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญตรี			ปริญญโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
5	มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.14	0.58	ปานกลาง	3.25	0.45	ปานกลาง
6	มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัย	3.22	0.70	ปานกลาง	2.92	0.29	ปานกลาง
โดยรวม		3.79	0.22	มาก	3.73	0.17	มาก

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.43$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.16$, $\sigma = 0.55$) นำ นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$, $\sigma = 0.71$) แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ เนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = 0.60$) ตามลำดับ ส่วน ข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการ จัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.58$)

การศึกษาระดับปริญญโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.83$, $\sigma = 0.38$) รองลงมาคือ แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของ รายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) และมีการจัดทำสื่อตรง

กับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.62$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.65$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.92$, $\sigma = 0.29$)

ตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ ของครูวิทยาลัยเทคนิค พัทธยาจำแนก ด้านการนิเทศการเรียนการสอน โดยแยกตาม ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญาตรี			ปริญญาโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอน	3.97	0.66	มาก	4.42	0.52	มาก
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.99	0.71	มาก	4.42	0.52	มาก
3	การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.86	0.62	มาก	3.83	0.72	มาก
4	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน	3.36	0.75	มาก	3.92	0.79	มาก
5	มีการนำผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.42	0.57	มาก	3.83	0.72	มาก
โดยรวม		3.72	0.33	มาก	4.08	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการนิเทศการเรียนการสอน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.72$, $\sigma = 0.33$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$, $\sigma = 0.71$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97$, $\sigma = 0.71$) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.62$) มีการนำผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.42$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.36$, $\sigma = 0.75$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด 2 ข้อคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.52$) มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$,

$\sigma = 0.52$) รองลงมาได้แก่ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.79$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดมี 2 ข้อคือ การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.72$) มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.72$)

ตารางที่ 4.14 ตารางผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิจิตรด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยแยกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญตรี			ปริญญโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.50	0.56	ปานกลาง	4.42	0.67	มาก
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.89	0.65	มาก	4.58	0.51	มากที่สุด
3	มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.27	0.64	ปานกลาง	4.33	0.49	มาก
4	มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.72	0.60	มาก	3.92	0.52	มาก
5	มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา	3.68	0.58	มาก	3.42	0.26	ปานกลาง
โดยรวม		3.61	0.26	มาก	4.13	0.26	มาก

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิจิตร ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่าการศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.61$, $\sigma = 0.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.65$) รองลงมาได้แก่มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.72$, $\sigma = 0.60$) มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.57$) ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.56$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.64$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.26$) โดยข้อที่มีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.58$, $\sigma = 0.51$) รองลงมา ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.42$, $\sigma = 0.67$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.49$) มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.92$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.42$, $\sigma = 0.26$)

ตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
ครุวิทยาลัยเทคนิคพิทยาคม ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน โดยแยกตาม
ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญาตรี			ปริญญาโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชน	3.05	0.61	ปานกลาง	3.00	0.60	ปานกลาง
2	มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.24	0.49	ปานกลาง	3.33	0.49	ปานกลาง
3	เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษา	3.51	0.56	มาก	4.08	0.66	มาก
4	ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	3.86	0.60	มาก	4.08	0.28	มาก
5	ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชน	4.19	0.63	มาก	3.08	0.99	ปานกลาง
โดยรวม		3.57	0.28	มาก	3.51	0.27	มาก

จากตารางที่ 4.15 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57, \sigma = 0.28$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ให้เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19, \sigma = 0.63$) รองลงมาคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86, \sigma = 0.60$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51, \sigma = 0.56$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.24, \sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.05, \sigma = 0.61$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51, \sigma = 0.27$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด มี 2 ข้อได้แก่ เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08, \sigma = 0.66$) ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08, \sigma = 0.28$) รองลงมา มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33, \sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00, \sigma = 0.60$)

ตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิค พัทยาจำแนก ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยแยกตาม ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ปริญญาตรี			ปริญญาโท		
		μ	S.D.	แปลผล	μ	S.D.	แปลผล
1	มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.15	1.14	ปานกลาง	3.17	0.58	ปานกลาง
2	มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.15	1.41	ปานกลาง	2.92	0.29	ปานกลาง
3	มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.55	1.38	ปานกลาง	3.17	0.72	ปานกลาง
โดยรวม		3.28	1.11	ปานกลาง	3.08	0.32	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.16 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.28$, $\sigma = 1.11$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$, $\sigma = 1.38$) รองลงมา มี 2 ข้อได้แก่ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.15$, $\sigma = 1.14$) มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.15$, $\sigma = 1.14$) ตามลำดับ

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด 2 ข้อคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.58$) มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.72$) รองลงมา คือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.92$, $\sigma = 0.29$) ตามลำดับ

ตาราง 4.17 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา โดยรวมทุกด้าน แยกตามระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ระดับปริญญาตรี			ระดับปริญญาโท		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.40	0.33	ปานกลาง	3.73	0.25	มาก
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.86	0.26	มาก	3.87	0.33	มาก
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.03	0.20	มาก	3.87	0.20	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	3.32	0.33	ปานกลาง	4.28	0.23	มาก
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.79	0.22	มาก	3.73	0.17	มาก
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	3.72	0.33	มาก	4.08	0.30	มาก
7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	3.61	0.26	มาก	4.13	0.26	มาก
8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	3.57	0.28	มาก	3.51	0.27	มาก
9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.28	1.11	มาก	3.08	0.32	มาก

	โดยรวม	3.69	0.13	มาก	3.85	0.07	มาก
--	--------	------	------	-----	------	------	-----

จากตารางที่ 4.17 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า

การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 1.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $S.D. = \sigma$) รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนากิจการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.26$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.22$) ด้านการนิเทศการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.72$, $\sigma = 0.33$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.32$, $\sigma = 0.33$)

การศึกษาระดับปริญญาโท ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.07$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.23$) รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.26$) ด้านการนิเทศการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.08$, $\sigma = 0.30$) ด้านการนิเทศการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.33$) และด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.20$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.32$)

ตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยจำแนก ระดับการศึกษา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ระดับ การศึกษา	N	μ	σ	t-test	P
1	ด้ ำ น ก ำ ร พ ั ต ฒ น ำ ห ล ั ก ส ู ต ร ส ำ ก ำ น ศ ำ ก ำ	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.40	0.33	3.45*	.001
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.73	0.25		
2	ด้ ำ น ก ำ ร พ ั ต ฒ น ำ ก ำ ร จ ำ ด ก ำ ร ร ี ย ำ น ก ำ ร ส ำ ก ำ น	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.86	0.26	0.120	.905
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.87	0.33		
3	ด้ ำ น ก ำ ร ว ั ต ฒ ฝ ล ป ะ ร ะ ม ิ ญ ฝ ล แ ล ะ ท ี ย ำ บ ำ ก ำ น ฝ ล ก ำ ร ร ี ย ำ น	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	4.03	0.20	2.428*	.017
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.87	0.20		
4	ด้ ำ น ก ำ ร ว ิ จ ย ใ พ ั ต ฒ น ำ ก ำ ร ศ ำ ก ำ	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.32	0.33	9.421*	.000
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	4.28	0.23		
5	ด้ ำ น ก ำ ร พ ั ต ฒ น ำ ส ื่ อ น วั ต ฏ ะ ร ุ ม แ ล ะ ท ะ ก ำ น โ ล ย ี ใ พ ั ต ฒ น ำ ก ำ ร ศ ำ ก ำ	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.79	0.22	0.874	0.385
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.73	0.17		
6	ด้ ำ น ก ำ ร น ิ เ ท ศ ก ำ ร ร ี ย ำ น ก ำ ร ส ำ ก ำ น	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.72	0.33	3.539*	.001
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	4.08	0.30		
7	ด้ ำ น ก ำ ร พ ั ต ฒ น ำ ร ะ บ ะ ป ะ ก ำ น ค ุ ณ ภ ำ พ	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.61	0.26	6.430*	.000
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	4.13	0.26		
8	ด้ ำ น ก ำ ร ส ่ง ส ะ ร ิ ม ค ำ ร ุ ้ ใ ก ั บ ช ุ ม ช ำ น	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.57	0.28	0.653	.523
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.51	0.27		
9	ด้ ำ น ก ำ ร ป ะ ร ำ ส ำ น ค ำ ร ะ ว ุ ม ม ี อ ใ น ก ำ ร พ ั ต ฒ น ำ ว ิ ช ำ ก ำ ร ั ก ั บ ส ำ ก ำ น ศ ำ ก ำ อ ื น	ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.28	1.11	0.616	.540
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.08	0.32		
โดยรวม		ป ริญ ญ ำ ต ำ ร ี	74	3.69	0.13	4.251*	.000
		ป ริญ ญ ำ โ ท	12	3.85	0.07		

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 4 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทยา โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา	2.80	0.56	ปานกลาง	3.18	0.82	ปานกลาง	3.57	0.77	มาก	4.12	0.64	มาก
2	การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3.73	0.60	มาก	3.32	0.61	ปานกลาง	3.80	0.75	มาก	4.38	0.74	มาก
3	ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.27	0.96	มาก	3.75	0.80	มาก	3.63	0.91	มาก	3.00	0.92	ปานกลาง
4	มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น	3.33	0.72	ปานกลาง	3.39	0.83	ปานกลาง	3.34	0.93	ปานกลาง	3.75	0.70	มาก
5	มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน	3.67	0.98	มาก	3.46	1.03	ปานกลาง	3.06	0.72	ปานกลาง	3.62	0.51	มาก
6	มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	3.73	0.59	มาก	3.21	0.83	ปานกลาง	3.49	0.85	ปานกลาง	4.50	0.75	มาก
7	มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	2.80	0.86	ปานกลาง	3.54	0.79	มาก	2.97	1.04	ปานกลาง	4.50	0.53	มาก

ตารางที่ 4.19 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)	6 -10 ปี (n = 28)	11 – 15 ปี (n = 35)	16 ปีขึ้นไป (n = 8)
-----	-----------------	------------------------	-------------------	---------------------	---------------------

ที่		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
8	มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.27	0.96	ปานกลาง	3.79	0.79	มาก	3.23	1.03	ปานกลาง	3.00	0.92	ปานกลาง
โดยรวม		3.36	0.26	ปานกลาง	3.45	0.32	ปานกลาง	3.38	0.35	ปานกลาง	3.85	0.18	มาก

จากตารางที่ 4.19 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.36$, $\sigma = 0.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียนอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.60$) และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.98$) ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.82$) มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.72$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดมี 2 ข้อคือ มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.80$, $\sigma = 0.56$) และมีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.80$, $\sigma = 0.86$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.79$) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.80$) มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.79$) มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.46$, $\sigma = 1.03$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.18$, $\sigma = 0.82$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.75$) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.63$, $\sigma = 0.91$) มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.77$) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.85$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.97$, $\sigma = 1.04$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.75$) และมีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.74$) มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.74$) มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.51$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดมี 2 ข้อคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.92$) และมีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.92$)

ตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียน	4.93	0.26	มากที่สุด	4.82	0.39	มากที่สุด	4.63	0.54	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด
2	แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อน	4.40	0.50	มาก	4.18	0.54	มาก	4.66	0.53	มากที่สุด	5.00	0.00	มากที่สุด

	นำไปใช้ในการสอน												
3	การจัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน	3.60	0.73	มาก	4.04	0.79	มาก	3.29	0.95	ปานกลาง	3.75	0.70	มาก
4	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ของรายวิชาและวัยของผู้เรียน	3.60	0.50	มาก	4.43	0.74	มาก	3.46	0.91	ปานกลาง	3.62	0.74	มาก
5	มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	4.00	0.66	มาก	3.32	0.72	ปานกลาง	3.31	1.02	ปานกลาง	3.38	1.06	ปานกลาง

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 - 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
6	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน	4.00	0.66	มาก	4.00	0.81	มาก	3.34	0.72	ปานกลาง	3.50	0.92	ปานกลาง
7	กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบ	3.33	0.62	ปานกลาง	3.86	0.52	มาก	3.66	0.72	มาก	3.25	0.70	ปานกลาง
8	มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน	3.47	0.52	ปานกลาง	3.57	0.63	มาก	3.60	0.60	มาก	4.25	0.46	มาก
9	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ	3.53	0.64	มาก	4.04	0.99	มาก	3.54	0.74	มาก	4.00	0.75	มาก
10	มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและ	4.07	0.96	มาก	4.21	0.78	มาก	3.77	0.80	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด

	พัฒนาการสอน												
11	ครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน	4.07	0.80	มาก	3.68	0.54	มาก	3.51	0.81	มาก	3.75	0.70	มาก
	โดยรวม	3.97	0.20	มาก	4.02	0.17	มาก	3.70	0.29	มาก	4.01	0.19	มาก

จากตารางที่ 4.20 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยแยกตามตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.97$, $\sigma = 0.20$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.93$, $\sigma = 0.26$) รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.40$, $\sigma = 0.50$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.80$) และครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.80$) มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.66$) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.66$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.62$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$, $\sigma = 0.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.82$, $\sigma = 0.39$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.73$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.78$) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$, $\sigma = 0.99$)) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.32$, $\sigma = 0.72$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.66$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.54$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.77$, $\sigma = 0.80$) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.66$, $\sigma = 0.72$)) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการจัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.95$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) และแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมาคือ มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.46$) มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.46$) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.70$)

ตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา	4.27	0.70	มาก	4.11	0.78	มาก	3.74	0.65	มาก	3.75	0.88	มาก
2	มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียน	4.27	0.70	มาก	4.29	0.71	มาก	3.57	0.81	มาก	3.88	0.64	มาก
3	ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	4.47	0.64	มาก	4.79	0.41	มากที่สุด	4.80	0.40	มากที่สุด	4.75	0.46	มากที่สุด
4	มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง	4.80	0.41	มากที่สุด	4.71	0.46	มากที่สุด	4.69	0.47	มากที่สุด	4.62	0.51	มากที่สุด
5	มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	3.60	0.63	มาก	3.82	0.81	มาก	3.60	0.65	มาก	3.62	0.91	มาก
6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	4.20	0.86	มาก	3.75	0.51	มาก	3.54	0.65	มาก	3.13	0.35	มาก
7	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.27	0.80	มากที่สุด	4.64	0.48	มากที่สุด	4.46	0.70	มาก	4.50	0.53	มาก
8	มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย	3.60	0.63	มาก	4.18	0.61	มาก	4.14	0.77	มาก	4.38	0.51	มาก

ตารางที่ 4.21 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
9	มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่น	3.27	0.45	ปานกลาง	3.50	0.57	ปานกลาง	3.63	0.69	มาก	2.62	0.51	ปานกลาง
10	มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบัน	3.67	0.61	มาก	3.61	0.62	มาก	3.66	0.53	มาก	3.62	0.51	มาก
11	มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	3.80	0.86	มาก	3.71	0.53	มาก	3.51	0.65	มาก	3.62	0.51	มาก
โดยรวม		4.12	0.16	มาก	4.10	0.18	มาก	3.94	0.19	มาก	3.86	0.22	มาก

จากตารางที่ 4.21 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนโดยแยกตามตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.16$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.47$, $\sigma = 0.64$) มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$) มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.86$)) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$, $\sigma = 0.45$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.46$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.48$) มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.71$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.57$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.40$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.47$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.46$, $\sigma = 0.70$) มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.77$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51$, $\sigma = 0.65$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.8$, $\sigma = 0.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.42$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.71$, $\sigma = 0.46$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, S.D. = 0.51) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.62$, S.D. = 0.51)

ตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)	6 -10 ปี (n = 28)	11 – 15 ปี (n = 35)	16 ปีขึ้นไป (n = 8)
-----	-----------------	------------------------	-------------------	---------------------	---------------------

ที่		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	2.40	0.51	ปานกลาง	3.75	0.71	ปานกลาง	3.54	0.74	มาก	4.75	0.46	มากที่สุด
2	มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	2.60	0.63	ปานกลาง	2.71	0.65	ปานกลาง	3.00	0.80	ปานกลาง	4.75	0.46	มากที่สุด
3	จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา	3.80	0.68	มาก	4.29	0.76	มาก	3.86	0.60	มาก	5.00	0.00	มากที่สุด
4	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.60	0.63	มาก	3.14	0.80	ปานกลาง	3.06	0.72	ปานกลาง	3.88	0.83	มาก
5	นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน	3.00	0.76	ปานกลาง	3.46	0.79	ปานกลาง	3.51	0.65	มาก	4.38	0.51	มาก
6	มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	3.20	0.41	ปานกลาง	3.54	0.57	ปานกลาง	3.40	0.73	ปานกลาง	3.00	0.75	ปานกลาง
โดยรวม		3.10	0.19	ปานกลาง	3.48	0.36	ปานกลาง	3.39	0.43	ปานกลาง	4.29	0.21	มาก

จากตารางที่ 4.22 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.10$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$, S.D. = 0.68) รองลงมาคือ มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.63$) มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.20$, $\sigma = 0.41$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.76$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.40$, $\sigma = 0.51$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.48$, $\sigma = 0.36$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.76$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.71$) มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.57$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.79$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.71$, $\sigma = 0.65$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.39$, $\sigma = 0.43$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.60$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.74$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.51$, $\sigma = 0.65$) มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.80$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.21$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาในระดับมากที่สุด ($\mu = 5.00$, $\sigma = 0.00$) รองลงมา 2 ข้อคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.46$) มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.46$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.51$) มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88$, $\sigma = 0.83$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.75$)

ตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาโดยแยกตามตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชา	4.80	0.41	มากที่สุด	4.86	0.35	มากที่สุด	4.69	0.47	มากที่สุด	4.75	0.46	มากที่สุด
2	มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.77	0.51	มากที่สุด	4.21	0.49	มาก	3.94	0.53	มาก	3.75	0.70	มาก
3	นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.47	0.74	มาก	3.79	0.68	มาก	3.89	0.67	มาก	3.50	0.53	ปานกลาง
4	แสวงหาวิธีการ ค้นคว้าในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียน	3.80	0.68	มาก	3.61	0.62	มาก	3.86	0.49	มาก	4.00	0.00	มาก
5	มีการประเมินผลการใช้สื่อการเรียนการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.13	0.64	ปานกลาง	3.21	0.56	ปานกลาง	3.06	0.53	ปานกลาง	3.38	0.51	มาก
6	มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของ	3.20	0.41	ปานกลาง	3.43	0.79	ปานกลาง	3.03	0.66	ปานกลาง	2.87	0.35	ปานกลาง

	วิทยาลัย												
	โดยรวม	3.81	0.23	มาก	3.85	0.26	มาก	3.74	0.15	มาก	3.70	0.19	มาก

จากตารางที่ 4.23 ผลการศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.51$) แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.68$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47$, $\sigma = 0.74$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการประเมินผลการใช้สื่อการเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.64$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 – 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.35$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.21$, $\sigma = 0.49$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.68$) แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก

($\mu = 3.61$, S.D. = σ) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการประเมินผลการใช้สื่อการเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.56$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = 0.15$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.47$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.53$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.67$) แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.56$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.46$) รองลงมาคือ แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, S.D. = 0.70) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.87$, $\sigma = 0.35$)

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)	6 -10 ปี (n = 28)	11 - 15 ปี (n = 35)	16 ปีขึ้นไป (n = 8)
-----	-----------------	------------------------	-------------------	---------------------	---------------------

		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอน	3.53	0.64	มาก	4.11	0.78	มาก	4.09	0.44	มาก	4.50	0.53	มาก
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.67	0.72	มาก	3.96	0.79	มาก	4.20	0.58	มาก	4.38	0.51	มาก
3	การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	4.33	0.72	มาก	3.68	0.54	มาก	3.86	0.60	มาก	3.62	0.51	มาก
4	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน	4.00	0.66	มาก	3.39	0.73	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง	3.88	0.83	มาก
5	มีการนำผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.40	0.50	ปานกลาง	3.36	0.67	ปานกลาง	3.46	0.50	ปานกลาง	4.13	0.84	มาก
	โดยรวม	3.78	0.37	มาก	3.70	0.40	มาก	3.12	0.20	ปานกลาง	4.10	0.33	มาก

ตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการนิเทศการเรียนการสอน โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

จากตารางที่ 4.24 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการนิเทศการเรียนการสอนโดยแยกตามตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.78$, $\sigma = 0.37$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.33$, $\sigma = 0.72$) รองลงมาคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก

($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.66$) มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.72$) ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.64$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.50$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.78$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.96$, $\sigma = 0.73$) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.54$) ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.39$, $\sigma = 0.73$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.36$, $\sigma = 0.67$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.20$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.20$, $\sigma = 0.58$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.09$, $\sigma = 0.44$) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.60$) มีการนำผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.46$, $\sigma = 0.50$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.69$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.51$) มีการนำผลการ

นิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.13$, $\sigma = 0.84$) ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88$, $\sigma = 0.83$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการนิเทศการสอนปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.51$)

ตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา	3.27	0.46	ปานกลาง	3.54	0.63	มาก	3.69	0.58	มาก	4.38	0.74	มาก
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.47	0.64	ปานกลาง	4.07	0.66	มาก	4.03	0.67	มาก	4.50	0.53	มาก
3	มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.33	0.49	ปานกลาง	3.11	0.62	ปานกลาง	3.49	0.74	ปานกลาง	4.38	0.51	มาก
4	มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำ	3.37	0.51	ปานกลาง	3.89	0.68	มาก	3.71	0.51	มาก	4.12	0.35	มาก

	ประกันคุณภาพในสถานศึกษา												
5	มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา	3.87	0.74	มาก	3.64	0.55	มาก	3.60	0.49	มาก	3.38	0.51	ปานกลาง
	โดยรวม	3.45	0.22	ปานกลาง	3.65	0.27	มาก	3.70	0.29	มาก	4.15	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.25 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยแยกตามตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.22$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.74$) รองลงมาคือ ผู้มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47$, $\sigma = 0.64$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.33$, $\sigma = 0.49$) มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.51$)ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.27$, S.D. = 0.46)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.65$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.66$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.68$) มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.64$, $\sigma = 0.55$) ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.63$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.11$, $\sigma = 0.62$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.67$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.51$) ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.49$) มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.49$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.49$, $\sigma = 0.74$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.74$) มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.38$, $\sigma = 0.74$) มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.35$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.51$)

ตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนโดยแยกตาม
ประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชน	3.13	0.64	ปานกลาง	3.07	0.66	ปานกลาง	2.94	0.59	ปานกลาง	3.25	0.46	ปานกลาง
2	มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของชุมชน	3.40	0.50	ปานกลาง	3.18	0.54	ปานกลาง	3.23	0.42	ปานกลาง	3.38	0.51	ปานกลาง
3	เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัด การศึกษา	3.53	0.51	มาก	3.57	0.63	มาก	3.60	0.65	มาก	3.75	0.46	มาก
4	ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของ สถานศึกษา	4.00	0.66	มาก	3.68	0.47	มาก	4.00	0.64	มาก	4.00	0.00	มาก
5	ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ ชุมชน	4.27	0.59	มาก	4.39	0.62	มาก	3.86	0.73	มาก	3.12	0.99	ปานกลาง
โดยรวม		3.67	0.30	มาก	3.57	0.30	มาก	3.52	0.24	มาก	3.08	0.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.26 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านส่งเสริมความรู้ให้กับ
ชุมชน โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.66$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.51$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.40$, $\sigma = 0.50$) มีส่วนร่วมในการ ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ให้มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.46$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.39$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.47$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.63$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.18$, $\sigma = 0.54$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.07$, $\sigma = 0.66$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$, $\sigma = 0.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.64$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.73$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.65$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.42$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.94$, $\sigma = 0.59$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.35$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือ เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.46$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.51$) มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.46$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.99$)

ตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยแยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 – 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล

1	มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.27	0.70	มาก	3.50	0.69	ปานกลาง	2.17	0.98	น้อย	3.25	0.70	ปานกลาง
2	มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.27	0.88	มาก	3.86	0.89	มาก	1.91	1.12	น้อย	3.00	0.00	ปานกลาง
3	มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	4.80	0.59	มากที่สุด	4.11	0.95	มาก	2.69	1.13	ปานกลาง	2.38	0.75	น้อย
โดยรวม		4.44	0.53	มาก	4.29	0.42	มาก	3.32	0.52	ปานกลาง	3.08	0.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.27 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยแยกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า

ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.53$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.80$, $\sigma = 0.59$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.70$) มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.27$, $\sigma = 0.88$)

ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.29$, $\sigma = 0.40$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดข้อคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.95$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.89$) มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.32$, $\sigma = 0.52$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.69$,

$\sigma = 1.13$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.17$, S.D. = 0.98) มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นในระดับน้อยที่สุด ($\mu = 1.91$, $\sigma = 0.86$) ตามลำดับ

ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไป ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.08$, $\sigma = 0.34$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.70$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.00$) มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.38$, $\sigma = 0.34$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุงสรุปโดยรวมทุกด้าน แยกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	น้อยกว่า 5 ปี (n = 15)			6 -10 ปี (n = 28)			11 - 15 ปี (n = 35)			16 ปีขึ้นไป (n = 8)		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.36	0.26	ปานกลาง	3.45	0.32	ปานกลาง	3.38	0.35	ปานกลาง	3.85	0.18	มาก
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.99	0.19	มาก	3.79	0.31	มาก	3.79	0.19	มาก	3.85	0.36	มาก
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.12	0.16	มาก	4.10	0.18	มาก	3.94	0.19	มาก	3.86	0.22	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	3.10	0.19	ปานกลาง	3.48	0.36	ปานกลาง	3.39	0.43	ปานกลาง	4.29	0.21	มาก
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.81	0.23	มาก	3.85	0.26	มาก	3.74	0.15	มาก	3.70	0.19	มาก
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	3.81	0.23	มาก	3.85	0.26	มาก	3.74	0.15	มาก	3.70	0.19	มาก
7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	3.45	0.22	ปานกลาง	3.65	0.27	มาก	3.70	0.29	มาก	4.15	0.29	มาก

8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	3.67	0.30	มาก	3.57	0.30	มาก	3.52	0.24	มาก	3.08	0.35	ปานกลาง
9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.44	0.53	มาก	4.29	0.42	มาก	3.32	0.52	ปานกลาง	3.08	0.34	ปานกลาง
โดยรวม		3.62	0.92	มาก	3.73	0.10	มาก	3.58	0.10	มาก	3.89	.066	มาก

จากตารางที่ 4.28 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิค พัทธยาสุรปรายโดยรวมทุกด้าน แยกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.66$) รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปีอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.10$) และประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.92$) ส่วนระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปีอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.58$, $\sigma = 0.10$)

ด้านการมีส่วนร่วม	df	SS	MS	F	P
-------------------	----	----	----	---	---

ด้านการมีส่วนร่วม			df	SS	MS	F	P
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	1.590	.530	5.360*	.002
		ภายในกลุ่ม	82	8.109	.099		
		รวม	85	9.699			
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.169	.564	10.050*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	4.599	.056		
		รวม	85	6.029			
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	.773	.258	7.255*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	2.910	.035		
		รวม	85	3.683			
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	7.636	2.545	19.469*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	10.721	.131		
		รวม	85	18.357			
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	0.242	.081	1.768	.160
		ภายในกลุ่ม	82	3.739	.046		
		รวม	85	3.981			
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.028	.343	2.995**	.035
		ภายในกลุ่ม	82	9.385	.114		
		รวม	85	10.413			
7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	2.580	.860	11.567*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	6.097	.074		
		รวม	85	8.677			
8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	.248	.083	1.045	.337
		ภายในกลุ่ม	82	6.487	.079		
		รวม	85	6.735			

ตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบการค่าเฉลี่ยมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ โดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	60.172	20.057	51.078*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	32.200	.393		
		รวม	85	92.372			
โดยรวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม	3	.867	.289	30.791*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	.769	.009		
		รวม	85	1.636			

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.29 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา จำแนกตามตัวแปร ประสพการณ์ในการทำงาน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยาโดยจำแนกตามประสพการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี 6 ถึง 10 ปี 11 ถึง 15 และ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเห็นได้จากสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 5 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษา	3.53	0.61	มาก	2.38	0.61	น้อย	3.00	0.57	ปานกลาง	2.25	0.57	น้อย
2	การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน	3.91	0.61	มาก	2.62	0.61	ปานกลาง	3.43	0.78	ปานกลาง	2.12	0.34	น้อย
3	ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา	3.83	0.87	มาก	2.69	0.87	ปานกลาง	3.71	0.95	มาก	2.75	0.57	ปานกลาง
4	มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น	3.53	0.99	มาก	3.06	0.99	ปานกลาง	2.86	0.69	ปานกลาง	2.50	0.51	น้อย
5	มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอน	3.62	0.50	มาก	2.62	0.50	ปานกลาง	3.57	0.53	มาก	2.38	0.71	น้อย
6	มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	3.57	0.85	มาก	3.25	0.85	ปานกลาง	3.14	1.06	ปานกลาง	2.56	0.89	ปานกลาง
7	มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.47	0.73	ปานกลาง	2.50	0.73	น้อย	2.43	0.78	น้อย	2.06	0.44	น้อย

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	แผนกวิชา
-----	-----------------	------------	------------	------------	----------

ที่		อุตสาหกรรม			พาณิชยกรรม			อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
8	มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	3.68	0.77	มาก	2.75	0.77	ปานกลาง	3.29	0.95	ปานกลาง	2.38	0.80	น้อย
	โดยรวม	3.52	0.37	มาก	3.50	0.37	ปานกลาง	3.17	0.21	ปานกลาง	2.98	0.67	ปานกลาง

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.30 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัตยา ด้านการพัฒนาหลักสูตร โดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$, $\sigma = 0.37$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.91$, $\sigma = 0.61$) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.87$) มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.77$) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.85$) ตามลำดับ มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47$, $\sigma = 0.73$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.37$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.25$, $\sigma = 0.85$) รองลงมาคือ มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.99$) มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.75$, $\sigma = 0.77$) ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.69$, $\sigma = 0.87$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.38$, $\sigma = 0.61$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17$, $\sigma = 0.95$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.53$) การนำหลักสูตรไปใช้ในสถานศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.87$) มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.95$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานน้อย ($\mu = 2.43$, $\sigma = 0.78$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.98$, $\sigma = 0.67$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมให้สถานประกอบการมีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.75$, $\sigma = 0.57$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมการใช้หลักสูตรของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.56$, $\sigma = 0.89$) มีการจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่นอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.50$, $\sigma = 0.51$) มีส่วนร่วมในการจัดโครงสร้างของหลักสูตรก่อนนำไปใช้ในการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.38$, $\sigma = 0.71$) มีการจัดทำหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.38$, $\sigma = 0.71$) ตามลำดับ มีส่วนร่วมในการประเมินและพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.06$, $\sigma = 0.44$)

ตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียน	4.85	0.36	มากที่สุด	3.25	1.06	ปานกลาง	4.86	0.37	มากที่สุด	4.94	0.25	มากที่สุด

2	แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอน	4.30	0.54	มาก	4.50	0.63	มาก	4.86	0.57	มากที่สุด	4.88	0.34	มากที่สุด
3	การจัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน	3.85	0.83	มาก	3.56	0.96	มาก	3.43	0.53	ปานกลาง	3.31	1.13	ปานกลาง
4	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหา ของรายวิชาและวัยของผู้เรียน	4.15	0.75	มาก	3.75	0.85	มาก	3.43	0.53	ปานกลาง	3.44	1.09	ปานกลาง
5	มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศใน การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน	3.57	0.80	มาก	3.37	1.08	ปานกลาง	3.00	1.41	ปานกลาง	3.12	0.88	ปานกลาง

ตารางที่ 4.31 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
6	ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการ สอน	3.96	0.77	มาก	3.44	0.72	ปานกลาง	3.57	0.53	มาก	3.25	0.68	ปานกลาง
7	กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบ	3.68	0.59	มาก	3.69	0.70	มาก	3.29	0.95	ปานกลาง	3.50	0.81	ปานกลาง
8	มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการ เรียนการสอน	3.53	0.58	มาก	3.62	0.61	มาก	3.71	0.75	มาก	3.69	0.60	มาก
9	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของ	3.85	0.88	มาก	3.81	0.83	มาก	2.86	0.69	ปานกลาง	3.56	0.89	มาก

	นักเรียนอย่างเต็มศักยภาพ												
10	มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอน	4.11	0.84	มาก	3.75	0.85	มาก	3.71	0.75	มาก	4.31	0.87	มาก
11	ครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน	3.79	0.65	มาก	3.38	0.71	ปานกลาง	3.57	0.78	มาก	3.69	0.87	มาก
โดยรวม		3.99	0.19	มาก	3.79	0.31	มาก	3.79	0.19	มาก	3.85	0.36	มาก

จากตารางที่ 4.31 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน โดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.99$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.85$, $\sigma = 0.36$) รองลงมาคือ จัดแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.30$, $\sigma = 0.54$) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.15$, $\sigma = 0.75$) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.11$, $\sigma = 0.84$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.53$, $\sigma = 0.58$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.31$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.63$) รองลงมาคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.83$) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.85$) กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบอยู่ในระดับมาก

($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.70$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.61$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ 2 ข้อ คือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.37$) และแผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอน ($\mu = 4.86$, $\sigma = 0.57$) รองลงมาคือ มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.75$) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.53$) และครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.53$) การจัดกระบวนการเรียนรู้สอดคล้องกับศักยภาพ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.53$) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชาและวัยของผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถของนักเรียนอย่างเต็มศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.86$, $\sigma = 0.69$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.36$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ทุกรายวิชาในแต่ละภาคเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.94$, $\sigma = 0.25$) รองลงมาคือ แผนการจัดการเรียนรู้ได้รับการตรวจสอบทุกครั้งก่อนนำไปใช้ในการสอนอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88$, $\sigma = 0.34$) มีการจัดทำบันทึกหลังสอนเพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.31$, $\sigma = 0.87$) มีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.60$) และครูผู้สอนร่วมกันแก้ปัญหาการเรียนการสอนของผู้เรียน ($\mu = 3.69$, $\sigma = 0.87$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.12$, $\sigma = 0.88$)

ตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน โดยแยก ตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา	4.28	0.74	มาก	3.62	0.61	มาก	3.29	0.75	มาก	3.87	0.80	มาก
2	มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียน	4.21	0.72	มาก	3.50	0.33	ปานกลาง	3.57	0.78	มาก	3.75	0.85	มาก
3	ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผล	4.79	0.41	มากที่สุด	4.75	0.44	มากที่สุด	4.14	1.06	มาก	4.81	0.40	มากที่สุด
4	มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง	4.74	0.44	มากที่สุด	4.62	0.50	มากที่สุด	4.43	1.13	มาก	4.56	0.51	มากที่สุด
5	มีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียน	3.70	0.74	มาก	3.56	0.51	มาก	3.57	0.53	มาก	3.63	0.88	มาก
6	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล	3.87	0.64	มากที่สุด	3.69	0.70	มาก	3.29	0.75	ปานกลาง	3.31	0.60	ปานกลาง
7	เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา	4.68	0.47	มากที่สุด	4.25	0.77	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด	4.44	0.62	มาก
8	มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลาย	4.02	0.70	มาก	3.94	0.77	มาก	3.29	0.95	ปานกลาง	4.50	0.51	มาก

ตารางที่ 4.32 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	แผนกวิชา
-----	-----------------	------------	------------	------------	----------

ที่		อุตสาหกรรม			พาณิชยกรรม			อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
9	มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่น	3.45	0.54	ปานกลาง	3.69	0.60	มาก	3.14	1.06	ปานกลาง	2.94	0.77	ปานกลาง
10	มีการพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนในสถานการณ์ปัจจุบัน	3.64	0.60	มาก	3.69	0.60	มาก	3.29	0.75	ปานกลาง	3.56	0.51	มาก
11	มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล	3.72	0.64	มาก	3.38	0.50	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง	3.56	0.81	มาก
โดยรวม		4.10	0.18	มาก	3.88	0.16	มาก	4.03	0.21	มาก	3.90	0.19	มาก

จากตารางที่ 4.32 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนโดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.10$, $\sigma = 0.18$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.79$, $\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.74$, $\sigma = 0.44$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.68$, $\sigma = 0.47$) มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชาอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ($\mu = 4.28$, $\sigma = 0.74$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.45$, $\sigma = 0.54$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.88$, $\sigma = 0.16$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.75$, $\sigma = 0.44$) รองลงมาคือ

มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.67$, $\sigma = 0.50$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.77$) มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.77$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผลอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.50$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.03$, $\sigma = 0.21$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$, $\sigma = 1.13$) ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.14$, $\sigma = 1.06$) มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดและประเมินผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.78$) และมีการวัดผลก่อนเรียนและหลังเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดมี 2 ข้อคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 1.06$) และมีการนำผลการเรียนของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ในการวัดผล อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 1.69$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.90$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดผลและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.40$) รองลงมาคือ มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริงอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.56$, $\sigma = 0.51$) มีการใช้เครื่องมือในการวัดที่หลากหลายอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.50$, $\sigma = 0.51$) เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.62$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความเข้าใจในหลักเกณฑ์ของการเทียบโอนผลการเรียนจากสถาบันอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.94$, $\sigma = 0.77$)

ตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัตยา ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	ประเภทวิชา	แผนกวิชา
-----	-----------------	------------	------------	------------	----------

ที่		อุตสาหกรรม			พาณิชย์กรรม			อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	2.87	0.76	ปานกลาง	3.81	0.40	มาก	3.86	0.37	มาก	4.44	0.89	มาก
2	มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน	2.40	0.53	ปานกลาง	2.94	0.25	ปานกลาง	2.43	0.53	น้อย	4.25	0.93	มาก
3	จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษา	3.85	1.00	มาก	4.63	0.50	มากที่สุด	3.86	0.37	มาก	4.44	0.62	มาก
4	มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	3.26	0.76	ปานกลาง	4.19	0.25	มาก	3.57	0.53	มาก	3.75	0.68	มาก

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชย์กรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
5	นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน	2.91	0.77	ปานกลาง	3.31	0.47	ปานกลาง	3.00	0.81	ปานกลาง	4.12	0.80	มาก
6	มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษา	3.26	0.70	ปานกลาง	3.31	0.70	ปานกลาง	3.43	0.53	ปานกลาง	3.06	0.68	ปานกลาง
โดยรวม		3.54	0.29	มาก	3.34	0.23	ปานกลาง	3.61	0.26	มาก	4.07	0.56	มาก

ตารางที่ 4.33 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.33 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยแยกตาม ประเภทวิชา/แผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.54, \sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85, \sigma = 1.00$) รองลงมามี 2 ข้อคือ มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26, \sigma = 0.76$) และมีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26, \sigma = 0.70$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.91, \sigma = 0.77$) ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ตามลำดับ ($\mu = 2.87, \sigma = 0.76$) ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.40, \sigma = 0.53$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.34, \sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ จัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.63, \sigma = 0.50$) รองลงมาคือ มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19, \sigma = 0.25$) ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.81, \sigma = 0.40$) มีนำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.31, \sigma = 0.47$) มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.31, \sigma = 0.70$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.94, \sigma = 0.25$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.61, \sigma = 0.26$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86, \sigma = 0.37$) และจัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปีการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86, \sigma = 0.37$) รองลงมาคือ มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57, \sigma = 0.53$) มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43,$

$\sigma = 0.53$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.81$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.43$, $\sigma = 0.53$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.07$, $\sigma = 0.56$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.89$) และจัดทำวิจัยในชั้นเรียนทุกปี การศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.62$) รองลงมาคือ มีความรู้ความเข้าใจในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.25$, $\sigma = 0.93$) นำผลการวิจัยในชั้นเรียนมาแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.80$) มีการเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.68$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.68$)

ตารางที่ 4.34 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชา	4.81	0.39	มากที่สุด	4.69	0.47	มากที่สุด	4.57	0.33	มากที่สุด	4.81	0.40	มากที่สุด
2	มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชา	4.23	0.56	มาก	3.81	0.40	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด	3.81	0.89	มาก
3	นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน	3.72	0.71	มาก	3.94	0.68	มาก	3.29	0.48	ปานกลาง	3.81	0.65	มาก
4	แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและ	3.86	0.62	มาก	3.94	0.44	มาก	3.57	0.53	มาก	4.00	0.36	มาก

	เหมาะสมกับผู้เรียน												
--	--------------------	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
5	มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	3.21	0.58	ปานกลาง	3.06	0.68	ปานกลาง	2.86	0.37	ปานกลาง	3.19	0.40	ปานกลาง
6	มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัย	3.32	0.66	ปานกลาง	2.81	0.75	ปานกลาง	3.71	0.48	มาก	2.87	0.34	ปานกลาง
โดยรวม		3.82	0.24	มาก	3.70	0.17	มาก	3.76	0.13	มาก	3.75	0.16	มาก

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

จากตารางที่ 4.34 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยแยกตาม ประเภทวิชา/แผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.82$, $\sigma = 0.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.39$) รองลงมาคือ มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.23$, $\sigma = 0.56$) แสวงหาวิธีการ ค้นคว้าในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชา และเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.62$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ใน

ระดับมาก ($\mu = 3.72$, $\sigma = 0.71$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.21$, $\sigma = 0.58$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70$, $\sigma = 0.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.69$, $\sigma = 0.42$) รองลงมาคือนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.68$) และแสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.94$, $\sigma = 0.44$) มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.40$) มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.68$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.81$, $\sigma = 0.75$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.76$, $\sigma = 0.13$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.33$) และมีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.57$, $\sigma = 0.33$) รองลงมาคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.48$) แสวงหาวิธีการ ค้นหาในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.53$) นำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการประเมินผลการใช้สื่อการสอน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.86$, $\sigma = 0.37$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.75$, $\sigma = 0.16$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนทุกรายวิชาอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.40$) รองลงมาคือ แสวงหาวิธีการ

ค้นคว้าในการจัดทำสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเนื้อหาของรายวิชาและเหมาะสมกับผู้เรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.36$) มีการจัดทำสื่อตรงกับวัตถุประสงค์รายวิชาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.54$) และนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการทำสื่อเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.89$) มีการประเมินผลการใช้สื่อการเรียน นวัตกรรมและเทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$, $\sigma = 0.40$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการเผยแพร่สื่อการเรียนการสอนทาง website ของวิทยาลัยอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.87$, $\sigma = 0.34$)

ตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา ด้านการนิเทศการเรียนการสอน โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอน	3.89	0.75	มาก	4.06	0.44	มาก	4.00	0.00	มาก	4.44	.051	มาก
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษา	3.83	0.76	มาก	4.12	0.50	มาก	4.43	0.53	มาก	3.59	0.42	มาก

ตารางที่ 4.35 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล

3	การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง	3.89	0.66	มาก	3.81	0.54	มาก	3.86	0.69	มาก	3.81	0.65	มาก
4	ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอน	3.57	0.74	มาก	3.00	0.63	ปานกลาง	3.14	0.69	ปานกลาง	3.62	0.88	มาก
5	มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน	3.36	0.60	ปานกลาง	3.56	0.51	มาก	3.29	0.48	ปานกลาง	3.67	0.55	มาก
	โดยรวม	3.71	0.39	มาก	3.71	0.17	มาก	3.74	0.15	มาก	4.02	0.29	มาก

จากตารางที่ 4.35 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยา ด้านการนิเทศการเรียนการสอนโดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.39$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดมี 2 ข้อคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.75$) และการนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.75$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83$, $\sigma = 0.56$) ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57$, $\sigma = 0.74$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.36$, $\sigma = 0.60$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.17$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12$, $\sigma = 0.50$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.44$) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.54$) มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.56$,

$\sigma = 0.51$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.00$, $\sigma = 0.63$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = 0.15$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดข้อคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการดำเนินงานการนิเทศภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.43$, $\sigma = 0.53$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.00$) การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.69$) มีการนำเสนอผลการนิเทศการสอนมาปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.29$, $\sigma = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.14$, $\sigma = 0.69$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$, $\sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญและสนับสนุนในการนิเทศการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.44$, $\sigma = 0.51$) รองลงมาคือ การนิเทศการสอนภายในสถานศึกษามีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.65$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ผู้นิเทศและผู้รับการนิเทศร่วมกันปรึกษาหารือในการแก้ปัญหาด้านการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.88$)

ตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายใน	3.47	0.58	ปานกลาง	3.62	0.50	มาก	3.43	0.53	ปานกลาง	4.19	0.75	มาก

	สถานศึกษา												
2	มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.83	0.70	มาก	3.87	0.34	มาก	3.71	0.48	มาก	4.69	0.47	มากที่สุด

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
3	มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา	3.17	0.56	ปานกลาง	3.06	0.57	ปานกลาง	3.71	0.48	มาก	4.37	0.50	มาก
4	มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำประกันคุณภาพในสถานศึกษา	3.70	0.65	มาก	3.62	0.61	มาก	4.00	0.00	มาก	3.87	0.50	มาก
5	มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษา	3.70	0.62	มาก	3.50	0.51	ปานกลาง	3.86	0.37	มาก	3.50	0.51	ปานกลาง
โดยรวม		3.57	0.25	มาก	3.53	0.21	มาก	3.74	0.09	มาก	4.12	0.23	มาก

จากตารางที่ 4.36 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยแยกตาม ประเภทวิชา/แผนกวิชา พบว่า

ประเพณีชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.57, \sigma = 0.25$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.83, \sigma = 0.70$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70, \sigma = 0.65$) และมีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.70, \sigma = 0.62$) ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.47, \sigma = 0.58$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.17, \sigma = 0.56$)

ประเพณีชาพาณิชย์กรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.53, \sigma = 0.21$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87, \sigma = 0.34$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62, \sigma = 0.50$) และมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62, \sigma = 0.61$) มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.50, \sigma = 0.51$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06, \sigma = 0.57$)

ประเพณีชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74, \sigma = 0.09$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86, \sigma = 0.37$) รองลงมาคือ มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71, \sigma = 0.48$) และมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71, \sigma = 0.48$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ให้ความสำคัญในการจัดทำการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43, \sigma = 0.53$)

ประเพณีชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.12, \sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการเป็นคณะกรรมการการดำเนินงานในการจัดทำการประกันคุณภาพในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.69,$

$\sigma = 0.41$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.37$, $\sigma = 0.50$) ให้ความสำคัญในการจัดทำประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.19$, $\sigma = 0.75$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการนำผลการประกันคุณภาพเข้าร่วมประชุมเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.50$, $\sigma = 0.51$)

ตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนโดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชน	3.11	0.63	ปานกลาง	3.13	0.61	ปานกลาง	2.71	0.48	ปานกลาง	2.94	0.57	ปานกลาง
2	มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	3.23	0.52	ปานกลาง	3.19	0.40	ปานกลาง	3.43	0.53	ปานกลาง	3.31	0.47	ปานกลาง
3	เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษา	3.55	0.58	มาก	3.38	0.50	ปานกลาง	3.43	0.53	ปานกลาง	3.19	0.54	ปานกลาง
4	ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา	3.77	0.56	มาก	4.06	0.68	มาก	4.14	0.37	มาก	2.87	0.50	ปานกลาง

ตารางที่ 4.37 (ต่อ)

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
5	ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชน	4.32	0.62	มาก	3.87	0.50	มาก	4.00	0.57	มาก	3.37	0.10	ปานกลาง
โดยรวม		3.59	0.29	มาก	3.52	0.24	มาก	3.54	0.19	มาก	3.05	0.30	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.37 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทยา ด้านส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชนโดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.59$, $\sigma = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.32$, $\sigma = 0.62$) รองลงมาคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.77$, $\sigma = 0.56$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.55$, $\sigma = 0.58$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.23$, $\sigma = 0.52$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.11$, $\sigma = 0.63$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.52$, $\sigma = 0.24$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.68$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.50$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.38$, $\sigma = 0.50$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$, $\sigma = 0.40$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$, $\sigma = 0.61$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.54$, $\sigma = 0.19$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.14$, $\sigma = 0.37$) รองลงมาคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.57$) มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.53$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.43$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.71$, $\sigma = 0.48$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.05$, $\sigma = 0.30$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ให้ความสำคัญกับชุมชนในด้านการส่งเสริมความรู้ให้ชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.10$) รองลงมาคือ มีการจัดทำแผนในการส่งเสริมความรู้ให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.31$, $\sigma = 0.47$) เปิดโอกาสให้ชุมชนร่วมแสดงความคิดเห็นในการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.19$, $\sigma = 0.54$) มีการสำรวจความต้องการด้านความรู้ของชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.94$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.87$, $\sigma = 0.50$)

ตารางที่ 4.38 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา ด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นโดยแยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	3.74	0.77	มาก	3.63	0.71	มาก	2.43	0.53	น้อย	2.62	0.95	ปานกลาง

2	มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.00	0.86	มาก	3.06	0.57	ปานกลาง	2.71	0.95	ปานกลาง	1.94	0.99	น้อย
3	มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่อง	4.36	0.87	มาก	3.44	0.51	ปานกลาง	2.57	0.53	ปานกลาง	2.25	0.77	น้อย
โดยรวม		4.04	0.54	มาก	3.37	0.31	ปานกลาง	2.61	0.23	ปานกลาง	1.52	0.57	น้อย

จากตารางที่ 4.38 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพิทยาด้านประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยแยกตาม ประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า

ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.04$, $\sigma = 0.54$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.36$, $\sigma = 0.87$) รองลงมาคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.00$, $\sigma = 0.86$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = 0.77$)

ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.37$, $\sigma = 0.31$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.63$, $\sigma = 0.71$) รองลงมาคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับอย่างต่อเนื่อง ($\mu = 3.44$, $\sigma = 0.57$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.06$, $\sigma = 0.57$)

ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.61$, $\sigma = 0.23$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.71$, $\sigma = 0.95$) รองลงมาคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.57$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ

ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 2.43$, $\sigma = 0.53$)

ประเภทวิชาสามัญสัมพันธ์ ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 1.57$, $\sigma = 0.57$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการวางแผนประสานงานความร่วมมือในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.62$, S.D. = 0.95) รองลงมาคือ มีการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 2.25$, $\sigma = 0.77$) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ มีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนางานวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอยู่ในระดับน้อย ($\mu = 1.94$, $\sigma = 0.99$)

ตารางที่ 4.39 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ ครูวิทยาลัยเทคนิคพิทยาสรรพ์โดยรวมทุกด้าน แยกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

ข้อ ที่	ประเด็นข้อคำถาม	ประเภทวิชา อุตสาหกรรม			ประเภทวิชา พาณิชยกรรม			ประเภทวิชา อุตสาหกรรมท่องเที่ยว			แผนกวิชา สามัญสัมพันธ์		
		μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	3.52	0.37	มาก	3.50	0.37	ปานกลาง	3.17	0.21	ปานกลาง	2.98	0.67	ปานกลาง
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอน	3.99	0.19	มาก	3.79	0.31	มาก	3.79	0.19	มาก	3.85	0.36	มาก
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน	4.12	0.16	มาก	4.10	0.18	มาก	3.94	0.19	มาก	3.86	0.22	มาก
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	3.10	0.19	ปานกลาง	3.48	0.36	ปานกลาง	3.39	0.43	ปานกลาง	4.29	0.21	มาก
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	3.81	0.23	มาก	3.85	0.26	มาก	3.74	0.15	มาก	3.70	0.19	มาก
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	3.71	0.39	มาก	3.71	0.17	มาก	3.74	0.15	มาก	4.02	0.29	มาก
7	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ	3.57	0.25	มาก	3.53	0.21	มาก	3.74	0.09	มาก	4.12	0.23	มาก

8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	3.59	0.29	มาก	3.52	0.24	มาก	3.54	0.19	มาก	3.05	0.30	ปานกลาง
9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการ กับสถานศึกษาอื่น	4.04	0.54	มาก	3.37	0.31	ปานกลาง	2.61	0.23	ปานกลาง	1.52	0.57	น้อย
	โดยรวม	3.74	0.10	มาก	3.62	0.10	มาก	3.65	0.82	มาก	3.55	0.13	มาก

จากตารางที่ 4.39 ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพัทลุง โดยแยกตามประเภทวิชา/แผนกวิชาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.74$, $\sigma = 0.10$) รองลงมา ได้แก่ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.65$, $\sigma = 0.82$) และประเภทวิชาพาณิชยกรรมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.10$) ตามลำดับ ส่วนประเภทวิชาที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{\mu} = 3.55$, $\sigma = 0.13$)

ด้านการมีส่วนร่วม			df	SS	MS	F	Sig
8	ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	3	.099	.033	.408	.748

ด้านการมีส่วนร่วม			df	SS	MS	F	P
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	.868	.289	2.687	0.52
		ภายในกลุ่ม	82	8.831	.108		
		รวม	85	9.699			
2	ด้านการพัฒนาการจัดการเรียน การสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.042	.347	5.427	.002
		ภายในกลุ่ม	82	5.248	.064		
		รวม	85	6.290			
3	ด้านการวัดผล ประเมินผล และ เทียบโอนผลการเรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	.835	.278	8.019*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	2.848	0.35		
		รวม	85	3.638			
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	6.700	2.233	15.710*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	11.657	.142		
		รวม	85	18.357			
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	3	.211	0.70	1.533	.212
		ภายในกลุ่ม	82	3.769	.046		
		รวม	85	3.981			
6	ด้านการนิเทศการเรียนการสอน	ระหว่างกลุ่ม	3	1.264	.421	3.775*	.014
		ภายในกลุ่ม	82	9.149	.112		
		รวม	85	10.413			
7	ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพ	ระหว่างกลุ่ม	3	4.043	1.348	23.849*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	4.634	.057		
		รวม	85	8.677			

ตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของ
ครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธา จำแนกตามตัวแปรประเภทวิชาและแผนกวิชา

		ภายในกลุ่ม	82	6.636	.081		
		รวม	85	6.735			
		รวม	85	6.735			
9	ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	ระหว่างกลุ่ม	3	71.518	23.839	93.741*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	20.854	.254		
		รวม	85	92.372			
โดยรวมทุกด้าน		ระหว่างกลุ่ม	3	.686	.229	19.719*	.000
		ภายในกลุ่ม	82	.951	.012		
		รวม	85	1.636			

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

หมายเหตุ * มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิชยา จำแนกตามตัวแปรประเภทวิชา/แผนกวิชา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพิชยาโดยจำแนกตามตัวแปรประเภทวิชาและแผนกวิชา ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey research) ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย ตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

5.1.1 เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.1.2 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา

5.1.3 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

5.1.4 เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา

5.2 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สามารถสรุปผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

5.2.1. ผลการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครู วิทยาลัยเทคนิคพญา ทั้ง 9 ด้าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.14$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$, $\sigma = 0.21$) รองลงมาได้แก่ ด้านการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.87$, $\sigma = 0.27$) ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.79$, $\sigma = 0.22$) ตามลำดับ ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุด ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.26$, $\sigma = 1.04$)

5.2.2 ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า การศึกษาระดับปริญญาตรี ค่าเฉลี่ยโดยรวมของระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.69$,

$\sigma = 1.13$) และการศึกษาระดับปริญญาโทระดับการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.85$, $\sigma = 0.07$) ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา จำแนกตามตัวแปรระดับการศึกษา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของระดับการศึกษาปริญญาตรีและปริญญาโทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.3 ผลศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.89$, $\sigma = 0.66$) รองลงมา ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงาน 6 - 10 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.73$, $\sigma = 0.10$) ประสบการณ์ในการทำงานน้อยกว่า 5 ปีอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.92$) ตามลำดับ และระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปีขึ้นไปอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.58$, $\sigma = 0.10$) ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา จำแนกตามตัวแปร ประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญาโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี 6 ถึง 10 ปี 11 ถึง 15 และ 16 ปีขึ้นไป มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.2.4. ผลการศึกษาและเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จำแนกตามประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุด คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมอยู่ในระดับมาก รองลงมา ได้แก่ ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก และประเภทวิชาพาณิชยกรรมอยู่ในระดับมาก ตามลำดับและประเภทวิชาที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก ส่วนผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา จำแนกตามตัวแปรประเภทวิชาและแผนกวิชา พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญาโดยจำแนกตามตัวแปรประเภทวิชา/แผนกวิชา ประเภทวิชาอุตสาหกรรม ประเภทวิชาพาณิชยกรรม ประเภทวิชาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว และแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

5.3 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีข้อค้นพบสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

5.3.1. การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมมากที่สุดคือ ด้านการวัดผล

ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้แสดงให้เห็นว่าครูวิทยาลัยเทคนิค พัทธยาให้ความสำคัญในการวัดผล ประเมินผล เนื่องจากการวัดและประเมินผลเป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน มีการจัดทำบันทึกข้อตกลงในการวัดและประเมินผลกับผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทราบเกณฑ์ในการวัดและประเมินผลของแต่ละรายวิชา มีการกำหนดระยะเวลาในการวัดผลอย่างชัดเจน โดยกำหนด วัดดูประสงค์ เป้าหมายในการวัดตามจุดประสงค์รายวิชา เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมิน ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชา ประเมินตามสภาพจริงมีการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนเพื่อไปพัฒนาเครื่องมือในการวัดผลและปรับปรุงการจัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวปฏิบัติการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ให้ผู้สอนใช้พัฒนาคุณภาพผู้เรียน เพราะจะช่วยให้ทราบถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จทางการเรียนของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนาและเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เอเมอร์ บูรณศักดิ์ (2548) ที่ว่าการวัดผล และประเมินผลการเรียนการสอนมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาและวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน และแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) ที่สรุปไว้ว่า การวัดผลและประเมินผลมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำกับ ติดตามกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่องช่วยผลักดัน หรือกระตุ้นให้เกิดการพัฒนา เปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการเรียนการสอนและส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนและนำไปสู่การพัฒนาการเรียนการสอนของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ช่อผกา ศรีจันทร์อินทร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฝัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 2 พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฝันด้านการวัดผลและประเมินผล โดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่อพรอน หะยิดอเลาะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน จังหวัดปัตตานี ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อยู่ในระดับปานกลาง ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะบางแผนกวิชายังขาดการวางแผน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ ขาดการประสานความร่วมมือการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นอย่างต่อเนื่องจริงจึง เป็นเพราะการเรียนการสอนบางแผนกวิชาอาจไม่สอดคล้องกับบริบทของสถานศึกษาอื่นและไม่เป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนในสถานศึกษานั้นๆ อีกทั้งครูผู้สอนมีภาระการสอนและงานอื่นๆที่ได้รับมอบหมายนอกเหนือจากการสอนในสถานศึกษาของตนเองไม่สามารถแบกรับภาระการสอนของสถานศึกษาอื่นๆได้ จึงทำให้การสร้างเครือข่ายหรือการทำความร่วมมือทางวิชาการไม่เกิดสัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิชา พุ่มพวง (2559) ได้ศึกษาเรื่องปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 พบว่า ปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่นโดยรวมและรายข้ออยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของ มูนา จารง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารงาน

วิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทักษะของครูผู้สอนในศูนย์เครือข่ายตลิ่งชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 พบว่า ด้านการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกลับสถานศึกษาและองค์กรอื่นภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

5.3.2 จากผลการวิจัย พบว่า ครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาโทมีระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการมากกว่าครูที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วม พบว่า ระดับการศึกษา ปริญญาตรีและปริญญาโทมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าวุฒิการศึกษาทำให้มีความรู้มากขึ้น มีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ หรืออาจจะกล่าวได้อีกว่า ระดับการศึกษาก็มีส่วนสำคัญในการปฏิบัติงานการบริหารงาน มีความเข้าใจในการบริหารงานด้านวิชาการไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอน เน้นด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ให้ความสำคัญในการจัดทำวิจัยเพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการนำเอาผลการวิจัยมาพัฒนาการเรียนการสอนและแก้ปัญหาไม่ว่าจะเป็นของตัวผู้เรียนหรือเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด Schwab, Klaus and Sala-i-Martin, Xavier. (World Economic Forum, 2017). ได้จัดอันดับโลกด้านการศึกษาเพื่ออนาคตในปี คศ.2018 ปรากฏว่าฟินแลนด์ได้รับการยกย่องว่ามีระบบการศึกษาที่ดีที่สุด ครูฟินแลนด์ทุกคนต้องมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทก่อนที่จะเข้าสู่อาชีพครู ด้วยเหตุผลที่ว่าการเรียนครูเป็นสิ่งที่ยากมากแต่นักเรียนส่วนใหญ่ที่มีผลการเรียนดีก็อยากเป็นครู และถ้าครูทำงานได้ไม่ดีจะเป็นความรับผิดชอบของผู้บริหารสถานศึกษาต้องในการดำเนินการแก้ไขและพัฒนาครูต่อไป และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกรัตน์ ท้าจะดี (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการของครูในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุพรรณบุรี เขต 2 พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทมีการบริหารแบบมีส่วนร่วมในงานวิชาการมากกว่าครูที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินการ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

5.3.3 จากผลการวิจัยพบว่า ประสบการณ์ในการทำงานมีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา โดยประสบการณ์ในการทำงาน 16 ปีขึ้นไปมีส่วนร่วมมากที่สุด เนื่องจาก ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมีการปฏิบัติงานมานาน จะทราบถึงกระบวนการในการทำงานได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นในด้านของการพัฒนาหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจัดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนในท้องถิ่น มีความเข้าใจในการจัดทำหลักสูตรของสถานศึกษามีการจัดระบบการทำงานที่ดี เรียงลำดับความสำคัญในการปฏิบัติงานและเสร็จสิ้นตามเวลาที่กำหนด ครูที่มีประสบการณ์ทำงานสามารถทราบถึงปัญหาและวิธีแก้ปัญหาได้อย่างลงตัว มีการประสานงานและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี มีภาวะการเป็นผู้นำค่อนข้างสูง กล้าตัดสินใจ รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นของตนเองให้ผู้อื่นรับฟังซึ่งสอดคล้องกับผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงาน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนระดับการมีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ

ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 11 - 15 ปี อาจเป็นเพราะครูกลุ่มนี้ยังขาดความเข้าใจในการทำงานขาดคนชี้แนะในการทำงานและการประสานงานหรือการสร้างเครือข่ายในการทำงานยังไม่ครอบคลุมภายในหน่วยงานทำให้การทำงานเกิดอุปสรรค หรือแม้กระทั่งเรื่องของความกดดันในแต่ละงาน รวมไปถึงขาดภาวะการเป็นผู้นำ ไม่ค่อยกล้าตัดสินใจ หรือขาดความมั่นใจในกระบวนการคิดของตนเองจึงไม่กล้าที่จะแสดงความคิดเห็น ดังนั้น จะเห็นได้ว่าครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ยิ่งระยะเวลาในการปฏิบัติงานเท่าใด ประสบการณ์ความชำนาญ ตลอดจนความสามารถก็จะมากตามไปด้วย ทำให้สามารถนำประสบการณ์มาช่วยในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงเป็นผลต่อองค์กรมากขึ้น นอกนี้จากผลการวิจัยของผู้วิจัยยังแสดงให้เห็นอีกประเด็นหนึ่งว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานที่มีอายุน้อยมีส่วนร่วมมากกว่าผู้ที่ประสบการณ์ในการทำงานมานาน อาจเป็นเพราะว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อย ได้รับมอบหมายงานจากวิทยาลัยอยู่บ่อยๆจึงทำให้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการมากกว่าคนที่ทำงานมานาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นริศ นอตะแบก (2560) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารโรงเรียนดัดดรุณี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม เขต 6 การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารโรงเรียนดัดดรุณี ด้านการบริหารงานวิชาการ พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลงานวิจัยของ อินชนก บุตรศิริ (2560) ได้ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครูในโรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของข้าราชการครู โรงเรียนขยายโอกาส อำเภอสรีราชาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้าน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

5.3.4. จากผลการวิจัยพบว่า ครูวิทยาลัยเทคนิคพญาที่สังกัดประเภทวิชาและแผนกวิชาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการมากที่สุด คือ ประเภทวิชาอุตสาหกรรม อาจเป็นเพราะบริบทของการจัดการเรียนการสอนของช่างอุตสาหกรรมมีบทบาทและมีความร่วมมือกับสถานประกอบการ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนระบบทวิภาคี การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในเรื่องของการกระตุ้นผู้เรียนให้เกิดกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการทำนวัตกรรมและสิ่งประดิษฐ์ อีกทั้งในเรื่องของการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น โดยการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนกับโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีพื้นที่ใกล้เคียงที่ตั้งกับวิทยาลัยในรูปแบบ “ห้องเรียนอาชีพ” โดยการจัดหลักสูตรวิชาชีพระยะสั้น ตามโครงการขับเคลื่อนห้องเรียนอาชีพของอาชีวศึกษา รวมไปถึงการพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับบริบทและตอบสนองความต้องการของชุมชน นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมของสถานศึกษา เช่น การจัดโครงการศูนย์ซ่อมสร้างเพื่อชุมชน (Fix it center) ทำให้วิทยาลัยมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Charles A. Prosser (1925) ซึ่งเป็นนักกฎหมาย ได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีอาชีวศึกษา Prosser's Sixteen Theorem ที่ได้กล่าวถึงทฤษฎีอาชีวศึกษาเกี่ยวกับการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนอาชีวศึกษามีทั้งหมด 16 ข้อ ซึ่งพอจะ

สรุปได้ว่า โครงสร้างหลักสูตรของอาชีวศึกษาและการจัดการเรียนการสอนควรมีความยืดหยุ่นปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีตลอดเวลาครูผู้สอนต้องจัดเตรียมเนื้อหาวิชาที่นำมาสอนต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของรายวิชาและใช้ประโยชน์ได้ในสาขาอาชีพนั้นจริงๆ ผู้เรียนต้องฝึกทักษะพื้นฐานและทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ฝึกฝนให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ครูผู้สอนต้องมีส่วนร่วมการทำงานจริงมาก่อนในสาขาวิชาชีพที่ตนสอน ฝึกฝนทักษะวิชาชีพให้กับผู้เรียนตามสภาพที่เป็นจริง จัดการศึกษาให้ตรงกับความต้องการของแต่ละคน คำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน สังคมและชุมชนเป็นหลัก และประเภทวิชาที่มีส่วนร่วมน้อยที่สุดคือ แผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ ถึงแม้ว่าครูแผนกวิชาสามัญมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวัดและประเมินผล การจัดทำวิจัยในชั้นเรียน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน การนิเทศการเรียนการสอน และการจัดทำประกันคุณภาพของสถานศึกษา เช่นเดียวกับช่างอุตสาหกรรม แต่ยังมีงานวิชาการบางส่วนที่แผนกสามัญสัมพันธ์ยังขาดการมีส่วนร่วม อาทิเช่น การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมความรู้ให้กับชุมชน ขาดการประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น อาจเป็นเพราะรายวิชาของแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์ส่วนใหญ่การจัดการเรียนการสอนจะเป็นในเรื่องภาคทฤษฎีเสียเป็นส่วนใหญ่ จึงทำให้ผลการวิจัยในภาพรวมแสดงให้เห็นว่าครูแผนกวิชาสามัญสัมพันธ์มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการน้อยกว่าครูช่างอุตสาหกรรม แต่เนื่องจากโครงสร้างของหลักสูตรของอาชีวศึกษาให้ความสำคัญกับการเรียนในรายวิชาปฏิบัติด้านวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องตาม แนวการจัดการศึกษาพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ. 2551(สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา : เว็บไซต์) ที่ผู้เรียนอาชีวศึกษาต้องมีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยนำความรู้ทางทฤษฎีและภูมิปัญญาไทยมาพัฒนาผู้รับการศึกษาให้มีความรู้และความสามารถในการปฏิบัติตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และพัฒนาคุณธรรม นำความรู้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีสมรรถนะจนสามารถนำไปประกอบอาชีพในลักษณะผู้ปฏิบัติหรือประกอบอาชีพอิสระได้

5.4 ข้อเสนอแนะ

5.4.1 ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองโดยส่งเสริมการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นเพื่อจะได้นำความรู้ความสามารถมาใช้ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนางานวิชาการของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

5.4.2 ผู้บริหารควรสนับสนุน ให้มีการจัดการเรียนการสอนโดยการบูรณาการจัดการเรียนรู้ของแผนกวิชาสามัญร่วมกับแผนกวิชาชีพให้มีส่วนในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

5.4.3 ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการในทุกๆด้านเพื่อร่วมกันหาแนวทางในการปฏิบัติงานด้านวิชาการให้ไปทิศทางเดียวกัน

5.4.4 ผู้บริหารควรมอบหมายการจัดสรรด้านภาระงานของครูทุกคนมีการกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างชัดเจนและกระจายภาระงานให้เหมาะสมตามบทบาทหน้าที่ของแต่ละคนเพื่อให้ครูได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการมากขึ้น

5.5 ข้อเสนอแนะในครั้งต่อไป

5.5.1 ควรศึกษาปัจจัยการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพญา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

5.5.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเกิดปัญหาและแนวทางในการแก้ไขเพื่อพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูวิทยาลัยเทคนิคพัทธยา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

5.2.3 ควรนำผลการศึกษาเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอนในแต่ละด้าน เช่น ด้านระดับการศึกษา ด้านการมีประสบการณ์ในการทำงาน ของสถานศึกษาอื่น เพื่อศึกษาความแตกต่างและนำผลมาพัฒนาต่อไป

5.2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมการบริหารงานวิชาการของครูผู้สอน ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน